

ΚΩΔΙΞ ΤΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ

1824-1849. (1850-~~1861~~)

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ 1850-1857

ΠΑΪΣΙΟΣ 1857-1861

Ι. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κ. Μυρτίου
Απομνημ.:
Θρακική Αθ.
Τ. Β. 1939
r. - 160

§ 1) Ἐν τῇ περὶ τῶν δύο Κυριλλείων κωδίκων τῆς Ἱερᾶς μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως (1780-1847) μελέτη ἡμῶν¹⁾ ἐγράψαμεν: «... ἐπεταὶ ὅτι ὁ (μητροπολίτης) Νικηφόρος, ὅστις ἀπέθανε τῷ 1850, κατεσκεύασε νέον κώδικα, συνέχειαν τοῦ πρώτου (Κυριλλείου) διότι ἄλλως θὰ ἔπρεπε κτλ.»²⁾ Αὕτη ἡ ἡμετέρα εἰκασία δὲν ἦτο ἄτοπος. Ἡ Βουλγαρική τῆς Πλόβδηφ μητρόπολις παρέδωκεν ἡμῖν πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ τὸν τοῦ Νικηφόρου μετὰ τοῦ παραρτήματός του κώδικα ἐναποκείμενον καὶ τοῦτον μετὰ τῶν ἄλλων ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς³⁾.

Ὁ κώδιξ καλῶς διατηρημένος εἶναι θερμοτόκετος, ὕψους 0,42, πλάτους 0,26 καὶ πάχους 0,05 τοῦ μέτρου ἐκ χάρτου παχέος. Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν σελίδων του ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς 5ης, ἀφ' ἧς καὶ ὁ κώδιξ αὐτὸς κυρίως, καὶ καταλήγει εἰς τὴν 337ην, ἐν ἣ παύεται ἀποτόμως οὕτως εἰπεῖν οἰαδήποτε ἐν αὐτῷ πράξεως ἀντιγραφή, τῶν ἀκολουθῶν σελίδων πασῶν ὑπὲρ τὸ ἥμισυ τῶν τοῦ κώδικος οὐσῶν λευκῶν. Ἀρχεταὶ ἀπὸ μηνὸς Ἰανουαρίου 1850 καὶ φθάνει μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1861. Αὕτη ἡ ἀπότομος ἀνακοπὴ αἰτιολογεῖται ὑπὸ τοῦ ὅτι καὶ οὗτος ὁ κώδιξ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ πάντων τῶν ἐν τῷ κιβωτίῳ τοῦ ἀρχοντος δικαιοφύλακος ἐγγράφων ὑπεξηρέθη ἐκ τῆς Ἱερᾶς μητροπόλεως ὑπὸ τῶν ἀποσχισθέντων τῆς ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς κοινότητος Φιλιππουπόλεως Βουλγάρων ἅμα τῇ καθαιρέσει τοῦ βουλγαρίζοντος μητροπολίτου Παΐσιου, Ἰωαννίτου καὶ υἱοῦ

1) Μυρτ. Ἀποστολίδου, ἡ Ἱερά τῆς Φιλιππουπόλεως μητρόπολις καὶ οἱ κώδικες αὐτῆς, Ἀρχεῖον τοῦ Θρακικοῦ λαογραφικοῦ καὶ γλωσσικοῦ θησαυροῦ, τόμ. Δ', ἔτ. 1937-38, σελ. 1 καὶ ἐξῆς.—2) Αὐτόθι, σελ. 25.—3) Ὑπ' ἀρ. 30 καὶ 25.

Ἕλληνας διδασκάλου, φθίνοντας τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου. Ἀναμφισβήτητος δὲ ἀπόδειξις τῆς ἀπὸ τοῦ πατριαρχείου ἀποστασίας τοῦ μητροπολίτου τούτου εἶναι καὶ ἡ ἐν τῷ κώδικι δύο πράξεων, μιᾶς διαθήκης καὶ ἐνὸς πωλητηρίου, ἀπὸ 2 Μαρτίου 1861 ἐν Βουλγαρικῇ γλώσσῃ¹⁾ καταγραφῇ, γενομένη μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας μὴ μνημόνευσιν τοῦ πατριάρχου.

Ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τοῦ κώδικος ἔξωθεν εἶναι χρυσοῖς γράμμασι τετυπωμένον: ΚΩΔΙΞ ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ 1850 Φ. Ν. 2). Ἐν τῇ τρίτῃ ἐκ τῶν τεσσάρων πρώτων ἀναριθμητῶν σελίδων εἶναι γεγραμμένος μικρὸς τις περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ κώδικος πρόλογος, συντεθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ μητροπολίτου.

«Τάξις τιμάσθω καὶ προηγείσθω κράτους· κράτος γὰρ αὕτη καὶ κράτους ἀεὶ φύλαξ. Ἐπειδὴ ἔκπαλαι νενόμισται ἐν κώδιξι καταγραφῆσθαι πάντα τὰ ἐμπύπτοντα ἐκκλησιαστικά τε καὶ πολιτικά ἔγγραφα, ἀποδεικτικά ὁποῖωνδῆποτε ὑποθέσεων, οὐχ ἦττον δὲ σημειοῦσθαι καὶ πάνθ' ὅσα μνήμης ἄξια, καθότι τὰ ἐν κώδιξι σημειούμενα καὶ ἀντιγραφόμενα δύναμιν ἔχει καὶ κύρος ἴσον τοῖς πρωτοτύποις καὶ τὸ πλεῖστον ἐπ' αὐτῷ τούτῳ καταγράφονται, ὥστε τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν ἀπολεσθέντων μηδὲν παραλλάττοι, εἰ ἐκ τοῦ κώδικος αὐθις ἀντιγράφονται, (ὅπερ ὡς κανὼν ἀσφαλείας καὶ διαμονῆς νομιζόμενον εἴθισται τοῖς τε πολιτικοῖς καὶ ἐκκλησιαστικοῖς), διὰ τοῦτο οὖν ἔκπαλαι καὶ τῆς ἱερωτάτης ταύτης μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως τὰς πράξεις αὐτῆς ἐν κώδιξι τακτικοῖς, ὡς καὶ ἤδη, ἀντιγράφους φυλακτούσης, ὧν περαιωθέντων, μᾶλλον δ' εἰπεῖν πληρωθέντων, ἐγένετο καὶ ὁ παρῶν κώδιξ ἰδίᾳ ἐμῇ χειρὶ, ὡς σύνηθες, ἐπικυρούμενος εἰς ἔνδειξιν. Τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πεντηκοστῷ ἔτει, ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ».

Τοῦ κώδικος τούτου παράρτημα εἶναι κατάστιχον χαρτόδετον ὕψους 0,415, πλάτους 0,165 καὶ πάχους 0,035 τοῦ μέτρου ἐκ χάρτου εὐτελοῦς, οἰοῦναι ἀπορροφητικοῦ, δυστυχῶς διάβρωτον ἐκ τῆς ὑγρασίας, εἰς ἣν, ὡς φαίνεται, ἐπὶ ἔτη ἦτο ἐκτεθειμένον. Ἡ διάβρωσις ἐκτείνεται κατὰ τὰ ἄκρα τῶν φύλλων του εἰς μῆκος 0,270 τοῦ μέτρου ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω καὶ εἰς πλάτος ἀπὸ 0,001 μέχρι 0,04 τοῦ μέτρου πρὸς τὰ ἔσω. Ἐκ τούτου ἔναι τῶν ἀρχικῶν καὶ τῶν τελευταίων κατὰ στίχους λέξεων εἶναι ἐλλιπεῖς ἢ ἐφθαρμένα, εὐκόλως ὁμως δύνανται νὰ συμπληρωθῶσι. Περιέχει δὲ τὸ παράρτημα φύλλα

1) Κώδικος Νικηφόρου σελ. 334.—2) Φιλιππουπόλεως Νικηφόρου (1824-1850).

ὕφ' ἡμῶν ἀριθμηθέντα 297, ἧτοι σελίδας 594. Τούτων σελίδες 82 (3-84) περιέχουσι τὰ ἴσα τῶν ἐκ τῆς μητροπόλεως ἐξεληθόντων ἐγγράφων (ἐπιστολῶν μητροπολίτου καὶ κοινότητος, ἀναφορῶν κοινότητος καὶ ἐπαρχίας) ἢ περιλήψεις αὐτῶν καὶ δύο εἰσεληθόντων κυβερνητικῶν, 8 (553-560) περιέχουσιν ὀλιγόστιχα σημειώματα περὶ τῶν ἀναποκειμένων ἐν τῷ τῆς πολιτείας κιβωτίῳ πρὸς ἀσφάλειαν τιμαλφῶν ἀντικειμένων καὶ χρεωστικῶν ὁμολογιῶν καὶ ἐγγράφων ἰδιοκτησίας διαφόρων ἰδιωτῶν, ἰδίως ὄρφανῶν, ὅλης τῆς ἐπαρχίας¹⁾, 1 (592) τύπον ἀρχιερατικοῦ ἀποδεικτικοῦ (ἀπολυτηρίου), παρεχομένου τοῖς ἱερεῦσι πρὸς ἐξάσκησιν τῆς ἱερᾶς τῶν διακονίας καὶ 2 (2 καὶ 593) πίνακα τῶν ὑπὸ τῆς μητροπόλεως κατὰ τὸ ἔτος 1855 ἐκδοθεισῶν διὰ μονάς, κληρικούς καὶ λαϊκούς τῆς ἐπαρχίας ἀ π α ν τ ἄ ρ ο υ σ ῶ ν²⁾, αἱ δὲ λοιπαὶ (1,85-552 καὶ 561-591) εἶναι ὅλως λευκαί, ἐφ' ὧν ἐγένετο καὶ ἡ μείζων διάβρωσις. Ἐν τῷ παραρτήματι κατεγράφησαν ὡσαύτως ἐν ἀρχῇ καὶ τρεῖς ἐπιστολαὶ τοῦ Νικηφόρου καὶ τῆς κοινότητος ἀπὸ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου φθίνοντος τοῦ 1849.

Ἐν τῷ κώδικι κατεγράφησαν διὰ τὸ ἐπίσημον ἀντὶ ἐν τῷ παραρτήματι τὰ ἴσα : συνοδικῆς πρὸς τὴν κοινότητα ἐπιστολῆς περὶ τοῦ εἰς τὸ κοινὸν τοῦ πατριαρχείου κληροδοτήματος τοῦ μητροπολίτου Νικηφόρου (σελ. 15-16), τῆς εἰς αὐτὴν ἀπαντήσεως τῆς κοινότητος (σελ. 16-17), ἐπιστολῆς τῆς κοινότητος πρὸς τὸν ἐν Ἰασίῳ Γεώργιον Κομιζόπουλλον περὶ κληροδοτήματός τινος (σελ. 37), ἀναφορᾶς τῆς κοινότητος πρὸς τὸ πατριαρχεῖον διὰ τὴν ὑψηλὴν Πύλιν ὑπὲρ τοῦ διοικητοῦ Ἀδῆλ-Ἰομαήλ (σελ. 65), καὶ πατριαρχικοῦ σιγιλλίου περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Γκεμισγερδάνη ἰδρύσεως τῆς φερωνύμου αὐτοῦ σχολῆς (σελ. 206). Πρωτότυπα ἐγγράφα ἀπαντῶσι μόνον δύο ὑπομνήματα, ὧν τὸ μὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν διάταξιν πόρων πρὸς διατήρησιν τῶν σχολείων τῆς κοινότητος καὶ φέρει αὐτογράφους τὰς ὑπογραφὰς τῶν προκρίτων καὶ πρωτομαϊστόρων (σελ. 156), τὸ δὲ ἀφορᾷ εἰς μεγάλην τοῦ Ἐβρου πλήμμυραν, συνταχθὲν καὶ ὑπογραφὲν ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς μητροπόλεως Κωνστ. Πατερικοῦ Στενιμαχίτου. Πλὴν τῶν εἰρημένων

1) Τινὲς τῶν ὁμολογιῶν ἀπεσύρθησαν σὺν τῷ χρόνῳ ὑπὸ τῶν εἰς οὓς ἀνήκον, ἀλλὰ ἐξωφλήθησαν ἐν γένει ἢ ἐν μέρει, ἄλλων ἐπληρώθη ὁ τρέχων τόκος. Ταῦτα πάντα εἶναι σεσημειωμένα παραπλεύρως ἐν τῷ περιθωρίῳ, ἀλλ' ἔνεκα τῆς ἐπελθούσης διαβρώσεως κατὰ τὰ ἄκρα τῶν φύλλων οὔτε ἀναγινώσκονται καλῶς οὔτε συμπληροῦνται ἐν πολλοῖς. — 2) Π α ν τ ἄ ρ ο υ σ ῶ ν: αἱ ὑπὸ τῆς μητροπόλεως ἐκδιδόμεναι ἐσφραγισμέναι γραπταὶ ἄδεια εἰς κληρικούς καὶ μὴ πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν χάριν ἑαυτῶν ἢ χάριν μοναστηρίων, ἐκκλησιῶν καὶ ἄλλων εὐαγῶν ἰδρυμάτων.

τούτων αὐτογράφων ὑπογραφῶν οὐδεμία ἄλλη ἀπαντᾷ τοιαύτη. Χεῖρες (γραφαί) ἔν τε τῷ κώδικι καὶ τῷ παραρτήματι αὐτοῦ δὲν διαστέλλονται πανταχοῦ διαφάνεται μία καὶ ἡ αὐτὴ γραφή, ἐν μὲν τῷ κώδικι συνήθως ἐν τοῖς ἐπισημοῖς ἐγγράφοις ἐπιμεμελημένη, ἐν δὲ τοῖς ἰδιωτικοῖς μᾶλλον ἀνειμένη, ἀλλ' ὅπωςδῆποτε εὐανάγνωστος, ἐν δὲ τῷ παραρτήματι ὄλως ἐπιτροχάδην, βεβιασμένη καὶ ἀκατάστατος, ἐπομένως δυσανάγνωστος καὶ δὴ πολλαχοῦ μέχρις ἀφορήτου βαθμοῦ. Τὰ ὀρθογραφικὰ σφάλματα εἶναι σπάνια, ἔτι δὲ σπανιώτεροι αἱ ἀσυνταξίαι. Φαίνεται ὅτι ὁ ἀντιγραφεὺς ἦτο ὁ προμνημονευθεὶς τῆς μητροπόλεως γραμματεὺς, ὅστις δὲν ἐστερεῖτο παιδείας, διότι ἐν γένει ὁ χαρακτήρ τῆς γραφῆς εἶναι ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν τοῦ αὐτογράφου περὶ τῆς πλημμύρας τοῦ Ἐβρου ὑπομνηματὸς του.

Ὁ κώδιξ περιλαμβάνει τὴν ἱστορίαν τῆς μητροπόλεως καὶ τῆς κοινότητος τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας ἐν γένει ἐπὶ μίαν δεκαετίαν καὶ πλέον (1850-1861), ἤτοι τὴν πομπάντοριαν τῶν μητροπολιτῶν Νικηφόρου (ἐπὶ τοῦ τελευταίου τοῦ βίου του ἔτους 1850 μέχρις Αὐγούστου), Χρυσάνθου (24 Αὐγούστου 1850—15 Νοεμβρίου 1857) καὶ Παΐσιου ἐξ Ἰωαννίνων (15 Νοεμβρίου 1857-25 Φεβρουαρίου καὶ καταχρηστικῶς μετὰ τὴν καθάρεισιν του μέχρι 2 Μαρτίου 1861). Τὰ περιεχόμενα τοῦ κώδικος καταγράφονται κατωτέρω χρονολογικῶς καὶ κατὰ ὁμοειδεῖς ὡς δυνατόν συνομοταξίας μετὰ τῶν παραπομπῶν των εἰς τὰς οἰκείας σελίδας.

II. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

§ 2. α'.) **Κυβερνητικὰ** (Γράμματα μητροπολίτου κατὰ διοικητικὴν διαταγὴν, διατάγαι τοῦ διοικητοῦ, ἀναφοραὶ τῆς κοινότητος πρὸς τὸ πατριαρχεῖον διὰ τὴν ὑψηλὴν Πύλην, πρὸς τὸν διοικητὴν, καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν ὑψηλὴν Πύλιν ἀπ' εὐθείας).

1850 Φεβρουαρ. 12. Ἐπιστολὴ Νικηφόρου «πρὸς τὸν ἅγιον Τορνόβου Νεόφυτον κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑψηλοτάτου Ἐσμὲτ-πασιαῖ, ὅπως γράψῃ καὶ συμβουλεύσῃ τοὺς Ἐσκι-ζαγαρλῆδες διὰ νὰ καθησυχάσωσι τὰς ἔριδας καὶ φιλονικίας, ἃς ἔχουν ἐξ ἰδιοτελείας μεταξύ των». Ἐτέρα τοῦ αὐτοῦ «πρὸς τοὺς Ἐσκι-ζαγαρλῆδες ἐκ τῶν προκρίτων καθ' ὑψηλὴν διαταγὴν, ὅπως καθησυχάσωσιν, εἰ δὲ παιδευθήσεται ὁ αἴτιος σκανδάλων»¹⁾).

1) Παραρτήμ. σελ. 7. Ἡ πόλις Ἐσκι-ζαγαρά (Στάρα Ζαγόρα) ὑπήγετο ἐκκλησιαστικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τορνόβου, διοικητικῶς ὁμοῦς εἰς τὴν νομαρχίαν (μουτεσαρίφι) Φιλιππουπόλεως.

1850 Ἀπριλίου 15. «Γράμμα τοῦ Ἰσμέτ-πασιᾶ πρὸς τὸν πανιερώτατον ἅγιον Φιλιππουπόλεως Νικηφόρον καὶ πρὸς τοὺς ἐντίμους δημογέροντας τῆς πόλεως ταύτης», ὅπως συμβουλευσῶσι τοὺς χριστιανούς νὰ μὴ παρεκτρέπωνται διασκεδάζοντες κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα¹⁾.

1850 Μαΐου 14. Ἀναφορὰ τῆς ὀρθοδόξου Κοινότητος Φιλιππουπόλεως πρὸς τὸν πατριάρχην, ὅπως διὰ τακριοῦ πρὸς τὴν ὑψηλὴν Πύλην αἰτήσῃ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ διορισμοῦ ὡς διοικητοῦ τῆς νομαρχίας τοῦ Σερίφ-πασιᾶ, ὡς ἀδρανούς καὶ πλεονέκτου, καθ' ἃ ἀπεδείχθη κατὰ τὴν προτέραν του διοίκησιν. Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης Νικηφόρος καὶ 13 πρόκριτοι. Ἦσων τῆς ἀναφορᾶς ἀποστέλλεται πρὸς τε τὸν Βογορίδην καὶ πρὸς τὸν Λογοθέτην τῶν πατριαρχείων²⁾.

1850 Ἰουλίου 18. Ἀναφορὰ τοῦ μητροπολίτου καὶ τῶν προκρίτων πρὸς τὸν πατριάρχην περὶ παραμονῆς τοῦ χακίμη Μεχμέτ-Ἐσάτ. «Ἐπειδὴ καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ ἐντεῦθεν ἐξέδωσαν κοινὸν εὐχαριστήριον μ α σ πα τ ᾶ ν πρὸς τὴν ὑψηλὴν Πύλην περὶ τοῦ ἐνταῦθα σοφολογιωτάτου χακίμη Μεχμέτ Ἐσάτ ἐφένδη διὰ τὴν ἀπ' αὐτοῦ εὐαρέσκειάν του καὶ τὴν ἔμπροσθεν διαμονὴν του, τοῦτου ἕνεκα καὶ οἱ δοῦλοί της γράφομεν συμφώνως καὶ ἡμεῖς παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα, ὥστε ν' ἀναφέρῃ διὰ τακριοῦ εἰς τὸ προσῆκον μέρος διὰ νὰ ἐνδώσῃ ἢ ὑψηλὴ Πύλη κατὰ τὸν ἐμφανισθέντα εἰς αὐτὴν τῶν Ὀθωμανῶν μασπατᾶ καὶ νὰ διαμενῇ καὶ τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν θέσιν του». Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης Νικηφόρος καὶ δέκα πρόκριτοι³⁾.

1850 Ἰουλίου 23. Ἀναφορὰ τοῦ μητροπολίτου καὶ τῶν προκρίτων ὑπὲρ τοῦ Χοζρέφ ἀγά, τιοφεκτζή-μπασι «Πρὸς τὸν Σερίφ πασιᾶν διοικητὴν Φιλιππουπόλεως. Οἱ ὑποφινόμενοι ραγιαῖδες τῆς Φιλιππουπόλεως ἀναφερόμεθα ὅτι ἐμάθομεν ὅτι τινὲς δυσαρεστημένοι ἀπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου Χοζρέφ ἀγά τιοφεκτζή-μπασι κατηγοροῦσιν αὐτὸν ὡς μὴ ὄντα ἱκανὸν εἰς τὴν ὁποίαν διωρίσθη θέσιν, ἡμεῖς ὅμως μαρτυροῦμεν αὐτὸν ὡς ἄξιον τοῦ ὑπουργήματός του, ὡς καὶ ἄλλοτε προϋπάρξαντα εἰς τὸ τοιοῦτον ὑπουργημα καὶ εὐαρεστήσαντα ἅπαντας, οἵτινες εἴμεθα εὐχάριστοι ἀπ' αὐτὸν φυλάττοντα τοὺς ὄρους τῶν βασιλικῶν διαταγῶν καὶ τὰς ἐπιταγὰς τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος καὶ ἐπιθυμοῦντα τὴν ἡσυχίαν τῆς πόλεώς μας. Τοιοῦτον γινώσκοντες αὐτὸν

1) Αὐτόθι, σελ. 10. Ἦδε κατωτέρω III, ἀρ. 1.—2) Αὐτόθι, σελ. 14. Ἦδε κατωτέρω III, ἀρ. 2.—3) Αὐτόθι, σελ. 15.—Χ α κ ἰ μ η ς : πιθανῶς ὁ ἱεροδίκης, ὅθεν καὶ σοφολογιώτατος καλεῖται. Μ α σ πα τ ᾶ ς : ἀναφορὰ ἐν εἴδει δημοψηφίσματος.

παρακαλοῦμεν νὰ μὴ βάλῃτε ἀκρόασιν εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τῶν ἐναντίων». Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης Νικηφόρος καὶ πέντε πρόκριτοι ¹⁾).

1850 Ὀκτωβρίου 24. Ἀναφορά τῆς κοινότητος Φιλιππουπόλεως πρὸς τὸν πατριάρχην, ὅπως διὰ τακριρίου πρὸς τὴν ὑψηλὴν Πύλῃν ἐκφράζων τὴν εὐαρέσκεϊαν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς πρὸς τὸν διοικητὴν Ἀδὴλ Ἰσμαήλ πασιᾶ διὰ τὴν καλὴν καὶ ἀμερόληπτον διοίκησιν του αἰτήσῃ τὴν ἐν τῇ θέσει του παραμονὴν καὶ τοῦ λοιποῦ. Ὑπογράφονται ἑπτὰ κληρικοὶ καὶ ἔνδεκα πρόκριτοι. Ἀπεστάλη μετ' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν νέον μητροπολίτην Χρῦσανθον «διὰ νὰ ἐγχειρίσῃ τὰ ἀνωτέρω καὶ ὁμιλήσῃ καὶ διὰ ζώσης φωνῆς». Ἰσα αὐτῆς ἀπεστάλησαν πρὸς τὸν αὐθέντην Βογορίδην καὶ τὸν μέγαν Λογοθέτην ²⁾).

1850 Ὀκτωβρίου 24. Συμφωνία τῆς κοινότητος μετὰ τοῦ Ἰωάννου Θωμᾶ «διὰ τὴν σύναξιν τῶν χρημάτων τοῦ χαρατσοῦ ἐν καθαρῷ συνειδότη μετ' ἐτήσιον μισθὸν 3500 γρ.· χωρίς διόλου νὰ κάμῃ κατάχρησιν εἰς τὸ παραμικρὸν· ὅτι μέλλει δι' ὅλα νὰ δίδῃ τὴν προσήκουσαν ἀπάντησιν, ἐν ταύτῳ δὲ εἰς κάθε παραμικρὸν ἄπορον ὑποχρεοῦται νὰ ἐρωτᾷ τοὺς πολίτας». Ἐγένετο διπλοῦν. Ὑπογράφονται 8 πρόκριτοι, οἱ 2 ἐπίτροποι τοῦ γένους, 6 πρωτομαϊστορες καὶ ὁ ἀρχιδιάκονος ³⁾).

1850 Νοεμβρίου 7. Ἐπιστολὴ τοῦ γένους «πρὸς τὸν ἅγιον Φιλιππουπόλεως (ἄρτι ἐκλεγέντα καὶ μὴ κατελθόντα ἀκόμη ἐκ τῆς πρωτευούσης εἰς τὴν ἐπαρχίαν του) ὅτι ἐπροσκήθημεν εἰς τὸν πασιᾶ καὶ ἀνεγνώσθη ὑψηλὸς ὀρισμὸς διὰ τὰ χ α ρ ἄ τ ζ ι α, ἀνατιθέμενα τοῦ λοιποῦ εἰς βάρος τοῦ ἔθνους καὶ νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ πῶς νὰ προσενεχθῶμεν περὶ τούτου». Ὡσαύτως «διὰ ἐξαγωγὴν ὑψηλοῦ φερμανίου ἰ ο υ ρ ἔ σ ι μ - κ ι σ μ ἔ τ, ὡς τὸ τῶν Ἀρμενίων» Ἡ ἐπιστολὴ διαβιβάζεται διὰ τοῦ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἀποδημοῦντος Δημητρίκα, εἰς ὃν ἐπιστέλλεται, ὅπως «συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ σεβασμιωτάτου περὶ τῶν δύο ἀντικειμένων. Ἐκ μέρους ὄλου τοῦ γένους». Ὡσαύτως «διὰ ἐξαγωγὴν φερμανίων χωρίου Κράστοβον καὶ Δερβὲν γενὶ μαχαλέ» ⁴⁾).

1) Αὐτόθι σελ. 15. Τ ι ο υ φ ε κ τ ζ ῆ - μ π α σ ῆ ς : πρῶτος τῶν ὀπλοφόρων· πιθανῶς ὁ ἀρχηγὸς τῆς στρατιωτικῆς φρουρᾶς, φρούραρχος, ἢ ἀρχιαστυνόμος.—2) Αὐτόθι σελ. 17. Ἰδε κατωτέρω III, ἀρ. 4.—3) Κώδικος σελ. 30 4) Παραρτήματ. σελ. 18. Ἰδε κατωτέρω III, ἀρ. 5. Χ α ρ ἄ τ ζ ι : ὁ κεφαλὴκὸς τῶν ραγιάδων φόρος, οὐτινος ἢ εἰσπραξίς ἐτροποποιήθη. Τὸ γένος εἶναι ὄλον τὸ ὀρθόδοξον τῆς ἐπαρχίας Φιλιππουπόλεως πλήρωμα ἀσχέτως φυλῆς. Τὰ χωρία Κράστοβον καὶ Δερβὲν κεῖνται βορειοδυτικῶς τῆς Φιλιππουπόλεως· ἡ ἐξαγωγή φερμανίων προφανῶς ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀνέγερσιν ἐκκλησιῶν.

1850 Νοεμβρίου 22. Εὐχαριστήριος ἀναφορὰ ἀπάντων τῶν Φιλιππουπολιτῶν (τῶν ὀρθοδόξων) πρὸς τὸ ὑψηλὸν Δουβλέτι διὰ τὴν καλὴν διάθεσιν τῶν χαρατζίων, ἀνατεθέντων εἰς τὸ γένος»¹⁾).

1852 Φεβρουαρίου 5. Ἐναφορὰ τῆς κοινότητος Φιλιππουπόλεως πρὸς τὸν πατριάρχην, ὅπως οὗτος διὰ τακριρίου παρακαλέσῃ τὴν ὑψηλὴν Πύλην νὰ μὴ μετατεθῇ ὁ διοικητὴς Ἰσμαήλ Ἀδὴλ πασιᾶς, διότι ἕνεκα τῶν πολλῶν του ἀρετῶν ἀπολαύει τῆς ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως πάντων τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ πιστῶν ὑπηκόων ὄντων εὐχαριστημένων ἐκ τῆς δεκαοκταμήνου διοικήσεώς του: «προσηλωμένοι ὦν εἰς ὅλας τὰς νεύσεις καὶ διαταγὰς τῆς ὑψηλῆς Πύλης διέρχεται μὲ ὄλην τὴν προσήκουσαν προσπάθειαν εἰς τὸ νὰ φανῇ καθ' ὅλα ἐκτελεστῆς τῶν ἀνωτέρω διαταγῶν καὶ μὲ ὄλην τὴν φιλαλήθειαν καὶ δικαιοσύνην θεωρεῖ τὰς ὑποθέσεις ἐκάστου ἄνευ φιλοπροσωπίας καὶ παραμικρᾶς δωροληψίας, ἐπιθυμεῖ πάντοτε καὶ τὸ νὰ συζῆ ὁ λαὸς μὲ ὄλην τὴν ἄνεσιν, ἡσυχίαν καὶ εὐδαιμονίαν, συντρέχει προθύμως εἰς τὰς συμβάσας ἀνάγκας τῆς πόλεως καὶ διὰ τῆς δραστηρίας αὐτοῦ ἐπιμελείας καταπροῦνει αὐτάς, ἐπαγρυπνεῖ δὲ εἰς τὸ νὰ μὴ ἀκολουθῶσι ληστεῖαι, φόνοι, ταραχαὶ ἐντὸς τῆς πόλεως, φροντίζει ἐγκαίρως καὶ ἐπιμελῶς διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν βασιλικῶν φόρων». Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης Χρυσάνθος 17 πρόκριτοι καὶ οἱ 2 ἐπίτροποι τοῦ γένους μετὰ τῶν σφραγίδων τοῦ ἑκάστου. Ἴσον αὐτῆς ἀπεστάλη πρὸς τὸν Βογορίδην καὶ πρὸς τὸν Λογοθέτην»²⁾

1852 Αὐγούστου 6. Ἐναφορὰ τῆς κοινότητος Φιλιππουπόλεως πρὸς τὸν πατριάρχην περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. Ἐπανάληψις σχεδὸν τῆς προτέρας. Ἐναπόγραφος»³⁾).

1852 Δεκεμβρίου 3. Ἐναφορὰ τῆς κοινότητος Φιλιππουπόλεως πρὸς τὸν πατριάρχην Γερμανὸν περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. Ἐπανάληψις τῆς ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου. Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης Χρυσάνθος καὶ 12 πρόκριτοι⁴⁾).

1853 Ἰουνίου 17. Ἐναφορὰ τοῦ ἐσνάφίου τῶν παπουτζήδων πρὸς τὸν πατριάρχην, ὅπως ἐνεργήσῃ παρὰ τῇ ὑψηλῇ Πύλῃ περὶ ἐκδόσεως ὀρισμοῦ τῆς πρὸς ἐλευθέραν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των συμφώνως τῷ τ α ν ζ ι μ α τ ῖ φ.—Ἀνέκαθεν οἱ μὲν χριστιανοὶ παπουτζήδες τῆς ἐπαρχίας κατεσκεύαζον παπούτζια καὶ γκόφας ἐκ μαύρου δέρματος, οἱ δὲ μωαμεθανοὶ συντεχνιταὶ των ἐκ κιτρίνου καὶ ἐρυ-

1) Αὐτόθι, σελ. 19.—2) Αὐτόθι, σελ. 19-20.—3) Κώδικος, σελ. 65.—4) Παραρτήματος, σελ. 21-22.

1854 Ἰουλίου 21. Ἀναφορά τῶν χριστιανῶν πρὸς τὸν πατριάρχην ὑπὲρ τοῦ σοφολογιωτάτου μουλᾶ πρὸς παράτασιν τῆς ἐν τῇ πόλει διαμονῆς ἐπὶ ἓν ἔτος ἀκόμη, «καθότι διὰ τοῦ ἔμφρονος, ἠπίου καὶ ἀγαθοῦ τρόπου του, τῆς ἐξόχου παιδείας καὶ δικαιοσύνης καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ προτερημάτων ἐφείλκυσε τὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν ἀγάπην πάντων ἐν γένει τῶν τε Ὀθωμανῶν καὶ τῶν δούλων τῆς Παναγιότητος». Παρακαλεῖται καὶ τὸ πατριαρχεῖον, ὅπως ἐνεργήσῃ παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ τὰ προσήκοντα πρὸς τῇ γενομένη πρὸς αὐτὴν κοινῇ ὑπὸ πάντων ἀναφορᾷ, ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης Χρῦσανθος καὶ 13 πρόκριτοι πολῖται¹⁾.

1855 Μαρτίου 16. Ἀναφορά τῆς κοινότητος παρακλητικῇ πρὸς τὸν πατριάρχην, ὅπως διὰ τακριρίου πρὸς τὴν ὑψηλὴν Πύλιν αἰτήσῃ τὴν μὴ μετάθεσιν τοῦ διοικητοῦ Μαχούπ πασιᾶ, διότι πάντες εἶναι εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς διοικήσεώς του «ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἰκανότητα, μεθ' ἧς καὶ περὶ τῆς τοπικῆς ἡσυχίας φροντίζει καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν ἀφορωσῶν τὰς ἀνάγκας τῆς σεβαστῆς κυβερνήσεως καθ' ἡμέραν ὑπερμαχεῖ». Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης Χρῦσανθος καὶ 13 πρόκριτοι²⁾.

1855 Ἰουνίου 29. Ἀναφορά τῆς κοινότητος παρακλητικῇ πρὸς τὸν πατριάρχην, ὅπως ἐνεργήσῃ «οἷς τρόποις οἶδε» παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ πρὸς κατάπαυσιν τῆς κατηχήσεως καὶ ἐξομόσεως χριστιανῶν παίδων καὶ κορασίων ἀνηλικῶν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς τῆς τε πόλεως καὶ τῶν πέριξ κωμοπόλεων. Ὑπογράφονται 14 πρόκριτοι καὶ 3 πρώτομαῖστορες ἐσναφίων³⁾.

1855 Ἰουνίου 29. Ὡσαύτως ἄλλη, ὅπως ἐνεργήσῃ πρὸς κατάπαυσιν τῶν δεινῶν ἀγγαρειῶν, τῶν ἐπιβαλλομένων τοῖς χωρικοῖς ὑπὸ τοῦ κτηματοδεσπότη τοῦ χωρίου Μαρκόβου Ἰσμαήλ βέη πρὸς καλλιέργειαν τῶν κτημάτων του. Ὑπογράφονται οἱ αὐτοί⁴⁾.

1855 Ἰουνίου 29. Ὡσαύτως ἄλλη πρὸς αὐτόν, ὅπως ἐνεργήσῃ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐν Τατάρ Πα-

1) Αὐτόθι, σελ. 34. Μ ο υ λ ᾶ ς : ὁ ἱεροδίκης, ὅστις ἐπέμπετο εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δι' ὄρισμένον χρόνον.—2) Αὐτόθι, σελ. 36-37. Ἴδε καὶ τὴν ἀπὸ 10 Φεβρ. 1854 ἀναφορᾶν. Ὡς φαίνεται, οἱ Φιλιππουπολίται εἶτε ἐξ ἀνάγκης εἶτε ἐκ φιλοτιμίας κινούμενοι ἐξέφραζον ἐκάστοτε δι' ἀναφορᾶς τῶν πρὸς τὴν ὑψ. Πύλιν διὰ τοῦ πατριαρχείου τὴν εὐγνωμοσύνην των τοῖς διοικηταῖς των ἐπὶ τῇ ἀνακλήσει ἢ μεταθέσει αὐτῶν διὰ τὴν καλὴν διοίκησιν καὶ ἡτοῦντο τὴν παραμονὴν αὐτῶν ἐν τῇ θέσει.—3) Αὐτόθι, σελ. 39 Ἴδε κατωτέρω III, ἀρ. 10.—4) Αὐτόθι, σελ. 40. Ἴδε κατωτέρω III, ἀρ. 11.

ζαρτζικίω χριστιανῶν, ἀπειληθέντων καὶ παθόντων ἐκ τριῶν ἀλληλοδιαδόχων συλλαλητηρίων Ὁθωμανίδων ἐντὸς ἑβδομάδος. Αὐταὶ περὶ τὰς 300, ἐν αἷς καὶ ἄνδρες μετημφισμένοι εἰς γυναῖκας, ὡπλισμένοι διὰ ροπάλων καὶ ξύλων, ἀφοῦ πρότερον διεμαρτυρήθησαν πρὸς τὸν διοικητὴν διὰ τὴν ἀκρίβειαν δῆθεν τῶν τροφίμων, ὥρμησαν εἰς τὴν ἀγορὰν, διήρπασαν πολλὰ τῶν καταστημάτων καὶ ἐκακοποίησαν ἐνίους τῶν χριστιανῶν ζητοῦσαι ἅμα, ἀλλὰ μὴ εὐροῦσαι νὰ φονεύσωσιν ὠρισμένους ἐμπόρους. Αἱ θλιβεραὶ σκηναὶ ἑτερματίσθησαν διὰ τῆς κατ' αἵτησιν τοῦ αὐτόθι διοικητοῦ ἀποσταλείσης ἐντεῦθεν ἀστυνομικῆς δυνάμεως πρὸς σύλληψιν τῶν πρωταιτίων, ἀλλ' ὁ κίνδυνος τῆς ἐπαναλήψεως αὐτῶν δὲν ἐξέλιπεν. Ὑπογράφονται οἱ αὐτοὶ 1).

1856 Μαΐου 1. «Τακρίριον ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν πασιᾶν, μεταφρασθὲν ὀθωμανιστί». Διαμαρτυρία διὰ τὰς ἀγγαιείας τὰς ἐπιβαλλομένας τοῖς χωρικοῖς ὑπὸ τοῦ κτηματοδεσπότη τοῦ χωρίου Μαρκόβου. Ὑπογράφεται τὸ ἔθνος τῶν Χριστιανῶν 2).

1856 Αὐγούστου 17. Ἐπιστολὴ τῆς κοινότητος «πρὸς τὸν Ρανῶφ εἰς Ἀδριανούπολιν» περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως σὺν τῇ παρακλήσει, ὅπως καταστήσῃ τὸν βαλῆν τῆς Ἀδριανουπόλεως ἐνήμερον τῶν διατρεχόντων 3).

1856 Αὐγούστου 19. «Πρὸς τὸ ὑψηλὸν συμβούλιον τοῦ τανζιματίου εὐχαριστήριον διὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ στρατολογικοῦ φόρου». Ὑπογράφονται 11 πρόκριτοι, 8 μαχαλάδες τῆς πόλεως μετὰ τῶν σφραγίδων τῶν καὶ 27 χωρία τῆς ἐπαρχίας μετὰ τῶν σφραγίδων τῶν 4).

1856 Αὐγούστου 25. Ἀναφορὰ τῶν κατοίκων χριστιανῶν τοῦ καζᾶ Φιλιππουπόλεως «πρὸς τὸ ὑψηλότατον συμβούλιον τοῦ τανζιματίου» περὶ τῶν προειρημένων ἀγγαιεῶν. Τὸ ἴσον αὐτῆς ἀπεστάλη ταυτοχρόνως πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ πρὸς τὸν Σαμί πασιᾶ Ἀδριανουπόλεως 5).

1857 Μαΐου 14 Ἀναφορὰ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὅπως ἀξιώσωσι παρὰ τῆς ὑψηλῆς Πύλης τὴν

1) Αὐτόθι, σελ. 40—41.—2) Αὐτόθι, σελ. 51—52. Ἴδε κατωτέρω III, 15. Πρβλ. καὶ τὴν ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1885 ἀναφορὰν πρὸς τὸ πατριαρχεῖον.—3) Αὐτόθι, σελ. 54—55. Ὁ Ρανῶφ ἦτο ἔμπιστος γραμματεὺς τοῦ βαλῆ Ἀδριανουπόλεως.—4) Αὐτόθι, σελ. 55—56. Ἴδε κατωτέρω III, ἀρ. 17.—5) Αὐτόθι, σελ. 57—58. Ἴδε κατωτέρω III, 18. Πρβλ. καὶ τὰς ἀναφορὰς ἀπὸ 29 Ἰουν. 1855, 1 Μαΐου 1856 καὶ τὴν πρὸς τὸν Ρανῶφ ἐπιστολὴν 17 Αὐγ. 1856.

κατάπαυσιν τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἀρρύθμου καταστάσεως, ἀπεικονιζομένης ζοφερῶς. Ὑπογράφονται 13 πρόκριτοι, σφραγίδες 12 ἐσναφίων καὶ 7 μαχαλέδων τῆς πόλεως ¹⁾).

1857 Ἰουνίου 16. Ἀναφορά τῆς κοινότητος πρὸς τὸν πατριάρχη καὶ τὴν ἱερὰν Σύνοδον, ὅπως γένωνται αἱ δέουσαι διαμαρτυρίαι πρὸς τὴν ὑψηλὴν Πύλην ἐπὶ τοῦδε τοῦ ζητήματος. Ἀπὸ χρόνου βασιλικῆ χάριτι ἡ κοινότης ἐκλέγει δύο τῶν εὐπολήπτων πολιτῶν, οἵτινες ὑπὸ τὸ ὄνομα ἀ ζ ᾱ δ ε ς ἀντιπροσωπεύουσι τὴν κοινότητα καὶ τὴν ἐπαρχίαν ἐν τῷ διοικητηρίῳ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων ἐκάστου χριστιανοῦ. Ἐπειδὴ ὁ ἕτερος τῶν ἀζάδων Χ' Γιαννάκις Χ' Γκάντζου ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν ἄνευ ἀδείας, ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς κοινότητος ἐν γενικῇ συνελεύσει ἀμέσως διὰ τοῦ Μελετίου Ζολώτα, ὅστις κατὰ τὴν συνήθειαν ὠδηγήθη εἰς τὸ διοικητήριον ἐν πομπῇ ὑπὸ τῶν προκρίτων καὶ τῶν πρωτομαϊστόρων· ἀλλὰ δὲν ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ παρ' ἐλπίδα ἄνευ ἀνωτέρας διαταγῆς περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ τῆς ἀζᾶ. Τῆς ἀρνήσεως τοῦ διοικητοῦ οὔσης πρωτοφανοῦς ἐξαιτεῖται ἡ διὰ τοῦ πατριαρχείου διαταγὴ τῆς ὑψηλῆς Πύλης πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Φιλιππούπολεως, ὅπως σεβασθῇ τὸν θεσμόν. Ὑπογράφονται 15 κληρικοί, 50 πρόκριτοι, 10 μαχαλάδες καὶ 22 ἐσνάφια τῆς πόλεως μετὰ τῶν σφραγίδων τῶν ²⁾).

1858. Ἰσὸν βεζυρικῆς διαταγῆς περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς βιαιᾶς ἐξομόσεως τῶν χριστιανῶν ³⁾).

1859 Αὐγούστου 10. Ἀναφορά τῶν ἐχουσῶν ἀμπέλους κοινοτήτων πρὸς τὸν πατριάρχη. «Ἀνέκαθεν ἐπεκράτησεν, ἵνα πληρῶνται διὰ τὰς ἀμπέλους φόρον ἐτήσιον μόνον τὸν λεγόμενον γ ι α χ τ ᾱ, ὕστερον ἐπεφορτίσθημεν νὰ πληρῶνται καὶ τὸ δέκατον τῶν σταφυλίων (δύσκολον), ἐσχάτως δὲ παρ' ἐλπίδα ἀνετέθη ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων καὶ ἄλλος φόρος ἀνά εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν καὶ νόμισμα φερμανίου, βάρος δυσβάστακτον, διότι σχεδὸν ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον πορίζομεθα ἀπὸ τὰς ἀμπέλους ἀφοῦ χάνεται ὀλοτελῶς, εἴμεθα βεβιασμένοι ἐξ ἰδίων μας νὰ ἀναπληρῶμεν τὰ ἔξοδα τῆς ἐργασίας καὶ τοὺς ἐτήσιους βασιλικοὺς φόρους, π.χ. ἀπὸ χιλίας ρίζας πορίζομεθα τριακόσια γρόσια καὶ πληρῶνται ἐργατικά, δέκατον καὶ μετακομιστικά διακόσια πεντήκοντα ἐκτὸς τοῦ ἀρτίως τῶρα διορισθέντος πρὸς

1) Αὐτόθι, σελ. 60—62. Ἴδε κατωτέρω III, ἀρ. 21.—2) Αὐτόθι, σελ. 71—73. Ἀ ζ ᾱ δ ε ς εἶναι οἱ Μ ι λ ἔ τ - β ε κ ἰ λ η δ ε ς, ἀντιπρόσωποι τοῦ γένους παρὰ τῷ διοικητηρίῳ.—3) Αὐτόθι, σελ. 73. Ἴδε κατωτέρω III, ἀρ. 26.

20⁰/₀». Ἐπειδὴ οἱ μόνοι πόροι τῆς διατροφῆς τῶν ἀναφερομένων εἶναι οἱ ἐκ τῶν ἀμπέλων καὶ δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν, «δὲν μένει ἄλλο εἰ μὴ νὰ ἐκριζώσωμεν ταύτας καὶ τότε ἀποροῦμεν, ὁποῖον ἐμπόριον νὰ ἐπιχειρισθῶμεν πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ ἐπιουσίου». Παρακαλεῖται λοιπὸν τὸ πατριαρχεῖον, ὅπως μεσιτεύσῃ παρὰ τῆ ὑψηλῆ Πύλῃ πρὸς ἀνακούφισιν αὐτῶν ἀπὸ τῶν φόρων, ἀποστελλομένων ἅμα καὶ δύο ἀντιπροσώπων τοῦ ἐκ Στενιμάχου Χατζῆ Πρίμου καὶ τοῦ ἐκ Περοστίτζης Γεωργ. Νικογλου, ὅπως καὶ διὰ ζώσης φωνῆς ἐκφράσωσι τὰ παράπονά των καὶ συσταθῶσι καὶ παρὰ τῆ ὑψηλῆ Πύλῃ. Ὑπογράφονται αἱ κοινότητες, οἱ ἀμπελοκτηματῖαι, ὁ μητροπολίτης καὶ οἱ πρόκριτοι. Ἴσον τῆς ἀναφορᾶς ἀπεστάλη καὶ πρὸς τὸν ἔφορον τῆς μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως τὸν ἅγιον Ἑρακλείας¹⁾.

§ 3 β'.) **Κοινοτικά** (πράξεις ἀφορῶσαι εἰς τὰς κοινότητας Φιλιππουπόλεως, Στενιμάχου καὶ λοιπὰς τῆς ἐπαρχίας).

1850, Φεβρουαρίου 15. Ἐπιστολὴ μητροπολίτου Νικηφόρου «πρὸς τὸν Ἅγιον Ἑρακλείας διὰ νὰ μᾶς στείλῃ διάταγμα περὶ ἐνοικίων, δηλ. κοντράτων»²⁾.

1850 Φεβρουαρίου 28. Τὸ ρουφέτιον τῶν δουλγέρηδων (τεκτόνων) ἐπώλησεν εἰς τὴν πολιτείαν (κοινότητα) ὁσπίτιόν του κείμενον ἐν τῇ συνοικίᾳ μπογιούκ Λαοῦτ (τὸ λεγόμενον μετόχιον τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου) διὰ κτήμα τοῦ νοσοκομείου ἀντὶ 1750 γρ. ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ παραχωρήσεως αὐτῶ ὑπὸ τῆς πολιτείας οἰκοπέδου πρὸς οἰκοδόμησιν οἰκήματος διὰ τὰς συνελεύσεις του. Ὡς τοιοῦτον παρεχωρήθη ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, ὅπερ ἔδει νὰ λογίζηται γῆ τῆς ἐκκλησίας, τοῦ οἰκήματος μόνον ὄντος ἰδιόκτησίας τοῦ ρουφετίου ἀναπολλοτριώτου. Βεβαίωσιν 8 μαῖστορες μετὰ τοῦ πρωτομαῖστορος Χ'' Δήμου Κωνσταντίνου καὶ τῆς σφραγίδος τοῦ ρουφετίου, 8 πρόκριτοι, οἱ δύο ἐπίτροποι τοῦ γένους καὶ 3 πρωτομαῖστορες ἐσναφίων³⁾.

1851 Μαΐου 20. Ἐπιστολὴ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν ἐν Ἰασίῳ Φιλιππουπολίτην Γεώργιον Κομιζόπουλλον μετὰ ἐπιτροπικοῦ πληρεξουσίου γράμματος, ὅπως εἰσπράξῃ τὸ κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ ἀποθανόντος αὐτόθι συμπολίτου Χ'' Ἰωάννου Γκάντζιου κληροδοτηθὲν

1) Αὐτόθι, σελ. 82—84.—2) Αὐτόθι, σελ. 7.—3) Κώδικος σελ. 7. Περὶ τοῦ ρουφετίου τῶν τεκτόνων ἴδε: Μ υ ρ τ. Ἄ π ο σ τ ο λ ῖ δ ο υ, τὰ ἀρχεῖα κτλ. Ἀρχεῖον τοῦ Θρακικοῦ λαογρ. θησαυροῦ, τόμ. Α', ἔτ. 1934—35, σελ. 102—130. Τὸ κτίριον ἐκτίσθη ἐν ᾧ τόπω βραδύτερον ἀνηγέρθη ἡ σχολὴ Γρηγ. Μαρασλῆ, καὶ ἐχρησίμευσεν ἐπὶ τινὰ χρόνον καὶ ὡς ἀλληλοδιδασκτικὴ σχολή.

τῇ κοινότητι χρηματικὸν ποσόν. Ὑπογράφονται 3 κληρικοί, οἱ 2 ἐπίτροποι τοῦ γένους, 1 ἐπίτροπος τῆς Ἑλλ. σχολῆς, 1 τοῦ νοσοκομείου, 3 τῶν ἐκκλησιῶν καὶ 3 πρόκριτοι ¹⁾).

1852 Μαρτίου 8. Ἡ κοινότης πρὸς εὐρυνσιν τοῦ νοσοκομείου τῆς ἔλαβε τὴν παρακειμένην οἰκίαν τοῦ Στεφάνου Στάγιου παραχωρήσασα αὐτῷ τὸ ἀπέναντι τοῦ νοσοκομείου λεγόμενον μετόχιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου μετὰ προσθήκης 500 γρ. μετρητῶν. Ὑπογράφονται ὁ ἐπίτροπος τοῦ νοσοκομείου καὶ 13 πρόκριτοι ὡς μάρτυρες ²⁾).

1853 Μαρτίου 4. Εὐχαριστήριος ἀπάντησις τῆς κοινότητος Φιλιππουπόλεως πρὸς τὸν πατριάρχην Γερμανὸν ἐπὶ ταῖς πρὸς αὐτὴν ἀποσταλείσας παραινετικαῖς πατριαρχικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἐπιστολαῖς καὶ ἐκδήλωσις ἄμα ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν μητροπολίτην Χρυσάνθον, τὸν συκοφαντούμενον καὶ καταρραδιουργούμενον ὑπὸ τινῶν σκανδαλοποιῶν. Ὑπογράφονται 16 πρόκριτοι, οἱ 2 ἐπίτροποι τοῦ γένους καὶ 9 πρωτομαῖστορες ἰσαρίθμων ρουφετίων, τῶν κυριωτέρων τῆς πόλεως ³⁾).

1853 Μαρτίου 4. Ἐπιστολὴ τῆς κοινότητος εὐχαριστήριος πρὸς τὸν ἔφορον μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως ἅγιον Ἡρακλείας διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ υπεράσπισιν τοῦ συκοφαντούμενου μητροπολίτου Χρυσάνθου καὶ παράκλησις, ὅπως καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τοῦτο ποιῇ, «διότι οἱ καιροὶ δεινοί». Ὑπογράφονται οἱ αὐτοὶ «ἀπαραλλάκτως» ⁴⁾).

1853 Ὀκτωβρίου 14. «Πρὸς τὸν νέον πατριάρχην Ἀνθιμον συγχαρητήριον» γράμμα τῆς κοινότητος ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει του, ἀποσταλὲν αὐτῷ μετὰ τὴν ἐν τῇ μητροπόλει ἀνάγνωσιν ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου εἰς ἐπήκοον τῆς ἐγκυκλίου μετὰ τῆς συναποσταλείσης ἐπιστολῆς τῆς Παναγιότητος του, ἣν ἀνάγνωσιν ἐπηκολούθησε παραινετικὸς τοῦ μητροπολίτου λόγος πρὸς τοὺς συνελθόντας περὶ διατηρήσεως «τῶν πατροπαράδοτων δογμάτων τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως καὶ περὶ τῆς πρὸς τὸ βασιλεῖον κράτος ἀφοσιώσεως καὶ ὑποταγῆς καὶ πεποιθήσεως». Ὑπογράφονται 20 πρόκριτοι καὶ 4 πρωτομαῖστορες τῶν 4 κυριωτέρων ἑσναφίων ⁵⁾).

1855. Νοεμβρίου. Πρακτικὸν συστάσεως ρουφετίου τῶν ἐν Φι-

1) Αὐτόθι, σελ. 37. Ὁ Γεώργιος Κομιζόπουλλος, ἦτο ἀδελφὸς τοῦ ἐν Μόσχᾳ ἐμπορευομένου Ἀντωνίου Κομιζοπούλλου, τοῦ φιλικοῦ. — 2) Αὐτόθι, σελ. 53.—3) Παραρτήματος σελ. 23—24. Ἴδε κατωτέρω III, ἀρ. 8, ἐνθα ἐν ταῖς σημειώσεσι παρέχονται ἐξηγήσεις. — 4) Αὐτόθι, σελ. 24—25. Ἴδε κατωτέρω III, ἀρ. 9.— 5) Αὐτόθι, σελ. 29. Ἐν τῷ γράμματι ὑπογράφονται καὶ οἱ ραδιουργοῦντες τὸν μητροπολίτην Σάλτζος Ἰωάννου καὶ Γεώργιος Στογιάννοβιτς.

λιππουπόλει ἀρτοψηστῶν (πισιρτζήδων). Ὑπογράφονται ὁ πρωτοματτωρ Χρηστος Θεοδώρου καὶ 20 μαϊστωρες ¹⁾. Καὶ ἕτερον ἀπὸ 10 Ἰανουαρ. 1857 περὶ συμφωνίας ἀρτοποιῶν καὶ ἀρτοψηστῶν ²⁾.

1856 Ἰανουαρίου 15. Διορίζονται ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου ἐν τῷ χωρίῳ Κιρί-κιογι 11 ἐγχώριοι τζοπαρτζήδες, οἵτινες «θέλουν θεωρεῖ τὰς ἐγχωρίους ὑποθέσεις καὶ ὅπως αὐτοὶ ἀποφασίσουν, τοῦτο θὰ γίνηται καὶ αὐτοὶ θὰ εἰσακούωνται εἰς τὴν μητρόπολιν ἐκ μέρους τῶν χριστιανῶν καὶ θέλουν θεωρῶνται ἀντιπρόσωποι τῆς χώρας» ³⁾.

1856 Μαρτίου 26. Ἀποβληθέντος τοῦ παλαιοῦ τζοπαρτζή τοῦ χωρίου Παντζάρ διωρίσθησαν «τῇ ἐγχωρίῳ γνώμῃ» ἕτερος τζοπαρτζής, μουκτάρης καὶ συμβουλάτορες, «οἵτινες συμφώνως θέλουν θεωρεῖ τὰς ὑποθέσεις τοῦ χωρίου» ⁴⁾.

1856 Ὀκτωβρίου 16. «Οἱ ὑποφαινόμενοι ἅπαντες ἐγχώριοι τῆς χώρας Βοδενῶν δηλοποιοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος ὅτι σήμερον συνελθόντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ μὲ κοινὴν γνώμην καὶ ἀπόφασιν διώρισamen συμφώνως ἀντιπροσώπους τῆς χώρας ἡμῶν τοὺς ἐξῆς ἐγχωρίους μας... Οὗτοι οἱ δέκα τὸν ἀριθμὸν θέλουν συναποφασίξει διὰ κάθε συμφέρον πολιτικόν, καθὼς καὶ εἰς κάθε περίστασιν καὶ ὑπόθεσιν κοινὴν καὶ μερικὴν, τὴν ὁποίαν ἀναφέρουσι διὰ γραμματος εἰς τὴν ἱερὰν μητρόπολιν καὶ τοὺς προὔχοντας Φιλιππουπόλεως καὶ οἱ δέκα νὰ ὑπογράφωνται ἐκτὸς ἀσθενείας καὶ ἐλλείψεως τινὸς ἐξ αὐτῶν, ὥστε βλέποντες καὶ οἱ ἐν Φιλιππουπόλει τὴν συμφώνον αὐτῶν διάθεσιν θέλουσι καταβάλλει πᾶσαν πρῶσπάθειαν πρὸς τὴν αἰσίαν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁποιασδήποτε ὑποθέσεως ἢ διαφορᾶς ὁποία δὲ ὑπόθεσις ἢ ἔγγραφον δὲν φέρει τὰς ἡμισείας τοῦλάχιστον ὑπογραφάς, τοῦτο θέλει εἶναι ἀπαράδεκτον εἰς τὴν κοινότητά μας, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐν Φιλιππουπόλει. Οὕτω συναπεφασίσamen ἐκ συμφώνου μὲ μίαν γνώμην καὶ θέλησιν καὶ εἰς πιστοποίησιν ἐξεδώκαμεν τὸ παρὸν ἀποδεικτικὸν ἔγγραφον». Ἡ κοινότης τῆς χώρας Βοδενῶν μὲ ἀρκετάς ὑπογραφάς. Μάρτυρες 4 πρόκριτοι Φιλιππουπόλεως ⁵⁾.

1) Κώδικος, σελ. 159. Ἴδε κατωτέρω III, 13. Τῶν μαϊστώρων οἱ 11 εἶναι βουλγαρῶννομοι. — 2) Αὐτόθι, σελ. 214, Ἴδε κατωτέρω, III, ἀρ. 19. — 3) Αὐτόθι, σελ. 165. Τὸ χωρίον εἶναι βουλγαρικόν καὶ οἱ διορισθέντες Βούλγαροι. — 4) Αὐτόθι, σελ. 179. Τὸ χωρίον ὡσαύτως Βουλγαρικόν καὶ οἱ διορισθέντες Βούλγαροι. — 5) Αὐτόθι, σελ. 208. Τὰ Βοδενά καίπερ βουλγαρῶννομα ἦτο ἑλληνικωτάτη κώμη ἐπὶ τῆς Ροδόπης, κειμένη ἡμισείαν ὥραν μακρὰν βορειοδυτικῶς τοῦ Στενιμάχου. Οἱ κάτοικοί του ἦσαν ἄποικοι τοῦ Στενιμάχου, ὡς διεπιστοῦτο ἐκ τῆς αὐτῆς διαλέκτου τῶν καὶ τῶν ἐθῶν καὶ ἐθίμων. Ἴδε, Σ ω τ η ρ. Ἀ ν τ ω ν ι ἀ δ ο υ, τὰ Βοδενά, θρακικὴ ἐπετηρίς, 1897, Ἀθῆναι, σελ. 134-139. Κατὰ τοὺς ἐσχάτους Βυζαντιακοὺς χρόνους ἦτο ὄχυρόν, οὗ ἵχνη δὲν διεσώθησαν· ἐκαλεῖτο

1856, Ὀκτωβρίου 16. Κοινή ἀπόφασις τῶν Βοδενιωτῶν, ὅπως οὐδεις ρίπτῃ εἰς ὄν χώρον γίνεται ἡ ἀγορά (παζάρι) ἀποθλίμματα σταφυλῶν (τσήπουρα) ἢ σφάττῃ ἐκεῖ σφάγια· ὁ παραβάτης νὰ τιμωρῆται διὰ 10 διὰ τὸ πρῶτον καὶ 5 διὰ τὸ δεύτερον ὀκτάδων ἀγιοκηρίου διὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας τοῦ χωρίου τῶν. Ὑπογράφονται οἱ αὐτοί ¹⁾).

1857 Φεβρουαρίου 27. Ἐπιστολὴ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποδημοῦντα Μιχαὴλ Γκεμισγερδάνην, ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐπαρχίαν πρὸ τοῦ πατριαρχείου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπιδίδων τὰς ἀποστελλομένας αὐτῷ δύο ἀναφορὰς ὑπὲρ τοῦ μητροπολίτου Χρυσάνθου συκοφαντούμενου καὶ κατηγορουμένου ὑπὸ τῆς γνωστῆς ὁμάδος ὡς μεροληπιτοῦντος. Ὑπογράφονται 22 πρόκριτοι ²⁾).

1857 Μαΐου 14. Ἀναφορὰ τῆς κοινότητος Φιλιππουπόλεως πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ὑπὲρ τοῦ μητροπολίτου Χρυσάνθου συκοφαντούμενου ὅτι δῆθεν κατήγγειλεν εἰς τὸν διοικητὴν Σαλῆχ-πασιὰν μελετώμενον κίνημα (τῶν Βουλγάρων). Ἐκθεσις τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ μητροπολίτου παρὰ τῷ διοικητῇ. Ὑπογράφονται 13 πρόκριτοι, 12 ἐσνάφια μετὰ τῶν σφραγίδων τῶν καὶ 7 τῆς πόλεως μαχαλέδες ³⁾).

1857 Μαΐου 28. Ἀναφορὰ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ὑπὲρ τοῦ μητροπολίτου Χρυσάνθου, ὅστις κατ' ἀκολουθίαν καταγγέλλας ἐπὶ συκοφαντίᾳ ἀπήχθη ὑπὸ τοῦ ἀποσταλέντος ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ Ἀδριανουπόλεως μ ο υ μ π α σ ῖ ρ η εἰς Ἀδριανούπολιν, «ἵνα δικασθῇ εἰς τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει συμβούλιον» παρὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς προνομίας. Ὑπογράφονται 5 κληρικοί, 43 προὔχοντες, 14 ἐσνάφια μετὰ τῶν σφραγίδων τῶν καὶ ὄλοι οἱ μαχαλέδες τῆς πόλεως μετὰ τῶν σφραγίδων τῶν ⁴⁾).

1857 Ἰουνίου 8. Ἐπιστολὴ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν ἅγιον Φιλιππουπόλεως Χρυσάνθον, παραμείναντα ἐν Χάσκιόι κατὰ τὴν εἰς

δὲ Μπέαδνος (Καντακουζηνοῦ, ἱστορ. III, 66). Τὸ ὄνομα εἶναι προφανῶς Σλαβικὸν ἐκ τοῦ ἐπιθέτου μπεάνδεν κατὰ τὴν προφορὰν τοῦ διπλοῦ ε ὡς εά (πρβλ. Ὀρεχοβα-Ὀρεάχοβα-Ἀράχοβα) ἐσήμαινε δὲ τόπον πενιχρόν, στεῖρον, ἀνυδρον, ὡς καὶ εἶναι. Ἐκ τούτου κατὰ παρετυμολογίαν καὶ σύμφυρσιν πρὸς τὸ βοδα (ὑδωρ) ἢ κατ' εὐφημισμὸν ὠνομάσθη Βόδεν, ὅθεν Βοδενά. Τὸ ὄχυρόν μνημονεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀνοβέρτου κατὰ τὴν τρίτην σταυροφορίαν (1189).—1) Αὐτόθι, σελ. 209.—2) Παραρτήματος, σελ. 58-59. Ἴδε κατωτέρω III, ἀρ. 20.—3) Αὐτόθι, σελ. 62-64. Ἴδε κατωτέρω, III, ἀρ. 22.—4) Αὐτόθι, σελ. 65-67. Ἴδε κατωτέρω, III, ἀρ. 23.

τὴν Ἀδριανούπολιν ἀπαγωγὴν τοῦ ἕνεκα ἀσθενείας, δι' ἧς ἀγγέλλεται αὐτῷ ὅτι ὁ Χ'' Γιαννάκις Χ'' Γκάντζιου, ὅστις ἀπῆλθεν εἰς Ἀδριανούπολιν, οὐδένα περὶ τούτου καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς μεταβάσεώς του εἰδοποίησεν, ἐπομένως δὲν ἐκπροσωπεῖ τὴν κοινότητα ὡς μιλετβεκίλης καὶ τοῦτο ἔστω πρὸς γνῶσιν τῆς σεβασμιότητός του. Ὑπογράφονται 22 πρόκριτοι ¹⁾).

1857 Ἰουνίου 10. Ἀναφορὰ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ τὴν ἱερὰν Σύνοδον ὑπὲρ τοῦ μητροπολίτου Χρυσάνθου, ὅστις ματαιωθείσης τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει διαδικασίας του τῆ ἐνεργείᾳ τοῦ πατριάρχου παρὰ τῆ ὑψηλῆ Πύλῃ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Φιλιππούπολιν, ὅπως προετοιμασθῆ διὰ τὸ εἰς Κωνσταντινούπολιν ταξιδιδόν του, ὅπου ἔμελλε νὰ δικασθῆ καταγγελλθεὶς ὑπὸ τῆς βουλγαροσλαβικῆς συμμορίας. Ἐγκώμιον τοῦ Χρυσάνθου ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ παράκλησις αὐτῆς θερμοτάτη περὶ ταχείας ἐπανόδου τοῦ ποιμενάρχου τῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Ὑπογράφονται 15 κληρικοί, 50 πρόκριτοι, 10 μαχαλέδες καὶ 22 ἐσνάφια μετὰ τῶν σφραγίδων τῶν ²⁾).

1857 Ἰουνίου 28. Ἀναφορὰ τῆς κοινότητος (τῶν προϋχόντων καὶ τῶν ἐσναφίων) ἐκπροσωπούσης καὶ ὄλην τὴν ἐπαρχίαν πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ τὴν ἱερὰν Σύνοδον ὑπὲρ τοῦ μητροπολίτου Χρυσάνθου, ἀνακληθέντος εἰς τὴν βασιλεύουσαν, ὅπως δικασθῆ ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου διὰ τὰς κατ' αὐτοῦ σκευωρηθείσας κατηγορίας. Ἐγκώμιον τῆς ποιμαντορίας αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀκηλιδώτου βίου καὶ ἔκφρασις τῆς γενικῆς ἐπιθυμίας περὶ ἐπανόδου του εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Ὑπογραφαὶ καὶ σφραγίδες αὐτῆς ἀπὸ 28 Μαΐου ἀναφορᾶς ³⁾).

1858 Μαρτίου 12. Ἀπάντησις τῆς κοινότητος εἰς τὴν πατριαρχικὴν ἐπιστολὴν καὶ ἐγκύκλιον περὶ ἐκλογῆς δύο εὐυπολήπτων πολιτῶν ὡς ἐκπροσώπων τῆς ἐπαρχίας εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συγκροτηθῆ ἐθνικὴν συνέλευσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἀγγέλλεται ὅτι τοιοῦτοι ἐξελέγησαν ὡς πληρεξούσιοι δηλ. ἐπίτροποι τοῦ γένους οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεπιδημοῦντες Φιλιπ-

1) Αὐτόθι, σελ. 64. Φαίνεται ὅτι ὁ Χ'' Γιαννάκις, ὅστις ἦτο ἐπίτροπος τοῦ γένους, ἀπῆλθεν εἰς Ἀδριανούπολιν, ὅπως καταθέσῃ κατὰ τοῦ μητροπολίτου κατὰ τὴν διεξαχθησομένην δίκην του, διὸ καὶ ἀπεκηρύχθη ὑπὸ τῆς Κοινότητος. Ἴδε ἀνωτέρω καὶ τὴν πρὸς τὸν πατριάρχην ἀναφορὰν τῆς κοινότητος ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1857.—2) Αὐτόθι, σελ. 69—71. Ἴδε κατωτέρω III, ἀρ. 24.—3) Αὐτόθι, σελ. 67-68. Πρβλ. καὶ τὸ ἐγκώμιον τοῦ Χρυσάνθου ἐν ταῖς πρὸς τὸ πατριαρχεῖον ἀναφοραῖς ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου, 14 καὶ 28 Μαΐου.

πουπολίται Δημητρίκας Μήτσουρας καὶ Γεώργιος Στοϊάνοβιτζ. Ὑπογράφονται ἀπλῶς: οἱ πολῖται¹⁾).

1858 Μαρτίου 14. Ἐπιστολαὶ τῆς κοινότητος πρὸς τοὺς Μήτσουραν καὶ Στοϊάνοβιτζ, δι' ὧν ἀνακοινοῦται αὐτοῖς ἡ ἀνάθεσις τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς ἐπαρχίας Φιλιππουπόλεως εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν. Ὑπογράφονται 14 πρόκριτοι²⁾).

1858 Ἀπριλίου 5. Προτρεπτικὸν γράμμα τοῦ μητροπολίτου Παΐσιου ὡς πνευματικοῦ πατρὸς πρὸς τοὺς «τιμιωτάτους τζορπατζήδες καὶ προκρίτους καὶ λοιποὺς πάντας εὐλογημένους Χριστιανοὺς τῶν κοινοτήτων Στενιμάχου, Ἀμπελίνου καὶ Τσηπροχωρίου», ὅπως τεθῆ ἐπὶ τέλος τέρμα εἰς τὴν μεταξύ τῶν προκρίτων καὶ τοῦ λοιποῦ λαοῦ τῶν κοινοτήτων διχόνοιαν καὶ ἀντιπολίτευσιν, προελθοῦσαν ἀπὸ χρόνου ἕνεκα τῶν κοινῶν ἰσολογισμῶν. Ἐν ἡ περιπτώσει τοῦτο μὴ κατορθωθῆ ἐν γενικῇ συνλεύσει τῶν μελῶν τῶν τριῶν κοινοτήτων τῆς πόλεως, διατάσσονται αἱ κοινότητες νὰ ἐκλέξωσιν ἐκάστη τρεῖς ἢ τέσσαρες πληρεξουσίους καὶ ν' ἀποστείλωσιν αὐτοὺς μετὰ τῶν κ α ψ ο μ α λ η δ ω ν καὶ τῶν καταστίχων τῶν εἰς τὴν μητρόπολιν, «ὅπως ἐν πλήρει συνλεύσει τῶν προϋχόντων θεωρηθῶσιν οἱ ἰσολογισμοὶ οὗτοι καὶ διαφορὰ ὑμῶν καὶ δοθῆ ἐν περας». Ὁ Φιλιππουπόλεως Παῖσιος³⁾).

1858 Ἀπριλίου 20. Ἀπόφασις τῆς κοινότητος περὶ ἀγορᾶς τεσσάρων πυροσβεστικῶν ἀγγλίων. Ὑπογράφονται 18 πρόκριτοι, οἱ 2 ἐπίτροποι τοῦ γένους καὶ 5 ἐπίτροποι τῶν 5 ἐκκλησιῶν⁴⁾).

1858 Ἀπριλίου 23. Ἀπάντησις τῆς κοινότητος εἰς πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ 11 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐκφραζομένων εὐ-

1) Αὐτόθι, σελ. 73—74. Τῶν ἐκλεγέντων διὰ τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν, μέλουςαν νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὸ Βουλγαρικὸν ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, ὁ μὲν Μήτσουρας ἦτο Ἕλληνας ἐγκαταστάς πρὸ πολλοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκ Μετσόβου, ὁ δ' ἕτερος Βούλγαρος, υἱὸς τοῦ ἐκ Κοπριβοτίτσας ἐγκαταστάτου τζορπατζῆ Στοϊάννου Θεοδώροβιτζ καὶ τῆς ἑλληνίδος Ἐλένης Πολίτογλου, πρώην χήρας Κεντιντένογλου.—2) Αὐτόθι, σελ. 74—75. Ἐκ τῶν 14 προκρίτων οἱ δύο Σάλτοος Ἰωάννοβιτζ καὶ Ἀργύριος Νεδέλτσου ἦσαν ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς κατὰ τοῦ Χρυσάνθου Βουλγαρικῆς ἐθνικῆς κινήσεως, οἱ δὲ Πέγιος Γεωργίου καὶ Στάντζιος Ἰωάννου ἦσαν μὲν Βουλγαρικῆς καταγωγῆς, ἀλλ' ἠλλήνιζον σφόδρα. Ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ἀντικατασταθέντος τοῦ Χρυσάνθου διὰ τοῦ Παΐσιου ἡ κοινότης εἰρήνευσεν, ἀλλὰ προσκαίρως.—3) Παραρτήματος, σελ. 75—76. Αἱ μνημονευόμεναι τρεῖς κοινότητες ἀπετέλουν τὴν κωμόπολιν (κοινότητα) τοῦ Στενιμάχου. Ἰδε Μυρτ. Ἀποστολίδου, ὁ Στενιμάχος, σελ. 9, ἔτ. 1929, Ἀθήναι.—4) Κώδικος, σελ. 242.

χαριστιῶν καὶ εὐγνωμοσύνης ἐπὶ τῇ ἀποκλείσει «τῶν ξένων ὑπηκόων τῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὰς κοινὰς τε καὶ ἰδίας τῶν ὑπηκόων τῆς σεβαστῆς κυβερνήσεως ὑποθέσεις καὶ διαφορὰς μὴ ἀνηκούσας εἰς τὰ καθήκοντά των». Ὑπογράφονται 21 πρόκριτοι καὶ οἱ 2 ἐπίτροποι τοῦ γένους¹⁾

1858 Ἰουλίου 9. «Ἀποσυρθέντος τοῦ τζορπατζῆ Γεωργίου Γιάνκογλου ἐγκρίσει πολιτικῆ καὶ γνώμη τῶν ἰδίων ἐγχωρίων (Γιαχαλήδων) διωρίσθη τζορπατζῆς καὶ μουκτάρης ὁ Κύρκογλους Πέγιος καὶ συμπράκτορες αὐτοῦ» τέσσαρες ἄλλοι²⁾, θεωρηθέντος πρότερον τοῦ λογαριασμοῦ του ἐπὶ 2 ἔτη.

1858 Ἰουλίου 31. Ἀπόφασις τῆς κοινότητος Φιλιππουπόλεως περὶ ἐξομαλισμοῦ τῆς ἀπὸ χρόνων ὑπαρχούσης διαφορᾶς μεταξύ πτωχῶν καὶ προΐσταμένων τῆς κοινότητος Ἀμπελίνου Στενιμάχου γενομένη εὐχαρίστως ἀποδεκτὴ ὑπ' ἀμφοτέρων. «Ἀπεφασίσθη, ὥστε ὁ Χ" Χριστόδουλος νὰ διαμένῃ τζορπατζῆς τοῦ κοινοῦ μέχρι τῆς τελευτῆς τοῦ ἔτους, τὸ παλαιὸν δόσιμον θέλει συναχθῆ κατὰ τὰ παλαιὰ ἐνυπόγραφα παρ' ὄλων κατὰστικα» συμβιβαζομένων πρὸς ἀλλήλους καὶ λίθου ἀμνηστίας τιθεμένου εἰς τὰ στόματα ἀπάντων, «τὸ δὲ ἐρχόμενον δόσιμον τῇ εὐχαρίστῳ γνώμῃ τῆς κοινότητος νὰ ριφθῆ ὡς ἀκολούθως»: διανέμεται μεταξύ τῶν ἐννέα μαχαλέδων τὸ ποσὸν 337.600 ἄσπρων ἐκάστου μαχαλέ συνάζοντος τακτικῶς τὰ καθορισθέντα αὐτῷ ἄσπρα καὶ μὴ δικαιουμένου ν' ἀφαιρῆ ἐκ τῶν ἰδίων καὶ νὰ προσθήτῃ εἰς ἄλλον, «τοῦτέστι κάθε μαχαλὲς θὰ ἐνέχηται εἰς τὰ ἴδια του ἄσπρα χωρὶς προῠαφαιρέσεώς τινος». Ἐπὶ τούτῳ «ἐξεδόθησαν δύο ἔγγραφα συμβιβαστικά καὶ τὸ μὲν ἐδόθη τοῖς προΐσταμένοις, τὸ δὲ ἄλλο τοῖς πτωχοῖς». Ὑπογράφουσι 5 πρόκριτοι Φιλιππουπολίται, οἱ 2 ἐπίτροποι τοῦ γένους, 19 Ἀμπελινιώται ἐν οἷς καὶ ὁ τζορπατζῆς Χ" Χριστόδουλος πατᾶ Γεωργίου³⁾.

1858 Σεπτεμβρίου 19 ἐν Ἀμπελίῳ. Διορισμὸς τριῶν ἐπιτρόπων «ὄλων τῶν ὑποθέσεων τῆς κωμοπόλεως μας Ἀμπελίνου, δηλ. νὰ θεωρῶσι τὸν λογαριασμόν τοῦ τζορπατζῆ, τῶν κ α ψ ο μ ἄ λ η δ ω ν τῆς χώρας ὅλης καὶ ἀκόμη νὰ εἶναι καὶ ἐξετασταὶ εἰς ὅλα τὰ πράγματα. Καὶ ὅ,τι ἂν λύσωσιν ἢ δέσωσιν ἐδῶ ἢ ἐν Φιλιππουπόλει εἰς

1) Αὐτόθι σελ. 76—78. Διὰ τῆς διαταγῆς ταύτης προκληθείσης ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Παϊσίου ἀπεκλείσθησαν ἱκανοὶ τῶν προκρίτων ἀπὸ τῆς διοικήσεως τῶν κοινῶν ὡς ξένοι ὑπήκοοι, ἐν οἷς καὶ ὁ Γ. Τσουκαλᾶς ὡς Ἴόνιος πρὸς ὄφελος τῆς Βουλγαρικῆς κινήσεως. [Ἴδε καὶ Τ σ ο υ κ α λ ᾶ, ἡ Βουλγαροσλαυικὴ συμμορία κτλ. σελ. 89 καὶ ἐξῆς].—2) Αὐτόθι, σελ. 248. Τὸ χωρίον ἦτο Βουλγαρικόν καὶ οἱ διορισθέντες ἦσαν πάντες Βούλγαροι.—3) Αὐτόθι, σελ. 250—251.

ὄλα εἴμεθα ὑποτεταγμένοι καὶ στερκοί· ὄθεν καὶ ὑποφαινόμεθα εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειάν τῶν». Ὑπογράφονται 88¹⁾).

1858 Δεκεμβρίου 10. Ἐπιστολὴ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν πατριάρχην, δι' ἧς ἀνακοινοῦται αὐτῷ ὅτι παραιτηθέντος τοῦ ἐν τῇ ἐθνικῇ συνελεύσει ἀντιπροσώπου τῆς Δ. Μήτσορα λόγῳ γήρατος ἀντικαταστάτης αὐτοῦ ἐξελέγη ὁμοθυμαδὸν ὁ αὐτόθι Ιατροφιλόσοφος Κ. Καραθεοδωρῆς, γνώστης τῶν πραγμάτων. Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης Παῖσιος, 14 πρόκριτοι καὶ οἱ 2 ἐπίτροποι τοῦ γένους²⁾).

1858 Δεκεμβρίου 10. Ἐπιστολὴ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν Δημητρίκαν Μήτσοραν, δι' ἧς ἀνακοινοῦται αὐτῷ ὅτι γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς γενικῆς συνελεύσεως παραίτησις τοῦ ὡς ἀντιπροσώπου τῆς ἐπαρχίας λόγῳ γήρατος ἐκφραζομένων ἅμα αὐτῷ τῶν εὐχαριστιῶν τῆς κοινότητος. Ὑπογράφονται οἱ αὐτοὶ³⁾).

1858 Δεκεμβρίου 10. Ἐπιστολὴ τῆς κοινότητος «πρὸς τὸν Καραθεοδωρίδην Κ. Ιατρόν», δι' ἧς ἀνακοινοῦται ἡ παμψηφεί ἐκλογή του ὡς ἀντιπροσώπου τῆς ἐπαρχίας παρὰ τῇ ἐθνικῇ γενικῇ συνελεύσει, παρακαλουμένου ἅμα διὰ καλασκευτικωτάτου ἐγκωμίου ν' ἀποδεχθῇ αὐτήν. Ὑπογράφονται οἱ αὐτοὶ⁴⁾).

1859 Ἀπριλίου 30. Κοινὴ γνώμη καὶ ἀποφάσει τῶν ἐγχωρίων τοῦ χωρίου Δερβέντ γενι μαχαλέ ἐκλογή ἐν τῇ μητροπόλει κυβερνητῶν τοῦ χωρίου, ἧτοι ἐνός τζορπατζῆ, ἐνός μουκτάρη καὶ δύο συμβούλων. Ὑπογράφονται 48 μετὰ δύο σφραγίδων τῆς κοινότητος Δερβέντ⁵⁾).

§ 4. γ'. Σχολικά

1849 Δεκεμβρίου 19. Γράμμα τοῦ μητροπολίτου Νικηφόρου πρὸς τὸν ἐν Μόσχᾳ ἱππότην Ἀντώνιον Κομιζόπουλλον, δι' οὗ ἐκφράζεται ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς τε μητροπόλεως καὶ τῆς κοινότητος αὐτῷ διὰ τὸ ὑπὲρ τῆς γενετέρας του καὶ τῶν σχολείων ἐνδιαφέρον, οὗ πρὸς τοῖς ἄλλοις τεκμήριον εἶναι καὶ ἡ δι' ἐπιστολῆς του ἀνακοίνωσις περὶ διορισμοῦ ὑπὸ τῆς κοινότητος καταλλήλου ὑποτρόφου του εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ριζάρειον ἱερατικὴν σχολὴν, ὅπως μορφούμενος ὡς δεῖ ἐν αὐτῇ χειροτονηθῇ εἷτα ἱερεὺς καὶ ἐξυπηρετήσῃ τὴν πατριῶδα. Ὑπογράφεται ὁ Φιλιππουπόλεως Νικηφόρος⁶⁾).

1) Κώδικος, σελ. 256. Ἐκ τῶν ὑπογραφομένων ὑπὲρ τὸ τέταρτον εἶναι βουλγαρῶνυμοι. Κ α ψ ο μ ἄ λ η δ ε ς : οἱ ὀριζόμενοι κατὰ μαχαλέδες εἰσπράκτορες τῶν φόρων. ἄμισθοι ἐπὶ ποσοστοῖς.—2) Παραρτήματος, σελ. 78—80.—3) Αὐτόθι, σελ. 80—81.—4) Αὐτόθι, σελ. 81—82.—5) Κώδικος, σελ. 276. Τὸ χωρίον Βουλγαρικὸν ἐπὶ τοῦ Αἵμου καὶ οἱ ἐκλεγέντες πάντες Βούλγαροι.

6) Παραρτήματος, σελ. 3—4. Περὶ τοῦ Κομιζοπούλλου Ἀντωνίου ἴδε :

1849 Δεκεμβρίου 19. Ὁσαύτως τῆς κοινότητος πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. Ὑπογράφονται οἱ 2 ἐπίτροποι καὶ 5 ἔφοροι τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, ὁ ἐπίτροπος τῶν κοινοτικῶν σχολῶν, ὁ ἐπίτροπος τοῦ νοσοκομείου, οἱ 6 ἐπίτροποι τῶν ἑκκλησιῶν, οἱ δύο ἐπίτροποι τῶν γένους, 13 πρόκριτοι καὶ 4 πρωτομαῖστορες τῶν τεσσάρων ἐπισημοτέρων ρουφετιῶν¹⁾.

1850 Ἀπριλίου 1. Συμφωνία ὑπὸ τῆς κοινότητος ὡς διευθυντοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ κεντρικοῦ σχολείου τοῦ σοφολογιωτάτου Ἀλεξάνδρου Ξάνθου Σερραίου, «ἵνα μεταδῶσθαι τὰ φῶτα τῆς μαθήσεως εἰς τοὺς παῖδας τῆς πόλεώς μας ἐπιμελῶς καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων ἐπὶ μισθῷ ἑτησίῳ 15.000 γροσίων, ληφθησομένων κατὰ τριμηνίαν ἀνά γρ. 3750» ἐπὶ μίαν πενταετίαν. Ὑπογράφονται 22 πρόκριτοι²⁾.

1850 Ἀπριλίου 13 Πιστοποιητικὸν τῆς κοινότητος ὅτι ὁ «Σωτήριος Ζαφειρίου ἐκ Περιστερᾶς κατὰ τὸ 1846 Ὀκτωβρίου 13 προσκληθεὶς ἐσυστήθη διδάσκαλος εἰς τὸ ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς Τεπέ-άλτι. Εἰς τὸ διάστημα δὲ τῶν 4 ἐτῶν ἐκυβέρνησε τοὺς μαθητὰς μὲ τὴν ἀνήκουσαν ἐπιμέλειαν καὶ ζῆλον φυλάξας ἅπαντα τὰ τῆς διδασκαλίας του χρεῖα ἤδη οἰκεία αὐτοῦ βουλῆ ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τοῦ σχολείου λαβὼν καὶ τὰ μέχρι τῆς σήμερον διδακτικὰ δικαιώματα παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τῆς σχολῆς σφᾶ καὶ ἀνελλιπῆ. Διὸ καὶ ἐδέθη αὐτῷ τὸ παρὸν ἔγγραφο βεβαιῶσαι τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου Φιλιππουπόλεως κ. κ. Νικηφόρου». Ὑπογράφονται 6 πρόκριτοι (ἐπίτροποι)³⁾.

1850 Δεκεμβρίου 13. Δήλωσις τῆς κοινότητος ὅτι ἐλήφθησαν παρὰ τοῦ Γεωργίου Στοϊάνοβιτς, υἱοῦ τοῦ μακαρίτου τζορπατζῆ Στοϊάνου Θεοδώροβιτς, αἱ παρὰ τῷ πατρὶ του εὐρισκόμεναι ὁμολογίαι τῆς ἑλληνικῆς Σχολῆς Φιλιππουπόλεως, ὡς ἦσαν κατεστρωμέναι εἰς φύλλον 56 τοῦ πολιτικοῦ κώδικος, συμποσοῦμεναι εἰς γρ. 220.217. Ὑπογράφονται 13 πρόκριτοι καὶ μάρτυς ὁ ἀρχιδιάκονος Ἀνθιμος⁴⁾.

1851 Ἰουλίου 25. Ἐπιστολὴ τῆς κοινότητος εὐχαριστήριος πρὸς τὸν ἐν Μόσχᾳ Ἀντώνιον Κομιζόπουλλον διὰ τὸ δι' ἐπιστολῆς του

Μ υ ρ τ. Ἀ πο ο σ τ ο λ ῖ δ ο υ, «Θρακικά», Παράρτημα, τόμ. Γ'. ἔτ. 1931, σελ. 128—139.—Γ ε ω ρ γ. Μ ο υ ζ ε β ῖ ρ η, Ἀρετὴ παραδειγματικὴ, Ἀνατ. ἐπιθεώρ. Ἀθηνῶν, ἀρ. 261, Ἰουλ. 15 ἔτ. 1886.—1) Αὐτόθι, σελ. 4—5. Μεταξὺ τῶν ὑπογραφομένων εἶναι καὶ οἱ Βουλγαρικῆς καταγωγῆς ἑλληνίζοντες τότε Στοϊῶανος Θεοδώροβιτς, Δημήτριος Ι. Γκέσογλου, Πέγιος Γεωργίου, Στάντζος Ἰωάννου, Σάλτσος Ἰωάννου, Ἰσκρος Βούλκου, Εὐστράτιος Ι. Γκέσογλου.—2) Κώδικος, σελ. 1.—3) Αὐτόθι, σελ. 10.—4) Αὐτόθι, σελ. 32.

ἐπιδειχθὲν ἐνδιαφέρον περὶ τοῦ ἀρτισυστάτου κοινοτικοῦ παρθεναγωγείου, ὅπερ θὰ λειτουργήσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου. Ἐν αὐτῇ ἀγγέλλεται αὐτῷ ὅτι κατὰ τὴν πρώτην συνέλευσιν περὶ τῆς συστάσεώς του συνελέγη ποσὸν 70 χιλιάδων γροσίων, ὅπερ ἐλπίζεται ν' ἀυξηθῇ καὶ δι' ἐτέρων συνδρομῶν, ὅτι συνεφωνήθη ὡς διδασκάλισσα ἐν Ἀθήναις ἡ Ζωὴ Μορούζη πρὸς 600 γρ. τὸν μῆνα, ὅτι τὸ παρθεναγωγεῖον θὰ λειτουργήσῃ κατ' ἀρχὰς ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ μέχρις ἀνεγέρσεως κοινοτικοῦ οἰκήματος, ὅτι διορίσθη πενταμελὴς ἐφορεία καὶ ὅτι θὰ διαβιβασθῇ αὐτῷ κατὰ Σεπτέμβριον τὸ καταστατικὸν τῆς σχολῆς καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν παραδόσεων τῆς διδασκαλίας ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο γένηται πρὸς καταρισμὸν τοῦ καταστήματος ¹⁾).

1852 Φεβρουαρίου 13. Εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ τῆς ἐφορείας τοῦ παρθεναγωγείου καὶ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν Ἀπόστολον Σιτζάνην διὰ τὴν ἐκ 5 χιλιάδων γροσίων δωρεάν του εἰς τὸ νεοσύστατον παρθεναγωγεῖον (σχολὴν παρθένων). Ὡσαύτως πρὸς τὸν αὐτὸν τοιαύτη τοῦ μητροπολίτου Χρυσάνθου ²⁾).

1852 Ἰουλίου 1. Ὑποσχετικὸν τοῦ ἐσναφίου των καπήλων ὅτι θὰ πληρῶνῃ ἐτησίως καθ' ἑξαμηνίαν 1000 γρόσια εἰς τὸ ἀρτισύστατον παρθεναγωγεῖον «ἐὼς οὗ ὑπάρχει καὶ εἶναι τὸ ἐσνάφι μας ἄνευ τινὸς δυσαρσεκείας καὶ αἰτιολογίας». Ὑπογράφονται : ὁ πρωτομαῖστωρ Στέφανος Χρήστου μετὰ τοὺς μαῖστόρους τοῦ Παλίκπαζάρ ὑποσχόμενος καὶ βεβαιοῦσι 5 μαῖστορες ἐκ διαφόρων συνουκισμῶν. Σφραγίς ἐσναφίου ³⁾).

1854 Ἰουλίου 23. Πώλησις οἰκίας τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς ἀγ. Παρασκευῆς ἀποφάσει τῶν πολιτῶν (4500 γρ.) ⁴⁾. Μάρτυρες 9.

1854 Δεκεμβρίου 8. Ἀναφορὰ τῆς ἐφορείας τοῦ Ἑλληνικοῦ κεντρικοῦ σχολείου «πρὸς τὸν πατριάρχη διὰ τὰ χρήματα τῆς Μυτιλήνης». Ὁ Σμύρνης Ἀθανάσιος, πρῶην ἀρχιδιάκονος τοῦ Νικηφόρου Φιλιππουπόλεως, ἀποθανὼν ἀφήκεν εἰς τὴν κοινότητα Μυτιλήνης 5000 γρ. ὑπὲρ τοῦ Ἑλλ. κεντρικοῦ σχολείου Φιλιππουπόλεως «διὰ μνημόσυνόν του αἰώνιον» ὑπὸ τὸν ὄρον ἡ κοινότης ν' ἀποστέλλῃ τακτικῶς τὸν ἐτήσιον τόκον 500 γρ. εἰς τὸ σχολεῖον. Παρακαλεῖται ἡ

1) Αὐτόθι, σελ. 39—40. Κυρίως πρόκειται περὶ ἀναπτύξεως τῆς ὑπαρχούσης ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς ἀπὸ τοῦ 1845 εἰς κεντρικὸν παρθεναγωγεῖον καὶ διοργανώσεως αὐτοῦ, Πρῶται διδασκάλισσαι τῆς σχολῆς ἦσαν μετακληθεῖσαι ἐξ Ἀθηνῶν αἱ Ἀρσακειάδες ἀδελφαὶ Πολύμνια καὶ Μαργίτα. Ἴδε κατωτέρω, III, ἀρ. 6.—2) Παραρτήματος, σελ. 21.—3) Κώδικος, σελ. 67. Δύο τῶν μαῖστώρων εἶναι βουλγαρῶννομοι. Ἴδε κατωτέρω, III, ἀρ. 7.—4) Κώδικος, σελ. 109.

Παναγιότις του, ὅπως ἀποσπάσῃ τὸ κληροδότημα μετὰ τῶν τόκων του ἐπὶ δύο ἔτη παρὰ τῆς Κοινότητος μὴ ἐκπληρούσης τοὺς ὄρους τοῦ διαθέτου. Ὑπογράφονται οἱ 5 ἔφοροι τοῦ σχολείου 1).

1854 Δεκεμβρίου 15. Ἐπιστολὴ παρακλητικὴ τῆς κοινότητος καὶ τῆς ἐφορείας τῆς Ἑλλ. κεντρικῆς σχολῆς πρὸς τὸν ἅγιον Ἡρακλείας, ἵνα προσπαθῆσῃ «οἷς οἶδε τρόποις» ν' ἀποσπάσῃ τὸ κατατεθὲν ἐξ 25 χιλιάδων γρ. κεφάλαιον τῆς Ἑλλ. σχολῆς μετὰ τῶν τόκων του ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου Μωραβένωφ καὶ Σας 2). Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης Χρῦσανθος, 8 πρόκριτοι καὶ 5 ἔφοροι τῆς σχολῆς.

1855 Μαρτίου 23. Ἐπιστολὴ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν οἶκον Μωραβένωφ-Κεντιντένογλου καὶ Σας, ἀπαιτούσης τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀνερχομένου νῦν μετὰ τῶν τόκων εἰς 27 928 γρ. Ἄξιόσημειωτος εἶναι ἡ ἀκόλουθος περικοπὴ τῆς ἐπιστολῆς διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν χρεοφειλετῶν κωφευόντων εἰς τὰς πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολάς τῆς ἐφορείας τῆς σχολῆς : «οἱ ἔφοροι τῆς Ἑλλ. σχολῆς πολλακίς σὰς ἔγραψαν νὰ ἐμβάσῃτε τὸ πρὸς αὐτὴν χρέος σας, ἀλλ' ὑμεῖς ἐφάνητε ἀδιάφοροι, ἐνῶ δὲν ἔπρεπε νὰ προσενεχθῆτε τοιοῦτοτρόπως εἰς τὸ κοινόν τοῦτο κατὰστημα, ἀπο τὸ ὅποιον οὐκ ὀλίγον ἀνεπτύχθητε καὶ ἅπαντες πρέπει νὰ κάμωμεν κατὰ χρέος τὰς πρὸς αὐτὸ ἀνταμοιβὰς καὶ χάριτας καὶ οὐχὶ νὰ γινώμεθα αἰτίοι τῆς δυστυχίας του» Ὑπογράφονται 15 πρόκριτοι καὶ 4 πρωτομαῖστορες τῶν 4 κυριωτέρων ἔσναφίων 3).

1855 Ἰουνίου 29. Ἐπιστολὴ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν ἅγιον Ἡρακλείας, δι' ἧς ἀγγέλλεται αὐτῷ ὅτι ἀπελπίσασα περὶ τῆς ἐκουσίας ἀποδόσεως τοῦ πρὸς τὴν Ἑλλ. σχολὴν χρέους τοῦ οἴκου Μωραβένωφ παρακαλεῖ τὸν αὐτόσε κ. Κοκότζιον ν' ἀναλάβῃ τὴν εἴσπραξιν συνεννοούμενος μετὰ τῆς σεβασμιότητός της. Ὑπογράφονται 14 πρόκριτοι καὶ 3 πρωτομαῖστορες ἔσναφίων 4).

1855 Ἰουνίου 29. Ὡσαύτως πρὸς τὸν κ. Κοκότζιον περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἀγγελλομένης ἅμα αὐτῷ τῆς ἀναθέσεως τῆς ὑποθέσεως σὺν τῇ ἀποστολῇ διὰ τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας τῶν ἴσων τῶν ὁμολόγων καὶ τῆς τελευταίας ἀλληλογραφίας. Ὑπογράφονται οἱ αὐτοὶ 5).

1) Παραρτήματος, σελ. 35. Οἱ ὑπογραφόμενοι πάντες γνήσιοι Ἕλληνες.—

2) Αὐτόθι, σελ. 36. Ἡ συντήρησις τῆς Ἑλλ. κεντρικῆς σχολῆς μὴ ἐχούσης κτηματικὴν προσοδοφόρον περιουσίαν ἐγένετο διὰ τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων συνεισφορῶν καὶ βοηθειῶν παρὰ τῶν φιλομούσων πολιτῶν, αἵτινες ἐτοκίζοντο παρὰ διαφόροις ἐμπορικοῖς καταστήμασι. Μία τοιαύτη συνεισφορά ἐδόθη πρὸς τοκισμὸν εἰς τὸ ἐν Κ]λει κατὰστημα τοῦ Μωραβένωφ καὶ Σας, οὗ ἀντιπρόσωπος ἐν Φιλ]πόλει ἦτο ὁ Φιλιππίδης.—3) Αὐτόθι, σελ. 38—39.—4) Αὐτόθι, σελ. 41.—5) Αὐτόθι, σελ. 42—43.

1856 Ὀκτωβρίου 12. Ἐπιστολή τῆς κοινότητος πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἰσχύμαχον περὶ ἐξευρέσεως καταλλήλου διδασκαλίας διὰ τὸ παρθεναγωγεῖον. Ὅροι: μηνιαίος μισθὸς 150-200 δραχμῶν, τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου μετ' ἐπανόδου εἰς βάρος τῆς κοινότητος, συμφωνία διὰ δύο ἔτη, κατοικία δωρεάν ἐντὸς τοῦ σχολείου μετὰ καυσίμου ὕλης καὶ ὕδατος. Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης Χρῦσανθος καὶ 12 πρόκριτοι ¹⁾).

1855 Νοεμβρίου 2. Ἐπιστολή τῆς ἐφορείας τοῦ Ἑλλ. σχολείου «πρὸς τὸ Βασίλειον Κοκότζιον εἰς Κωνσταντινούπολιν» περὶ τῆς υποθέσεως Μωραβένωφ καὶ Σας συναποστελλομένων αὐτῶ τοῦ ἴσου τοῦ χρεωστικοῦ καὶ ἐπιτροπικοῦ πληρεξουσίου «δυνάμει τοῦ ὁποίου θέλετε ἐνάξει τὸν χρεώστην ἐν περιπτώσει τροπολογίας ἢ ἐναντιότητος ἐκτελοῦντες ὅλα ὅσα ἢ βαθύνοια ὑμῶν ὑπαγορεύει πρὸς τελείαν ἀποπεράτωσιν τῆς υποθέσεως ταύτης». Ὑπογράφονται οἱ 5 ἔφοροι. Ἀκολουθοῦσι τὰ ἴσα τοῦ ἐξ 25000 γρ. χρεωστικοῦ ἐπιβεβαιουμένου ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου καὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ ἐξ 27 875 1/2 ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τῶν ἐφόρων καὶ τὸ ἐπιτροπικὸν πληρεξούσιον ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τῶν αὐτῶν καὶ ἐπιβεβαιούμενον ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου ²⁾).

1855 Ὀκτωβρίου. «Ἐπιτόμημα ἀφορῶν (εἰς) τὴν διάταξιν τῶν περὶ τῶν σχολῶν τῆς πόλεως ταύτης Φιλιππουπόλεως πόρων πρὸς διηνεκὴ τούτων διατήρησιν». Ὑπογράφονται πρόκριτοι 22, πρωτομαῖστορες 4. Ὡσαύτως πρακτικὸν ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως 4 μονῶν εἰς τὰ σχολεῖα. Ὑπογράφονται οἱ ἡγούμενοι 4 μονῶν, ὧν εἷς τοῦ Σόποτ βουλγαριστί ³⁾).

1855 Δεκεμβρίου. «Λογαριασμὸς τῆς (διδασκαλίας) Πολυμνίας». Ἐτήσιος αὐτῆς μισθὸς 10.000 γρ. ⁴⁾).

1856 Ἰανουαρίου 4. Ἀπάντησις τῆς κοινότητος εὐχαριστήριος πρὸς τὸν μητροπολίτην Χρῦσανθον εἰς ἐπιστολὴν του διὰ τὰς ἐνεργείας του περὶ τῆς ἀποσπάσεως τῶν χρημάτων τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς παρά τε τοῦ οἴκου Μωραβένωφ καὶ τῆς κοινότητος Μυτιλήνης. Ὑπογράφονται 13 πρόκριτοι ⁵⁾).

1856 Ἰανουαρίου 4. Ἀπάντησις τῆς κοινότητος εἰς ἐπιστολὴν

1) Αὐτόθι, σελ. 43—44. Ὁ Ἰσχύμαχος ἦτο Φιλιππουπολίτης ἀξιωματικὸς τοῦ Ἑλλ. στρατοῦ ἀποστρατευθεὶς μετὰ τοῦ βαθμοῦ συνταγματάρχου. Ὁ πατήρ του κατελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἀγωνιστὴς κατὰ τὴν ἐπανάστασιν μετὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν ἐγκατεστάθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐδικηγόρησεν.—2) Αὐτόθι, σελ. 45—47.—3) Κώδικος, σελ. 155—157. Ἴδε κατωτέρω, III, ἀρ. 12.—4) Αὐτόθι, σελ. 168.—5) Παραρτήματος, σελ. 49.

του ἐν Ἀθήναις Ἰσχομάχου μετ' εὐχαριστιῶν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ἐντολῆς περὶ ἐξευρέσεως διδασκαλίας, ἣτις ἐφθασεν αἰσίως εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀνέλαβεν ἀμέσως τὰ καθήκοντά της. Ὠνομάζετο Πηγὴ Ἰωάννου. Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης Χρύσανθος καὶ 13 πρόκριτοι¹⁾).

1856 Φεβρουαρίου 1. Ἀπάντησις τῆς κοινότητος εὐχαριστήριος πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ τὸν ἅγιον Ἡρακλείας ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ ληψεως παρὰ τῆς κοινότητος Μυτιλήνης 2500 γρ. τόκου 5 ἐτῶν τοῦ κληροδοτήματος ἀγίου Σμύρνης πρὸς τὴν σχολὴν, παραληφθέντων ἤδη ἀσφαλῶς διὰ τοῦ ἀγίου Φιλιππουπόλεως. Ὑπογράφονται ἀπλῶς «οἱ κάτοικοι Φιλιππουπόλεως»²⁾).

1856 Ιουλίου 18. Ἐπιστολὴ τῆς ἐφορείας τοῦ Ἑλλ. σχολείου καὶ τῶν ἐπιτρόπων τῶν πέντε ἐν τῇ πόλει ἐκκλησιῶν πρὸς τοὺς ἐν Κων]πόλει ἀδελφοὺς Γκέσογλου, Σ. Σεβαστίδην καὶ Ἀθ. Θωμᾶ, δι' ἧς παρακαλοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει συναποστελλομένου αὐτοῖς πληρεξουσίου νὰ εἰσπράξωσι παρὰ τοῦ αὐτόθι Μανάκι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου Κομιζοπούλλου κληροδοτηθὲν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τὰς ἐκκλησίας ποσὸν 110 χιλιάδων γροσίων. Ὡσαύτως ἀποδεικτικὸν παραλάβῃς καὶ ἐξοφλήσεως ἔγγραφον τοῦ ἄνω ποσοῦ βεβαιωμένον ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου³⁾).

1856 Μαρτίου. Πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σιγγίλλιον πρὸς τὴν κοινότητα περὶ ἰδρύσεως ἐν Φιλιππουπόλει ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς ὑπὸ τοῦ Μιχαῆλ Ἀθ. Γκιουμισκερδάνη πρὸς ψυχικὴν ἀνεσιν καὶ σωτηρίαν τοῦ δολοφονηθέντος αὐταδέλφου του Δημητρίου. Ὑπογράφονται ὁ πατριάρχης Κύριλλος καὶ 12 συνοδικοὶ μητροπολίται. Ὁ ἰδρυτὴς διετήρησεν ἐξ ἰδίων του τὸ σχολεῖον ἐν ὀλόκληρον ἔτος ἦτοι ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρ. 1856 μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρ. 1857 τῇ ἐπιστάσει τῶν ἐφόρων, ἀκροσῦθως δὲ ἠθέλησε νὰ διατηρηθῆται ἀπὸ τοῦ ἐξῆς χρηματικοῦ ποσοῦ διὰ τῶν ἐτησίων τόκων του ἀπὸ 1 7βρίου 1857, εἰσπραττομένων ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἐφόρων, οἵτινες «θέλουσι πληρῶνωσι τοὺς μισθοὺς τῶν διδασκάλων καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα... οἱ ἴδιοι δὲ θέλουσι καταστρώνουσιν εἰς κώδικα τὸν γενικὸν ἰσολογισμόν, ὅστις θέλει ἐπικυροῦται καὶ παρὰ τοῦ σεβ. ἀρχιερέως κατὰ τὴν τάξιν». Εἰς Σόποτ κεφάλαιον 18.032 πρὸς 12⁰/₁₀ ἀπέναντι ὁμολογίας

1) Αὐτόθι, σελ. 49—50. Ἡ Πηγὴ Ἰωάννου, ἀδελφὴ τοῦ ἐπὶ ἔτη διατελέσαντος ἐν τῇ σχολῇ τῆς ἀγίας Παρασκευῆς μέχρι τοῦ 1878 διδασκάλου Θωμᾶ Ἰωαννίδου, μετὰ τινα ἔτη διδασκαλίας ἐνυμφεύθη τὸν δευτερότερον υἱὸν Δημήτριον Παπα τοῦ μεγαλεμπόρου καὶ προέδρου τοῦ ἐμποροδικείου Ἰωάννου Παπαγεωργίου. —2) Αὐτόθι, σελ. 50—51. —3) Αὐτόθι, σελ. 52—53. Ἴδε κατωτέρω III, ἀρ. 16.

καὶ τόκων, εἰς Κάρλοβον κεφάλαιον 17 892 πρὸς 12^ο/_ο ἀπέναντι ὁμολογίας καὶ τόκων, εἰς Καλόφερρον κεφάλαιον 17.752 πρὸς 12^ο/_ο ἀπέναντι ὁμολογίας καὶ τόκων, εἰς κατάστημα Γκιουμισκερδάνη κεφάλαιον 27.000 πρὸς 10^ο/_ο ἀπέναντι ὁμολογίας καὶ τόκων, εἰς Κέλ Πέτκον Πατακλή κεφάλαιον 11.250 πρὸς 15^ο/_ο ἀπέναντι ὁμολογίας καὶ τόκων, ἢτοι ἐν ὄλῳ τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1857 κεφάλαιον καθαρὸν τῆς ἀλληλοδιδασκακικῆς σχολῆς 92 426 γρόσια. Ὑπογράφονται 5 πρόκριτοι οἱ : Σάλτζο Ἰβάνοβιτς (βουλγαριστί), Γ. Σ. Τζαλόγλου, Ἰωάννης Δ. Νέμτζογλου, Σταύρος Κοσμά, Βασίλειος παπᾶ Ἰωάννου, Δῆμος Νικολάου πρωτομ(αῖστωρ) πακάληδων ¹⁾).

§ 5, δ'.) *Ἐκκλησιαστικά καὶ μοναστηριακά.*

1850 Ἰανουαρίου 1. Ἀπάντησις τοῦ μητροπολίτου Νικηφόρου εἰς ἐπιστολὴν τοῦ ἁγίου Τυρνόβου περὶ χρεῶν τίνων τοῦ μακαρίτου ἐπισκόπου Βράτσης Ἀγαπίου ²⁾).

1850 Φεβρουαρίου 4. Γράμμα τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν οἰκονόμον παπᾶ Γεώργιον εἰς Παζαρτζίκιον περιέχον «καὶ 4 φερμάνια ἐκκλησιῶν μὲ μ π ο υ γ ι ο υ ρ ο ὀ τοῦ Ἐσιέτ πασιᾶ πρὸς τὸν ἐκεῖ διοικητὴν» Ὡσαύτως ἕτερον «πρὸς τὸν ἅγιον Ἡρακλείας διὰ νὰ ἐξάξη φερμάνιον παπᾶ ζ-ἐ-βὶ διὰ τὸ χωρίον Κορί-κιωγέ Παζαρτζικίου» ³⁾).

1850 Φεβρουαρίου 8. Γράμμα τοῦ αὐτοῦ, «πρὸς τὸν ἅγιον Ἡρακλείας διὰ νὰ ἐξάξη ὑψηλὸν φερμάνιον παρὰ τῆς ὑψηλῆς Πύλης παπᾶ ζ-ἐ-βὶ διὰ χωρίον Καρατζιλάρ» ⁴⁾).

1850 Μαρτίου 1. Γράμμα τοῦ αὐτοῦ «πρὸς τὸν ἅγιον Ἡρακλείας» ἐσώκλειστοι καὶ δύο ὁμολογίαι δι' ἐκπεσμόν ἀπὸ 3250 γρ. καὶ τὰ περὶ σσεύοντα 250 γρ. νὰ σημειωθῶσιν εἰς τὸν κώδικα τοῦ κ ο ι ν ο ὀ διὰ ἐκπεσμόν τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐσώκλειστον καὶ κατάστιχον τ ο ὀ δ ῖ σ κ ο ὀ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1846 ἕως 1849 ἀπὸ γρ. 5900 ἀναλογούντων 1475 κατ' ἔτος· καὶ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Γαβριήλ Μωραβένωφ δέκα ἢ δώδεκα χιλιάδας γρ. καὶ νὰ δώσῃ

1) Κώδικος, σελ. 203—206. Αἱ ὑπογραφαὶ τῶν προκρίτων, ὧν οἱ δύο πρῶτοι Βούλγαροι, καὶ τοῦ πρωτομ(αῖστωρ)ος εἶναι αὐτόγραφοι. Ἴδε τὸ σιγίλλιον κατωτέρω III, ἀρ. 14.—2) Παραρτήματος σελ. 6. Ἡ ἐπισκοπὴ Βράτσης δημιουργηθεῖσα ἀρχομένου τοῦ 19ου αἰῶνος ὑπήγετο εἰς τὴν μητρόπολιν Τυρνόβου. Ὁ Ἀγάπιος ἀπέθανε τὸ 1849 μητροπολιτεύοντας ἐν Τυρνόβῳ τοῦ Νεοφύτου. Ἴδε : Σ ἄ ρ δ ε ὠ ν Γ ε ρ μ ἄ ν ο ὀ, Ἐπισκοπ. κατάλογοι βορ. Θράκης, «Θρακικά», VII, ἔτ. 1937, σελ. 135 καὶ 183 —3) Αὐτόθι, σελ. 6. Τὸ χωρίον ἦτο Βουλγαρικόν. Τὰ φερμάνια ἐξεδίδοντο πρὸς ἀνέγερσιν ἐκκλησιῶν.—4) Αὐτόθι, σελ. 7. Τὸ χωρίον ἦτο Βουλγαρικόν.

ἀπόδειξιν». Ὡσαύτως «πρὸς Γαβριὴλ Μωραβένωφ νὰ προστατεύσῃ καὶ εὐρῆ ἀπὸ τσελέπην τὰ ἄνω γροσία καὶ μετρήσῃ εἰς τὴν κάσσαν τῆς ἐφορείας». Ὡσαύτως «πρὸς τὸν ἀρχιδιάκονον Χρύσανθον νὰ λάβῃ πρόνοιαν μετὰ τοῦ Γαβρ. Μωραβένωφ δι' εὐρεσιν ἀνωτέρου ποσοῦ»¹⁾.

1850 Μαρτίου 1. «Καταγραφή τοῦ δίσκου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τεσσάρων ἐτῶν» τῆς ἐπαρχίας Φιλιππουπόλεως γρ. 5900. Ὑπογράφονται 2 πρόκριτοι, οἱ 2 ἐπίτροποι τοῦ γένους καὶ 5 ἐπίτροποι τῶν 5 ἐκκλησιῶν²⁾.

1850 Μαΐου 3. Γράμμα τοῦ μητροπολίτου καὶ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν πατριάρχην, δι' οὗ ἀνακοινοῦται αὐτῷ τὸ πρὸς τὸν μητροπολίτην καὶ τοὺς δημογέροντας ἀποσταλὲν ἀπὸ 15 Ἀπριλίου γράμμα τοῦ διοικητοῦ Ἰσμέτ πασιᾶ, ἡ ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσις αὐτοῦ μετὰ συμβουλῶν πρὸς τοὺς χριστιανοὺς περὶ σεβασμοῦ τῶν ἐν αὐτῷ ὑψηλῶν διαταγῶν καὶ ὁ μεθ' ἡσυχίας καὶ τάξεως ἑορτασμός τοῦ Πάσχα. Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης καὶ 16 πρόκριτοι. Τὸ γράμμα ἀπεστάλη πρὸς τὸν Ἡρακλείας πρὸς ἐπίδοσιν τῷ πατριάρχῃ καὶ ἅμα πόλιτζα 5 χιλιάδων γροσίων διὰ τὴν κάσσαν (τὸ κοινὸν) «εἰς βάρος τοῦ Γαβριὴλ Μωραβένωφ»³⁾.

1850 Μαΐου 5. Δήλωσις τοῦ ἱερομονάχου Ἰωσήφ τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Μπελασίτσης, ὅτι εὐθύνεται μόνον διὰ τὰ ἐπὶ τῆς ἡγουμενίας του χρέη, ἅτινα ἐνδέχεται νὰ προκύψωσι, καὶ εἶναι ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ αὐτά, ὅχι ὁμῶς καὶ διὰ τὰ πρότερα τοῦ μοναστηρίου χρέη. Ὑπογράφονται ὁ ἡγούμενος Ἰωσήφ, ὅστις ὑπόσχεται, 7 πρόκριτοι ὡς μάρτυρες καὶ ὁ ἀρχιδιάκονος Ἀνθιμος ὑποββαιοῖ τὰς ὑπογραφὰς τῶν ὑποφαινομένων⁴⁾.

1850 Μαΐου 15. Ἀπάντησις πρὸς τὸν ἅγιον Ἡρακλείας ὅτι ἐλήφθη τὸ γράμμα τοῦ καὶ ἡ ἐπιστολὴ τῆς Παναγιότητός του μετὰ τοῦ ὑψηλοῦ ἐμριμαε πρὸς τὸν Ἰσμέτ πασιᾶν» δι' ἀποστολὴν ἀνθρώπου τῆς ὑψηλότητός του εἰς Καζανλίκιον διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν 36.600 γροσίων ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου⁵⁾.

1) Κώδικος, σελ. 7. Ὁ ἐμπορικὸς οἶκος Μωραβένωφ καὶ Σας ὤφειλεν, ὡς προερρήθη, εἰς τὸ Ἑλλ. σχολεῖον Φιλίππολεως λαβῶν ὡς δάνειον ἔντοκον 25 χιλ. γροσίων.—2) Αὐτόθι, σελ. 8. Δίσκος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας εἶναι ὁ περιεγόμενος κατὰ τὰς μεγάλας δεσποτικὰς ἑορτὰς ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἐκάστης ἐκκλησίας πρὸς συλλογὴν ἐράνου χάριν τῶν ἀναγκῶν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου.—3) Αὐτόθι, σελ. 11—12. Τῶν προκρίτων 16 οἱ 4 εἶναι Βουλγαρικῆς καταγωγῆς.—4) Αὐτόθι, σελ. 11.—5) Παταρτήματος, σελ. 15. Ἐμριμαε: γραπτὴ διαταγὴ πιθανῶς.

1850 Ἰουνίου 14. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν δύο ἀποδεικτικά χειροτονίας ἐσώκλειστα καὶ ἀπάντησις μουφτῆ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ὑψηλ. Ἀλη πασιαν¹⁾).

1850 Αὐγούστου 2. Ἀπάντησις τοῦ μητροπολίτου Νικηφόρου εἰς δύο ἐπιστολάς τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου «περὶ τῆς τακτοποιήσεως καὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ τε ζητουμένου καὶ τῶν δόσεων τοῦ κ ο ι ν ο Ὡ» ὅτι δέχεται τὰς ἀναλογούσας κατ' ἔτος δόσεις ἐκ γρ. 3171, τὰ ὅποια κατὰ τὸ νέον ἔτος θ' ἀποστείλῃ εἰς τὸ κοινὸν τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διὰ μέσου τοῦ ἐφόρου τῆς μητροπόλεως ἀγίου Ἡρακλείας. Ἡ ἀπάντησις διαβιβάζεται διὰ τοῦ ἐφόρου, πρὸς ὃν γράφεται καὶ ἰδίᾳ ἐπιστολή²⁾).

1850 Σεπτεμβρίου 25. Πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν γράμμα πρὸς τὴν πολιτείαν Φιλιππουπόλεως, δι' οὗ ἐκφράζεται ἀπορία περὶ τῆς καταλειφθείσης ἐλαχίστης παρ' ἐλπίδα περιουσίας τοῦ μακαρίτου μητροπολίτου Νικηφόρου, μηδαμῶς ἀναλογούσης «μήτε εἰς τὸ μακρὸν τῆς ἀρχιερατείας του διάστημα μήτε εἰς τὸ εὐπρόσδοτον τῆς λαμπροτάτης ταύτης ἐπαρχίας μήτε εἰς τὴν φρόνιμον οἰκονομίαν, ἣν μετήρχειτο ὁ μακαρίτης εἰς τὰ καθ' ἑαυτὸν». Πρὸ τῆς πραγματικότη-

1) Κώδικος, σελ. 15.—2) Αὐτόθι, σελ. 16. Ὁ πολλάκις μέχρι τοῦδε μνημονεύμενος ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ἅγιος Ἡρακλείας ἦτο ἔφορος τῆς μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως. Αἱ πλείους τῶν μητροπόλεων τοῦ οἰκουμηνικοῦ πατριαρχείου διετέλουν ἐφορευόμενα ὑπ' ἄλλων μητροπολιτῶν. Ὅθεν οἱ μητροπολίται αὐτῶν διετήρουν συχνὴν ἀλληλογραφίαν πρὸς τοὺς ἐφόρους τῶν περὶ τῶν διαφορῶν τῆς ἐπαρχίας τῶν ὑποθέσεων καὶ δι' αὐτῶν ὑπέβαλλον πολλάκις τὰς ἀναφοράς τῶν εἰς τὸν οἰκουμηνικὸν πατριάρχην καὶ τὴν ἱερὰν Σύνοδον. Τακτικῶς δὲ ἡ ἀλληλογραφία τῶν ἐστρέφετο εἰς τὰ ἀυλικὰ λεγόμενα αὐτῶν χρέη, τὰ ὀφειλόμενα δηλ. τῷ οἰκουμηνικῷ πατριαρχεῖω, διότι οἱ ἔφοροι μητροπολίται ἦσαν ἔφοροι καὶ τοῦ Κ ο ι ν ο Ὡ (ταμείου) τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας. Κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία τοῦ πατριαρχείου ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον. Ὅθεν τὰ χρέη του διεμοιράσθησαν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ ἐκάστη μητρόπολις ὤφειλε ν' ἀποστέλλῃ κατ' ἔτος εἰς τὸ Κ ο ι ν ο Ὡ ὠρισμένην ποσότητα πρὸς ἐκπτώσιν τῶν ἀναληφθέντων ὑπ' αὐτῆς χρεῶν τῆς. Ταῦτα ἦσαν τὰ λεγόμενα ἀυλικὰ χρέη. Ἀπὸ ὀγδόης Ἀπριλίου 1825 πατριαρχεύοντος τοῦ Χρυσάνθου περιεσώθη πίναξ τῶν χρεῶν τῶν ἐπαρχιῶν, διηρημένων εἰς τρεῖς τάξεις, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη περιελάμβανε τὰς σφωζομένας καὶ ἀνεπηρέαστους ἐπαρχίας, ἡ δὲ δεύτερα τὰς φθορὰς πεπονθυίας καὶ δυστυχησάσας διὰ τὰς ἀνωμάλους περιστάσεις καὶ ἡ τρίτη τὰς καταπεπατημένας. Τῆς πρώτης τάξεως τὰ αὐτικά χρέη ἦσαν 4.936.607 γρ., τῆς δευτέρας 1.116.299 καὶ τῆς τρίτης 1.124.706 γρ. Τὸ χρέος τῆς ἐπαρχίας Φιλιππουπόλεως ὑπαγομένης εἰς τὴν πρώτην τάξιν ἦτο τότε 180.000 γρ.

τος όμως τὸ πατριαρχεῖον δέχεται ὡς ψυχομερίδιον καὶ διὰ τὰ καταστήματα τοῦ γένους τὸ ποσὸν 65.000 γρ. καὶ 5.000 δι' ἔξοδα καὶ κόπον τοῦ ἀποσταλέντος ἐξάρχου πρὸς καταγραφὴν τῆς περιουσίας, ἀναθέτει δὲ εἰς τὴν πολιτείαν τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν τοῦ μακαρίτου, ὡς καὶ τὴν διανομὴν τῆς ἀκινήτου εἰς τοὺς κληρονόμους ἀδελφὴν καὶ ἀνεψιούς ἐπ' ἀδελφῶν κατὰ τοὺς νόμους Ἐπογράφονται ὁ πατριάρχης καὶ οἱ συνοδικοί¹⁾.

1850 Ὀκτωβρίου 28. Ἀπάντησις τῆς πολιτείας εἰς τὸ πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν γράμμα, ὅτι συνεμορφώθη κατὰ γράμμα πρὸς τὰς διακελεύσεις τοῦ πατριαρχείου, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας παρουσιασθέντων παρ' ἐλπίδα πολλῶν χρεῶν καὶ πληρωθέντων κατ' ἀνάγκην ὑπελείφθησαν διὰ τὸ πατριαρχεῖον μόνον 10 χιλιάδες καὶ 40 χιλιάδες διὰ τὰ καταστήματα τοῦ γένους, ἅπερ ἀπέστειλε δι' ἐπιταγῶν, ἐπλήρωσε δὲ καὶ τῷ ἐξάρχῳ 5 χιλιάδας. Πλὴν τῆς κτηματικῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου ἀποδοθείσης ὅλης τοῖς νομίμοις κληρονόμοις ἢ λοιπῇ εἰς μετρητὰ καὶ πράγματα καὶ ζῶα πωληθέντα ἀνήλθεν εἰς 212.953.10 γρ. Ὁ ἰσολογισμὸς κατεστρώθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιδιακόνου Ἀνθίμου προστάσις καὶ γνώμη τοῦ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου Μητροφάνους καὶ τῶν προκρίτων». Ἐπογράφονται δὲ ὑπ' αὐτὸν ἢ αὐταδέλφη τοῦ μακαρίτου καὶ οἱ δύο ἀνεψιοὶ του βεβαιοῦντες, 6 κληρικοί, 11 πρόκριτοι, οἱ 2 ἐπίτροποι τοῦ γένους καὶ 3 πρωτομαῖστορες ὡς μάρτυρες²⁾.

1850 Νοεμβρίου 7. Ἀναφορὰ μητροπόλεως καὶ κοινότητος πρὸς τὸν ἅγιον Φιλιππουπόλεως (Χρῦσανθον) εἰς Κωνίην, ἵνα προχειρίσῃ ἐπίσκοπον Λεύκης (τιτλοῦχον) διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς μητροπόλεως αἰσθητῆς ἤδη γενομένης τῆς ἐλλείψεως τοιοῦτου μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀκακίου. Προτείνεται δὲ τοιοῦτος ὁ ἐνταῦθα διατρίβων ἱεροκήρυξ Ἰλαρίων, ἀπόφοιτος τῆς θεολογικῆς σχολῆς καὶ χρηστὸς τὸν χαρακτήρα καὶ κατὰ τὰ ἄλλα ἄξιος. Ἐπογράφονται 7 κληρικοί, 12 πρόκριτοι καὶ 5 πρωτομαῖστορες³⁾.

1851 Ἰανουαρίου. Συμφωνητικὸν καθ' ὃ οἱ ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Παρασκευῆς παραχωροῦσιν ὑπ' ἐνοίκιον γρ. 700 ἐτη-

1) Κώδικος, σελ. 15—16, ἴδε κατωτέρω III, ἀρ. 3.—2) Αὐτόθι, ἢ ἀπάντησις σελ. 16—17. «Ὁ λογαριασμὸς ἀπὸ α' Ἀπριλίου τοῦ ἁγίου Φιλιππουπόλεως διὰ προστάσις τοῦ ἀρχιδιακόνου Φιλιππουπόλεως Ἀνθίμου» σελ. 18—21. «Παλάντζον λογαριασμοῦ μετὰ θάνατον τοῦ μακαρίτου Φιλιππουπόλεως Νικηφόρου δι' ἐπιστάσις μὲν ἀρχιδιακόνου Ἀνθίμου, προστάσις δὲ καὶ γνώμη τοῦ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου κ. Μητροφάνους καὶ τῶν προκρίτων» σελ. 22—29. — 3) Παραρτήματος, σελ. 18—19.

σίως ἐργαστήριον τῆς ἐκκλησίας εἰς τὸν Παναγιώτην Πέγιου ἐπὶ ζῶῃς ὑφ' ὠρισμένους δρους. Βεβαιοῦσιν 2 ἐπίτροποι, μάρτυρες 10 πρόκριτοι καὶ ὁ ἀρχιδιάκονος ¹⁾).

1851 Μαΐου 10. Χρεωστικὴ ὁμολογία τῶν πατέρων τῆς ἐπὶ τῆς Ροδόπης μονῆς ἁγίας Παρασκευῆς Μολδάβας διὰ γρ. 500 πρὸς 10% ἑτησίως, δάνειον παρ' ὄρφανου. Ὑπόσχεται ὁ ἡγούμενος, βεβαιοῦσι 2 πατέρες ²⁾).

1851 Αὐγούστου 1. «Καταγραφή τῶν ἐν τῷ ἱερῷ μοναστηρίῳ τοῦ ἁγ. Γεωργίου Μπελασίτης σφζομένων πραγμάτων παραδοθέντων εἰς τὸν ἡγούμενον Γαβριήλ» ³⁾).

1852 Ἰανουαρίου 17. Ὁμολογία τοῦ ἐκ Περιστερᾶς κάλφα Ἀντωνίου Κάτζογλου «ἰδίῳι χειλεσι» ἐν τῇ μητροπόλει ὅτι «δουλεύσας μετὰ τῆς συνοδείας του εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς χώρας Δερετζῆ-κιῶ ἁγίων Θεοδώρων ἔλαβε παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐγχωρίων ἅπαντα τὰ ἐκδουλευτικὰ δικαιώματά του». Ὑπογράφονται: ὁ λαβὼν βεβαιοῖ, οἱ 2 ἐπίτροποι τοῦ γένους καὶ 3 πρωτομαῖστορες μάρτυρες ⁴⁾).

1852 Μαΐου 5. Συμβιβασμὸς τοῦ παπᾶ Σεβαστιανοῦ πρὸς τοὺς ἐγχωρίους τοῦ Κοτζμαλάρ, ἱερατεύσαντος παρ' αὐτοῖς δύο ἔτη περίπου καὶ ἔχοντος λαμβάνειν βεβαιοῖ ὁ Σεβαστιανός, μαρτυρεῖ ὁ Λεύκης Ἰλαρίων ⁵⁾).

1852 Ἰουνίου 17. Θεώρησις τοῦ λογαριασμοῦ τῆς ἐκκλησίας τῆς χώρας Μορσάλφακα, ὃν εἶχεν εἰς χεῖράς του ὁ τῆς χώρας τζορπατζῆς καὶ ἐξόφλησις αὐτοῦ. Ὑπογράφονται, ὁ τζορπατζῆς, 8 ἐγχωριοὶ καὶ 2 πρόκριτοι Φιλιππουπόλεως ⁶⁾).

1853 Ἰουλίου 30. Πώλησις ἐξ ἀνάγκης δύο ἀμπέλων ὑπὸ τοῦ μοναστηρίου τῆς ἁγίας Παρασκευῆς Μολδάβας εἰς τὸν Ἀμπελινιώτην Ἀργ. Ἐκάνιογλου ἀντὶ 3525 γρ. καὶ ἐτέρας εἰς τὸν Σωτ. Πετράκογλου ἀντὶ 1900 γρ. Ὑπογράφονται: ὁ ἡγούμενος Σωφρόνιος μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν ⁷⁾).

1854 Δεκεμβρίου 15. Ὁμολογία τοῦ ἀρχιτέκτονος Πέτρου Κάτσογλου ὅτι ἔλαβε παρὰ τῶν ἐνοριτῶν τῆς νεοκτισθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐκ-

1) Κώδικος, σελ. 33.—2) Αὐτόθι, σελ. 42. Ἡ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς τῆς Μολδάβας μονὴ κεῖται ἀνατολικῶς τοῦ Στενιμάχου ἐπὶ τῆς Ροδόπης περὶ τὰ 6 χιλιόμετρα μακρὰν. Ἐπιρπολήθη πολλάκις καὶ ἀνεκτίσθη. Μετὰ τὸ σχίσμα ἐπεδικάσθη τῇ βουλγαρικῇ ἐξαρχίᾳ.—3) Αὐτόθι, σελ. 41.—4) Αὐτόθι, σελ. 52. Ὁ κάλφας (ἀρχιτέκτων) Ἕλλην, τὸ χωρίον Βουλγαρικόν.—5) Αὐτόθι, σελ. 59. Τὸ χωρίον Βουλγαρικόν.—6) Αὐτόθι, σελ. 61. Τὸ χωρίον Βουλγαρικόν. Αἱ ὑπογραφαὶ βουλγαρικαί.—7) Αὐτόθι, σελ. 87—88.

κλησίας τῆς ἁγίας Μαρίνης ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεώς της (26 Ἀπριλίου 1852) μέχρι σήμερον «ὅλα τὰ δικαιώματά του ἀπὸ τε τῶν κολωνῶν, παραθύρων καὶ μισθοῦ του κατὰ τὸ συμβόλαιον καθῶς καὶ τὴν φιλοδορίαν—γρ. 27.592 καὶ ἐξώφλησεν». Ὑπογράφονται ὁ ἀρχιτέκτων καὶ οἱ ἐνορίται ¹⁾).

1855 Αὐγούστου. Πίναξ τῶν ὑπὸ τῆς μητροπόλεως ἐκδοθεισῶν ἀπανταχοσῶν, «ὅσες ἀπανταχοδῶσαι διανέμονται» 11 διὰ μοναστήρια τῆς ἐπαρχίας, 7 διὰ κληρικούς καὶ 1 διὰ λαϊκόν ²⁾).

1855 Νοεμβρίου 30. Συγχαρητήριος τῆς Κοινότητος ἐπιστολὴ «πρὸς τὸν νέον πατριάρχην», διότι «ἡ θειοτάτη αὐτῆς Παναγιότης πεπρωκιομένη ὑπὸ πολυχρονίου πείρας καὶ θείας σοφίας καὶ φιλομουσίας θέλει ὠφελῆσαι πολλαχῶς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος, ὅπερ ἐν τοιούτοις μάλιστα χαλεποῖς καιροῖς ἐδεῖτο τοιούτου σοφοῦ καὶ ἐμπείρου ἀρχιεπιμάντορος». Ἐν τέλει παράκλησις, ἵνα φροντίσῃ περὶ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἁγ. Σμύρνης πρὸς τὴν Ἑλλ. σχολὴν «διὰ τὰ γρ. Μυτιλήνης» ³⁾).

1855 Νοεμβρίου 29. Ἀγορὰ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τῆς παρακειμένης αὐτῆ οἰκίας τῆς Ζωῆς Ἐμμανουὴλ Φωτογλου ἀντὶ 40 χιλιάδων γροσίων. Ὑπογράφονται 6 ἐπίτροποι καὶ ἐνορίται τῆς ἐκκλησίας, ἡ πώλητρια, 3 κληρικοί καὶ 6 πρόκριτοι ὡς μάρτυρες ⁴⁾).

1856 Ἀπριλίου 11. Οἱ ἐνορίται τῆς ἀνοικοδομουμένης ἐκ βάθρων ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Μαρίνης ἔχοντες ἀνάγκην χρημάτων ἐπώλησαν τοὺς κατὰ τὴν συνοικίαν Κιπτὰν Καφερέ 18 ὀντάδες εἰς τὸν Χρῆστον Θωμᾶ κάλφον διὰ 11.500 γρ. καὶ τοὺς ἐν Μαρασίῳ 20 ὀντάδες εἰς τὸν Δημητρίαν Μήτσοραν διὰ 18.300 γρ. πάντας ἰδιοκτησίαν τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας. Πωληταὶ 13 ἐπίτροποι καὶ ἐνορίται, 11 πρόκριτοι ⁵⁾).

1856 Ἰουνίου 5. Ἀναφορὰ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Χιμιτλή μετὰ τῶν σφραγίδων τοῦ πρὸς τὴν μητρόπολιν «διὰ νὰ ἐξαχθῇ βεζυρικός ὀρισμός πρὸς ἀνέγερσιν ἐκκλησίας τῶν ἁγίων Θεοδώρων». Ὑπογράφονται 18 ἐγχώριοι ⁶⁾).

1856 Ὀκτωβρίου 19. Δωρεὰ ὑπὸ τῶν Βοδενιωτῶν οἰκοπέδου τῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας εἰς τὴν ἐγχώριόν των Στεριανήν, ὅπως κτί-

1) Κώδικος, σελ. 18. Πρόκειται περὶ τῆς ἐκ βάθρων ἀνοικοδομηθείσης ἐκκλησίας τῆς Μητροπόλεως, ὡς ἔχει σήμερον.—2) Παραρτήματος, σελ. 593.—3) Αὐτόθι, σελ. 48.—4) Αὐτόθι, σελ. 161.—5) Αὐτόθι, σελ. 183.—6) Αὐτόθι, σελ. 191. Τὸ χωρίον βουλγαρικόν καὶ οἱ ὑπογεγραμμένοι πάντες Βούλγαροι μετὰ τοῦ ἱερέως των ἐπὶ κεφαλῆς.

ση οίκιαν. Ὑπογράφονται ἡ δεκαμελής ἐπιτροπή τῶν Βοδενιωτῶν, 4 πρόκριτοι ὡς μάρτυρες ¹⁾).

1856 Νοεμβρίου 26. Ἀφιέρωσις τῶν ἐγχωρίων Καρραεῖζιτων τοῦ παρὰ τῷ χωρίῳ Ἀράποβον ἀγιάσματος τῆς Ἁγίας Κυριακῆς μεθ' ἐξ στρεμμάτων χωραφίου, ἰδιοκτησίας τῶν, εἰς τὴν μονὴν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς Μολδάβας ἐπὶ τῷ ὄρω, «ὅπως κατ' ἔτος παρευρίσκωνται ἐν τῇ πανηγύρει ὡς ἐπίτροποι τῆς μονῆς φροντίζοντες διὰ τὸ ὄφελος αὐτῆς» ²⁾).

1856 Δεκεμβρίου 4. «Κοινῇ ἐγκρίσει καὶ ἀποφάσει τῶν πολιτῶν ἐπωλήθη εἰς τὸν Σταύρον Κοσμᾶ ἕν μέρος τοῦ Τζαμπᾶς-τεπεῖ ἄνωθεν τῆς ἱεράς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Παρασκευῆς μήκους μὲν ὅσον ὑπέχει τὸ πρόσωπον τῆς ἰδίας αὐτοῦ οἰκίας (τοῦ Σταύρου) πλάτους δὲ ἐξοχῆς δεκαοκτῶ πηχῶν διὰ γρ. 3,500» τῶν μὲν 3000 πληρωθέντων εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, τῶν δὲ 500 εἰς τὸ ἱαμεῖον τῆς κοινότητος. Ὑπογράφονται 12 πρόκριτοι καὶ 1 ἱερεὺς ³⁾).

1859 Σεπτεμβρίου 6. Δωρεὰ ὑπὸ τύπον εἰκονικῆς ὑπὸ τοῦ ἐκ τοῦ χωρίου Χατζικόβου Σταυράκι καὶ τῆς συζύγου του πωλήσεως πάσης τῆς τε κινήτης καὶ ἀκινήτου τοῦ περιουσίας εἰς τὴν μονὴν Μολδάβας ἀντὶ 15 χιλ. γροσίων ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως ἐπιτραπῆ αὐτοῖς ἐφ' ὄρου ζωῆς νὰ κατοικῶσιν ἐν οἰκίᾳ τῆς ἐν Ἀραπόβῳ ἐκκλησίας λαμβάνοντες ἐπιχορήγησιν ἐτησίαν παρὰ τῆς μονῆς 1000 γρ. Ὑπογράφονται οἱ δωρηταὶ καὶ ὡς μάρτυρες 6 πρόκριτοι Φιλιππουπολίται, 6 πρόκριτοι Στενιμαχίται, ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Βατσκόβου καὶ ὁ σακελλάριος Στενιμάχου Γεώργιος ἱερεὺς. Ὁμολογία τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς ὅτι δέχεται τὴν δωρεάν (πώλησιν) ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὄρους. Ὑπογράφονται ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς καὶ ὡς μάρτυρες οἱ αὐτοὶ ⁴⁾).

1859 Νοεμβρίου 15. «Ἰσολογισμὸς τῆς νέας ἐκκλησίας ἁγίας Κυριακῆς εἰς τὸ χωρίον Ἀράποβον διὰ τοῦ ἡγουμένου Χ' Σωφρονίου», Ἀνέρχεται εἰς γρ. 150.662 $\frac{1}{2}$. Ὁ Φιλιππουπόλεως Παῖσιος βεβαιοῖ ⁵⁾

1861 Ἰανουαρίου 25. «Ἰσολογισμὸς τῆς ἱεράς μονῆς ἁγίας Παρασκευῆς Μολδάβας καὶ τῆς ἐκκλησίας ἁγίας Κυριακῆς Ἀραπόβου ἀπὸ τοῦ 1859 Νοεμβρ. 1 μέχρι 1860 Δεκεμβρ. 31 διὰ τοῦ ἡγουμένου Χ' Σωφρονίου». Ἀνέρχεται εἰς γρ. 181.639,20. Ὁ Φιλιππουπόλεως Παῖσιος βεβαιοῖ ⁶⁾).

1) Κώδικος, σελ. 209.—2) Αὐτόθι, σελ. 263.—3) Αὐτόθι, σελ. 224. Ἐπὶ τοῦ χωρίου ἀνηγέρθη ὑψηρῆς μέγαρον, ὅπερ καὶ νῦν σφάζεται, ἀγορασθὲν βραδύτερον ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ χρησιμεῦσαν ὡς οἰκοτροφεῖον τῶν Ζαριφείων διδασκαλείων τῶν ἀρρένων.—4) Αὐτόθι, σελ. 293.—5) Αὐτόθι, σελ. 326—27. Ἡ ἐκκλησία ἐν εἴδει μονῆς μετὰ κελλίων ἐκτίσθη ἔξω τοῦ χωρίου δυτικῶς. Ἦτο Βουλγαρικὴ ὡς καὶ τὸ χωρίον.—6) Αὐτόθι, σελ. 328—329.

1861 Ἰανουαρίου 25. «1860 Καταγραφή τῶν σφζομένων χρεῶν τῆς μονῆς Μολδάβας καὶ τῆς ἐκκλησίας Ἁραπόβου ἀγίας Κυριακῆς». Ἀνέρχονται εἰς 131.916 γρ. Ὁ Φιλ]πόλεως Παῖσιος βεβαιοῖ, Παῦλος Κούρτοβιτς¹⁾).

§ 6. ε'.) Ἱστορικὰ ὑπομνήματα

1850 Μαρτίου 12. Κατ' ἐπιστολὰς τοῦ μητροπολίτου Νικηφόρου πρὸς τὸν ἅγιον Ἡρακλείας, Βογορίδην καὶ τὸν μέγαν λογοθέτην ἀγγέλλεται ὅτι συμμορία ληστῶν ὀνομαζομένων Ταχτζιογλάρ ἐκ τοῦ καζᾶ Καζανλικίου ἀνεφάνη εἰς τὸν καζᾶν Φιλιππουπόλεως καὶ συνέλαβεν ἑπτὰ χριστιανούς ἐπανερχομένους ἐξ Ἀνατολῆς εἰς τὴν κώμην των Χατζιάρι δύο ὥρας μακρὰν αὐτῆς, τούτων δύο ἐφόνευσε καὶ τοὺς λοιποὺς ἐτραυμάτισεν ἀφαρπάσασα ἅμα καὶ 60 χιλ. γροσίων, ἰδίων τε καὶ ἀλλοτρίων. Εἰδοποιηθεὶς ὁ διοικητὴς ἀπέστειλε χωροφύλακας πρὸς καταδίωξιν: Παράκλησις τῶν πρὸς τοὺς ἐπιστέλλονται, ὅπως κατασταθῇ ἀρμοδίως γνωστὸν τῇ ὑψηλῇ Πύλῃ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνισχυθῇ ἡ τοῦ καζᾶ χωροφυλακὴ, διότι ἡ νῦν εἶναι ἀνεπαρκῆς, καὶ ἐξασφαλισθῇ ἡ ζωὴ καὶ ἡ περιουσία τῶν κατοίκων ἀπὸ τῶν κακοποιῶν στοιχείων²⁾).

1850 Μαρτίου 14. «Πρὸς τὸν ἄρχοντα μέγαν Λογοθέτην» συγχαρητήρια γράμματα τοῦ τε μητροπολίτου Νικηφόρου καὶ τῆς κοινότητος ἐπὶ τῇ ἀγαθῇ ἀγγελίᾳ ὅτι ὁ Σουλτᾶνος ἀπένειμεν εἰς τὴν πανευγενεστάτην σεβαστὴν μητέρα του καὶ εὐεργέτιδα τῆς κοινότητος τὸ παράσημον Ἰ φ τ ι χ ἄ ρ ν η σ ι α ν ἰ ἀδαμαντοκόλλητον. Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης, 2 πρόκριτοι καὶ οἱ 2 ἐπίτροποι τοῦ γένους³⁾).

1850 Μαρτίου 29. «Πρὸς τὸν αὐθέντην Βογορίδην» συγχαρητήρια γράμματα ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ Σουλτᾶνου ἀποστολῇ εἰς αὐτὸν ἀπεικονίσματος τῆς αὐτοκρατορικῆς μορφῆς του⁴⁾).

1858 Σεπτεμβρίου 19. Ὑπόμνημα τοῦ γραμματέως τῆς μητροπόλεως Κ. Πατερικοῦ Στενιμαχίτου περὶ τῆς μεγάλης τοῦ ποταμοῦ Ἐβρου πλημμύρας τῆς 31ης Αὐγούστου⁵⁾).

1) Κώδικος, σελ. 330.—2) Παραρτήματος. σελ. 10. Τὸ χωρίον Χατζᾶρι κεῖται παρὰ τῷ Αἴμῳ οἱ κάτοικοι τοῦ πάντες Βούλγαροι ἠσυχολοῦντο περὶ τὸ ἀμπατζηλίκι καὶ τὴν κτηνοτροφίαν. Ὅθεν καὶ ἀπεδήμουν δι' ἐμπορικοὺς λόγους.—

3) Αὐτόθι, σελ. 8.—4) Αὐτόθι, σελ. 9.—5) Αὐτόθι, σελ. 255. Ἴδε κατωτέρω III, ἀρ. 25.

§ 7. στ') Διαθήκαι

1849 Ὁκτωβρίου 4. Ἰωάννου Λεύκη, Ἑλληνοσ Φιλίππουπολίτου ἐμπόρου, Ρώσου ὑπηκόου καὶ δημότου Ὁδησοῦ. Περιουσία χρηματικὴ 70.000 γρ. Κληροδοτήματα εἰς τὸν ἀνεψιὸν του Ἡλίαν 40.000, εἰς τὴν ἐκκλησίαν Ὁδησοῦ τῆς Μεταμορφώσεως 1000, εἰς τὰς 7 ἐκκλησίας τῆς Φιλίππολεως 1750, εἰς τὸ νοσοκομεῖον 4000, εἰς τὴν κεντρικὴν σχολὴν 15.000, εἰς τὰ 7 μοναστήρια τῆς ἐπαρχίας 3500, εἰς τὸν μητροπολίτην 1000 καὶ εἰς μνημόσυνα καὶ ἐνταφιασμὸν 3700. Μάρτυρες περὶ τῆς γνησιότητος τῆς ὑπογραφῆς τοῦ διαθέτου 12 πρόκριτοι 1). Ἐκπλήρωσις τῆς διαθήκης ὑπὸ τοῦ ἐκτελεστοῦ Νικολάου Χ" Βασιλείου τῇ 13 Μαΐου 1850.

1850 Ἰανουαρίου 1. Ἰωάννου Μάλτζιου, τοῦ ἐπιλεγομένου Πακέλ-πασᾶ, Ἑλληνοσ Φιλίππουπολίτου. Ἐτοίμη προίξ τῆς ἀνηλίκου θυγατρὸς του Ἑλένης καταγεγραμμένη ἀξίας 5426 1/2 γρ. Μάρτυρες 10 πρόκριτοι 2).

1851 Μαρτίου 17. Χ" Νένου Ραΐκου, Βουλγάρου ἐξηλληνισμένου καραμπατζή. Περιουσία χρηματικὴ 55.000 γρ. Κτηματικὴ ἐν Στάρα Ζαγόρα, ὅθεν κατήγετο, ἐν Δαμασκῷ καὶ Φιλίππουπόλει. Κληροδοτήματα εἰς ἐκκλησίας, μονὰς, σχολεῖον, νοσοκομεῖον, φυλακὰς γρ. 3150. Πᾶσα ἡ περιουσία κατανέμεται μεταξύ τῶν κληρονόμων του υἱῶν καὶ θυγατρὸς κινητῆ τε καὶ ἀκίνητος. Βεβαιουσιν ὁ διαθέτης καὶ τὰ 3 τέκνα του, μαρτυροῦσι 7 κληρικοί, οἱ 2 ἐπίτροποι τοῦ γένους, 5 πρόκριτοι καὶ 3 πρωτομάστορες.—Ἡ διαθήκη μεταβάλλεται τῇ 17 Νοεμβρίου 1851 τῶν κληροδοτημάτων παραμενόντων σχεδὸν τῶν αὐτῶν. Ἡ κτηματικὴ περιουσία πωλεῖται προφανῶς εἰκονικῶς εἰς τοὺς υἱοὺς 3). Ὡσαύτως μεταβάλλεται τῇ 10 Μαρτίου 1852, ἐλαττωμένης τῆς χρηματικῆς οὐσίας εἰς 26.650.

1851 Μαΐου 13. Εὐφροσύνης Ἀναστασίου Μουρούζη, Ἑλληνίδος Φιλίππουπολίτιδος. Περιουσία χρηματικὴ 4225, ἐξ ὧν 1300 εἰς τὰ σχολεῖα, ἐκκλησίας, ἱερεῖς, νοσοκομεῖον, τὰ δὲ λοιπὰ καὶ τιμαλφῆ ἀντικείμενα εἰς συγγενεῖς καταλείπονται. Βεβαίῳ ἡ διαθέτης, μαρτυροῦσι 4 κληρικοί, 7 λαϊκοί. Σφραγίς μαχαλᾶ 4).

1) Κώδικος, σ. 2—3 καὶ 12.—2) Αὐτόθι, σελ. 4—6.—3) Αὐτόθι σελ. 34—35 καὶ 48 καὶ 54. Ὁ διαθέτης διετέλεσε πρωτομάστορ τῶν ἀμπατζήδων (1835—1839). Ἴδε, ἀρχεῖα, σελ. 171, Ὀρακτικὸν λαογρ. ἀρχεῖον τόμ. Γ'. 1936—37.—4) Αὐτόθι, σελ. 123.

1851 Ὀκτωβρίου 10. Ραλλοὺς Μανουὴλ Φώτογλου, Ἑλληνίδος Φιλιππουπολίτιδος ἐξ οἰκογενείας καραμπατζήδων παλαιᾶς. Κτηματικὴ περιουσία καὶ κινητὰ ἀντικείμενα διατιθεμένη εἰς συγγενεῖς καὶ 650 γρ. εἰς ἐκκλησίας. Βεβαιοῖ ἢ διαθέτις καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς Θεοφανῶ Κοτσιάσοβιτς, μαρτυροῦσι 3 ἱερεῖς καὶ 5 πρόκριτοι¹⁾. Ὁ Φιλιππουπόλεως Χρῦσανθος ἐπιβεβαιοῖ.

1852 Ἀπριλίου 28. Ἑλένης παραμάννας τοῦ μακαρίτου Φιλιππουπόλεως Νικηφόρου, Ἑλληνίδος Φιλιππουπολίτιδος. Περιουσία χρηματικὴ 7.900 διατιθεμένη εἰς ἐκκλησίας, μονὰς, ἱερεῖς, σχολεῖα, ὄρφανὰ, νοσοκομεῖον καὶ ἐξοδα κηδεῖας καὶ μνημοσύνων. Τὰ οἰκιακὰ σκεύη καὶ ἀντικείμενα εἰς συγγενεῖς. Βεβαιοῖ ἢ διαθέτις διὰ τῆς σφραγίδος τῆς, μάρτυρες 3 πρόκριτοι²⁾.

1853 Ὀκτωβρίου 26. Ἡλία Δημήτρωφ, Βουλγάρου οἰνοπώλου ἐν Καρσι ἀκᾶ. Περιουσία ἐν ἐργαστήριον ἀξίας 3000 γρ. πωληθὲν διὰ τὴν γυναῖκά του. Μαρτυροῦσι 2 Βούλγαροι ἱερεῖς τοῦ Καρσι ἀκᾶ, 5 Βούλγαροι Καρσιακαλῆδες καὶ 3 πρόκριτοι. Δύο σφραγίδες τῆς συνοικίας³⁾.

1853 Νοεμβρίου 9. Συγκέλλου Σεραφεῖμ Ἱερομονάχου, Ἕλληνας. Περιουσία χρηματικὴ 7.000 γρ., ἐξ ὧν διατίθενται 1725 εἰς ἐκκλησίας, μονὰς κτλ. τὰ δὲ λοιπὰ εἰς συγγενεῖς του. Μάρτυρες 8 κληρικοί⁴⁾. Ἐξεκαθαρίσθησαν 15.373 γρ.

1854 Μαρτίου 16. Γεωργίου Τζογκότζη ἀπὸ Παρατζιλάρ, Βουλγάρου γαιοκτήμονος, πλουσίῳ⁵⁾.

1854 Ἀπριλίου 29. Ἰδοῦ Ἰβάν Τασατμάν ἀπὸ Καλοφέρου, Βουλγάρου⁶⁾.

1854 Μαΐου 5. Ἀνθίμου ἀρχιδιακόνου. Χρηματικὴ περιουσία εἰς ὁμολογίας 17.227 γρ. Χρέη 15.050 γρ. ἐξ ὧν 8.500 πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν σχολὴν καὶ τὴν τῆς ἀγίας Παρασκευῆς. Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν αὐτῶν τὰ ὑπόλοιπα τῶν ὁμολογιῶν καὶ τὰ μετρητὰ ἐν ὄλῳ 6.350 γρ. διατίθενται εἰς ἐκκλησίας, ἱερεῖς, κηδεῖαν, μνημόσυνα πλὴν 2.000 προορισθέντων διὰ τὴν ἀδελφὴν του Σοφίαν καὶ τὸν ἀνεψιὸν του Γεώργιον, ἃν ἐμφανισθῶσιν ὀψέποτε Ἡ κτηματικὴ του περιουσία διατίθεται ὡς ἑξῆς: Τὸ εἰς Βοδενᾶ ἀμπέλιον 20 στρεμμάτων εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Κηρύκου Βοδενῶν μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἀδελφῆς του Μα-

1) Κώδικος, σελ. 45—46.—2) Αὐτόθι, σελ. 58—59.—3) Αὐτόθι, σελ. 86.—4) Αὐτόθι, σελ. 88—89. Ἡ διανομὴ 20 Ἀπριλίου 1858, σελ. 242 καὶ 260.—5) Αὐτόθι, σελ. 95—96.—6) Αὐτόθι, σελ. 98. Προκειμένου περὶ τῶν Βουλγάρων διαθετῶν τῆς ἐπαρχίας, πλὴν τῶν Φιλιππουπολιτῶν περιορίζομαι εἰς τὴν ἀπλὴν ἀναγραφὴν αὐτῶν, διότι δὲν ἐνδιαφέρουσιν ἡμῖν.

καρίας καρπουμένης αὐτὸ ἐπὶ ζωῆς ἐκ τῶν δύο κιρχανάδων-βαφείων ἐν Φιλιππουπόλει πωλουμένων τοῦ μὲν τὰ χρήματα ὠρίσθη νὰ διατεθῶσιν εἰς τὰ τέσσαρα σχολεῖα, ἦτοι τὸ Ἑλληνικόν, τὸ Βουλγαρικόν, τὸ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς καὶ τὸ Παρθεναγωγεῖον, τοῦ δὲ εἰς πτωχοῦς, ὄρφανά καὶ τὸ νοσοκομεῖον· ὁ ἐν Ἀχματόβω ἀλευρόμυλος ὀκτῶ πετρῶν μετὰ τοῦ παρακειμένου ἀμπελῶνος καὶ λαχανοκήπου ἐπωλήθη, προφανῶς εἰκονικῶς, (ἐδωρήθη) τῇ ἀδελφῇ του Μηλιῶ, ὁ δὲ ἐν Στενιμάχῳ ἀμπελῶν τῷ ἀνεψιῷ του Γεωργίῳ Σταύρου. Τόπος σφραγίδος «ἀρχιδιάκονος Ἀνθιμος Ἰδία μου χειρὶ ὑπέγραψα», μάρτυρες δύο κληρικοὶ καὶ εἷς πρόκριτος¹⁾.

1854 Νοεμβρίου 24. Στοῦτζου Ἰωάννου, Βουλγάρου κατοικοῦ Φιλιππουπόλεως, γεωργοῦ. Χρηματικὴ περιουσία (2.668 καὶ οἰκιακὰ σκεύη καὶ ὄσπρια. Κληροδοτοῦνται τῷ υἱῷ του καὶ τῇ γυναικὶ του²⁾).

1854 Νοεμβρίου 26. Δημητρίου Μήτου, Βουλγάρου. Ἡ οἰκία του καὶ ὁ λαχανοκήπος του διατίθενται εἰς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα του³⁾).

1854 Δεκεμβρίου 7. Ἑλένης, ἀδελφῆς Νικοδήμου ἀρχιμανδρίτου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κουκλένης, Φιλιππουπολίτιδος. Τὸ ἐκ τῶν πωληθησομένων κοσμημάτων της ποσὸν ἀνερχόμενον εἰς 1.400 γρ. διατίθεται εἰς ἐκκλησίας, μοναστήρια, ἅγιον τάφον, Ἑλλ. σχολεῖον καὶ νοσοκομεῖον, τὰ δὲ ἔπιπλα, σκεύη, ἱματισμός, ὡς καὶ τὰ πράγματα τῆς ἀποθανούσης θυγατρὸς της Μαρίκας, κληροδοτοῦνται εἰς τὴν θετὴν θυγατέρα της Θεοφανῶ, σύζυγον τοῦ γούναρη Χ΄ Κάλτατου, ὅστις ὀφείλει νὰ δαπανήσῃ διὰ τὴν κηδεῖαν της καὶ τὰ μνημόσυνά της, καθὼς τὴν διέτρεφεν ἐπὶ ζωῆς παραχωρήσασαν αὐτῷ δι' (εἰκονικῆς) πωλήσεως τὸ ὄσπίτιον της, ἐν ᾧ κατοῦκει, τὸ πάλαιον καὶ νεώτερον μέρος. Ὑπογράφονται: ἡ διαθέτης Ἑλένη σύζυγος Χ΄ Πέτρου ὡς ἀγράμματος διὰ τοῦ πνευματικοῦ της πατρὸς Ἀγιοπαυλίτου Ἰακώβου, καὶ ὡς μάρτυρες ὁ Λεύκης Ἰλαρίων καὶ ὁ σακελλάριος Θεόφιλος Ἱερεὺς⁴⁾.

1) Κώδικος, σελ. 100—101.—2) Αὐτόθ., σελ. 112—113.—3) Αὐτόθι, σελ. 114—115. Πιθανῶς ὁ διαθέτης ἦτο ἐξηλληνισμένος, διότι ἡ οὐνοκία Κιουτοσὺκ Λαοῦτ (ἐν τῷ νέῳ Μαχαλῶ), ἐν ἣ εὐρίσκετο ἡ οἰκία του καὶ κατοῦκει, ἦτο Ἑλληνική. Ἄλλως τε πολλοὶ τῶν κηπουρῶν καὶ λαχανοπωλῶν (μπαχτσεβάνηδων καὶ ζαρζαβατοῦδων) τῶν ἐγκαταστάτων εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν πρώτων δεκαετηρίδων καὶ πρότερον ἐξηλληνίσθησαν διαφυλάξαντες μόνον τὰ βουλγαρικά τῶν κύρια ὀνόματα καὶ τὰ ἐπώνυμα.—4) Αὐτόθι, σελ. 116—117. Ὁ μνημονεύμενος γαμβρὸς της εἶναι ὁ παροιμιώδης καταστάς ἐπὶ τοκογλυφίᾳ καὶ φυλαργυρίᾳ Βούλγαρος, ὅστις τρεῖς γυναῖκας ἔλαβε, πάσας Ἑλληνίδας καὶ κατ' οἶκον εἶχε τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

1855 Ἰανουαρίου 10. Ἑλένης Πέτρου Παπασσαούλ Ἑλληνίδος Φιλιππουπολίτιδος. Ἡ χρηματικὴ τῆς περιουσίας εἰς ὁμολογίας 17.000 γρ. πλὴν 350 δι' ἐκκλησίας κτλ. κληροδοτεῖται εἰς τὴν θυγατέρα τῆς καὶ τὴν ἔγγονον, ὡσαύτως καὶ ἡ κτηματικὴ τῆς μετὰ τῶν σκευῶν, ἐπίπλων, ἱματισμοῦ καὶ κοσμημάτων. Μάρτυρες 3 κληρικοί καὶ οἱ 2 διορισθέντες παρὰ τῆς διαθέτιδος πρόκριτοι ¹⁾).

1855 Μαρτίου 1. Στόγιου Δήμου ἀπὸ χωρίου Ἀχλάν Βουλγάρου, ἀγροκτηματίου. Ἡ μεγάλη κτηματικὴ του περιουσία διατίθεται εἰς τοὺς υἱοὺς καὶ θυγατέρας του ²⁾).

1855 Ἀπριλίου 10. Κωνσταντίνου Χ' Γεωργίου βαφέως, Ἕλληνας Φιλιππουπολίτου. Ἡ διαθήκη ἐγένετο προφορικὴ πρὸ 4 μαρτύρων ὑπογραφομένων μετὰ δύο σφραγίδων τοῦ μαχαλά, συνυπογράφονται καὶ οἱ 2 ἐπίτροποι τοῦ γένους ³⁾).

1855 Ἰουνίου 1. Ἀναστασίου Γεωργίου Τζιάτζιου, Ἕλληνας Στενιμάχου. Ἡ χρηματικὴ του περιουσία ἀνερχομένη εἰς 48.900 γρ. καὶ ἡ κτηματικὴ του εἰς πολλὰ ἀστικά καὶ ἀγροτικά κτήματα ἐν Στενιμάχῳ καὶ Παζαρτζικίῳ, ὅπου εἰργάζεται, διατίθεται εἰς τοὺς πολλοὺς υἱοὺς καὶ θυγατέρας του. Υπογράφονται ὁ διαθέτης καὶ 2 κληρικοί μάρτυρες ⁴⁾. Μεταβάλλεται τῷ 1859 Σεπτεμβρίου 20.

1855 Ἰουλίου 8. Γκάνας Γρηγορίτης Βουλγαρίδος κατοίκου προαστείου Μαρασίου ⁵⁾. Ἀλλαγὴ τῆς ἀπὸ 30 Μαρτίου.

1855 Μαΐου 1. Ἀρχιμανδρίτου Βενέδικτου ἱερομονάχου ἐκ Σοφολίου, ταξειδιώτου Ἰβηρίτου. Ἡ χρηματικὴ του περιουσία γρ. 4.030 διατίθεται εἰς ἱερεῖς, μοναστήρια καὶ ἀδελφοὺς-ἀδελφὰς καὶ εἰς τὴν κηδεῖαν του ἢ βιβλιοθήκην του εἰς τὴν Ἑλλ. σχολὴν Στενιμάχου, τὰ ἄμφιά του εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς πατρίδος του, εἰς τὴν μονὴν Ἰβήρων διάφορα λείψανα ἁγίων καὶ ἀργυροὺς σταυροὺς, τὸ ἐν Στενιμάχῳ ἀμπέλιόν του, φορέματα, ἐπιπλα, σκεύη καὶ ὅ, τι ἄλλο τῇ Ἀθηνασίᾳ Δημητρίου ἐξ Αἴνου ἐπὶ 16 ἔτη ἀμίθως ὑπηρητησάση καὶ γηροκομησάση αὐτόν. Ἔπεται κατάλογος τῶν κτημάτων καὶ λοιπῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν. «Ὁ ταπεινὸς καὶ ἀμαρτωλὸς ἀρχιμανδρίτης καὶ ἐν ἱερομονάχοις Βενέδικτος ἀναγνοὺς τὴν διαθήκην καὶ ἀρέσας πάντα τὰ γεγραμμένα ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ καὶ σφραγίδι καὶ ἰσχύειν αὐτὴν κελεύω καὶ βούλομαι». Ἐπίτροποι 3, Μάρτυρες 5 κληρικοί καὶ λαϊκοί ⁶⁾).

1) Κώδικος, σελ. 104.—2) Αὐτόθι, σελ. 126—127.—3) Αὐτόθι, σελ. 132—133.—4) Αὐτόθι, σελ. 137—138 καὶ 285—286.—5) Αὐτόθι σελ. 140—141 καὶ 184—185.—6) Αὐτόθι, σελ. 146—147. Ὁ ἀρχιμανδρίτης διέμεινεν ἐν τῷ μετοχιῷ τῆς μονῆς Ἰβήρων ἐν Στενιμάχῳ: Τὸ Σ ο φ ὀ λ ι ο ν ὑποθέτω ὅτι εἶναι τὸ ἐν τῇ

1855 Ἰουλίου 13. Ζωῆς Θεοδώρου Τζεβίζογλου Φιλιππουπολίτιδος Ἑλληνίδος. Ἡ χρηματικὴ τῆς περιουσίας ἐκ γρ. 7.050 καὶ ἡ κτηματικὴ τῆς διατίθεται εἰς τὰ τέκνα τῆς. Ὑπογράφονται ἡ διαθέτις, μάρτυρες ὁ μουκτάρης τῆς συνοικίας, εἷς ἱερεὺς καὶ εἷς λαϊκός¹⁾).

1855 Ἰουλίου 26. Ζωῆς Χ' Στόγιου, Φιλιππουπολίτιδος Ἑλληνίδος. Ἡ χρηματικὴ τῆς περιουσίας ἐκ γρ. 1800 διατίθεται εἰς ἐκκλησίας, Ἑλλ. σχολεῖον, νοσοκομεῖον, τὰ δὲ ἐπιπλα, σκεύη, ἱματισμός, κοσμήματα καὶ λοιπὰ εἰς διαφόρους. Ὑπογράφεται ἡ διαθέτις ὡς ἀγράμματος διὰ τοῦ Κ. Πατερικοῦ, μάρτυρες 3 πρόκριτοι²⁾).

1855 Νοεμβρίου 7. Βέλίου Θεοδώρου ἀμπατζῆ, ἐξηλληνισμένου Βουλγάρου. Ἡ χρηματικὴ τῆς περιουσίας ἐκ γρ. 1895 διατίθεται εἰς συγγενεῖς τοῦ καὶ εἰς εὐαγῆ ἰδρύματα. Ὑπογράφεται ὁ διαθέτης, βεβαιοῖ ὁ ἀρχιδιάκονος Ἰγνάτιος³⁾).

1855 Μαΐου 31. Νικολίνας, Φιλιππουπολίτιδος Ἑλληνίδος. Ἡ περιουσία τῆς οἰκιακὰ πράγματα, σκεύη κλπ. διατίθεται εἰς τὴν θυγατέρα τῆς Μαρίαν. Ἡ διαθέτις ὡς ἀγράμματος ὑπογράφεται διὰ τοῦ ἱερέως Ἀθανασίου, μάρτυρες 10 λαϊκοί⁴⁾).

1855 Δεκεμβρίου 15. Ἰωάννου Μάλτζιου, τοῦ ἐπιλεγομένου Πακέλ-πασιά, Ἑλλῆνος Φιλιππουπολίτου. Κτηματικὴ καὶ χρηματικὴ περιουσία ἐκ 36.710 γρ. πλην 750 γρ. διατιθεμένων εἰς εὐαγῆ ἰδρύματα καὶ 5.000 εἰς χρέη διατίθεται εἰς τὰ 7 τέκνα τοῦ. Βεβαιοῖ ὁ διαθέτης καὶ τὰ τέκνα τοῦ, μάρτυρες 4 ἱερεῖς, 4 πρωτομαῖστορες καὶ 4 πολῖται⁵⁾).

1856 Ἰανουαρίου 10 Ἄννης Χ' Ἀναστασίου Σταυριτζαίνης, Ἑλληνίδος Φιλιππουπολίτιδος. Ἡ χρηματικὴ τῆς περιουσίας εἰς τιμαλφῆ κοσμήματα καὶ ὁμολογίας ἐκ γρ. 30.800 διατίθεται : 6.200 εἰς ἐκκλησίας, μονὰς, σχολεῖα, ἱερεῖς κτλ. τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὰ τρία τέκνα τῆς. Ἡ διαθέτις ὡς ἀγράμματος ὑπογράφεται διὰ τοῦ Κ. Πατερικοῦ, μάρτυρες 4 ἱερεῖς, 4 πρωτομαῖστορες, 6 πρόκριτοι⁶⁾).

νοτίῳ Θράκη Σ ο υ φ λ ῖ. Περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ τοπωνυμίου ἴδε Δ. Ι. Γ ε ω ρ γ α κ ᾶ, Ἀρχεῖον λαογρ. θρακ. θησαυροῦ, τόμ. Β', ἔτ. 1935—36, σελ. 97—104. Ἐν τῇ ἐπιστημονικωτάτῃ μελέτῃ δεν μνημονεύεται ἡ ἐκ τῆς λέξεως Σ ο φ ὀ λ ῖ ο ν ἔτυμολογία τοῦ Σ ο υ φ λ ῖ, γενομένου ὑπὸ τῶν Τούρκων.

1) Κώδικος, σελ. 148.—2) Αὐτόθι, σελ. 149.—3) Αὐτόθι, σελ. 154.—4) Αὐτόθι, σελ. 158.—5) Αὐτόθι, σελ. 163—164. Ἴδε καὶ προγενεστέραν διαθήκην τοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1850.—6) Αὐτόθι, σελ. 171—172. Ἡ διαθέτις ἦτο σύζυγος τοῦ Σταυριτζα Μήτσου Καρπουζάκογλου, πρωτομαῖστορος τῶν ἀμπατζῆδων (1821—23 καὶ 1829—32). Ἴδε Μ υ ρ τ. Ἀ π ο σ τ ο λ ῖ δ ο υ, τὰ ἀρχεῖα τῶν ἀμπατζῆδων, Ἀρχεῖον θρακ. λαογρ. θησ. τόμ. Γ' 1936—37, σελ. 171, καὶ θυγάτηρ τοῦ ὡσαύτως πρωτομαῖστορος Χατζῆ Ἀναστάσι (1772—1797).

1856 Μαΐου 29. Χ' Θεοδοσίου Χ' Μίλκογλου ἐκ Χάσκιοῦ, Βουλγάρου ἐλληνίζοντος. Ἡ χρηματικὴ τοῦ περιουσία ἐκ γρ. 40.000 διατίθεται, πλὴν 9 200 διατιθεμένων εἰς τὰ σχολεῖα Χάσκιοῦ καὶ Φιλιππουπόλεως, εἰς ἐκκλησίας, μονὰς, ἱερεῖς, νοσοκομεῖον, εἰς τὰς θυγατέρας τοῦ καὶ ἐγγόνους καὶ τὴν σύζυγόν τοῦ Ἰλαρίαν, εἰς ἣν καὶ εἰκονικῶς ἐπώλησε πάντα τὰ ἀστικά καὶ ἀγροτικά κτήματά τοῦ. Ὑπογράφονται ὁ διαθέτης, 3 ἱερεῖς, 6 πρόκριτοι ὡς μάρτυρες¹⁾.

1856 Νοεμβρίου 22. Σμαράγδας Βελίου, Ἑλληνίδος Φιλιππουπολίτιδος. Ἡ περιουσία τῆς ἐξ 8 000 γροσίων διατίθεται εἰς τὰ τέκνα τῆς. Ἡ διαθέτης ὡς ἀγράμματος ὑπογράφεται διὰ τοῦ Νικολ. Χριστοδούλου, μάρτυρες 4 ἱερεῖς καὶ 2 πρόκριτοι²⁾.

1856 Νοεμβρίου 29. Ζωῆς, Ἑλληνίδος, συζύγου Γεωργίου Ἀχτζῆ. Τὸ ὀσπίτιόν τῆς καὶ τὰ σκεύη, ἔπιπλα καὶ λοιπὰ οἰκιακὰ διατίθενται εἰς τὰ τέκνα τῆς. Ἡ διαθέτης ὡς ἀγράμματος ὑπογράφεται διὰ τοῦ Πατερικοῦ, μάρτυρες 6³⁾.

1857 Μαρτίου 16. Ἐλέγκως θυγατρὸς Ἀθανασίου Δολαπτζῆ καὶ συζύγου Δημητρίου Μπιρτζῆ, Ἑλληνίδος. Ἡ περιουσία τῆς εἰς κοσμήματα καὶ οἰκιακὰ διατίθεται εἰς τὴν θυγατέρα τῆς. Ἡ διαθέτης ὑπογράφεται διὰ τοῦ πνευματικοῦ τῆς ἀγιοπαυλίτου Ἰακώβου, μάρτυρες 10 ἐν οἷς καὶ ὁ μουκτάρης τῆς συνοικίας⁴⁾.

1857 Ἰουλίου 5. Κατίγκως Ἰωάννου, Ἑλληνίδος Φιλιππουπολίτιδος. Ἀπασα ἢ χρηματικὴ καὶ κτηματικὴ τῆς περιουσία καὶ τὰ οἰκιακὰ σκεύη, ἔπιπλα καὶ λοιπὰ διατίθενται εἰς τὰς θυγατέρας τῆς. Ἡ διαθέτης ὑπογράφεται διὰ τοῦ Κοτζιάσοβιτς, 2 μάρτυρες καὶ ὁ ἐπίσκοπος Λεύκης Ἰσφριῶν βεβαιοῖ⁵⁾.

1857 Σεπτεμβρίου 18. Σάββα Ἀνδρέοβιτς, Σέρβου⁶⁾. Μάρτυρες 7 ἱερεῖς καὶ πρόκριτοι.

1857 Ὀκτωβρίου 1. Μαρίκας συζύγου Ράδη Βουλγάρου, Ἑλληνίδος. Τὸ ὀσπίτιόν τῆς καὶ τὰ οἰκιακὰ διατίθενται εἰς τὴν παρακώρη τῆς Ἐλισάβετ. Ὑπογράφεται διὰ τοῦ Βασιλ. Γεωργίου, μάρτυρες 5 ἐν οἷς ὁ μιλέτ βεκίλης καὶ ὁ μουκτάρης τῆς συνοικίας⁷⁾.

1857 Ἰουνίου 27. Ἀργυρίου Πολυζώη, Στενιμαχίτου Ἑλληνας. Ἀπασα ἢ κτηματικὴ τοῦ περιουσία καὶ τὰ οἰκιακὰ σκεύη καὶ λοιπὰ διατίθενται εἰς τοὺς ἀνεψιούς τοῦ. Ὑπογράφονται ὁ διαθέτης, 8 μάρ-

1) Κώδικος, σελ. 189—190.—2) Αὐτόθι, σελ. 210—211.—3) Αὐτόθι, 211—212.—
4) Αὐτόθι, σελ. 220—221 —5) Αὐτόθι, σελ. 229—230.—6) Αὐτόθι, σελ. 231.—7)
7) Αὐτόθι, σελ. 232.

τυρες Στενιμαχίται (ἐξ Ἀμπελίνου), βεβαιοὶ δὲ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν ὁ ἐπίτροπος ἀγίου Φιλίππου ἐπίσκοπος Λεύκης¹⁾).

1857 Ὀκτωβρίου 26. Χ'' Θεοδοσίου Χ'' Μίλκωφ ἐν Χάσκιοι, Βουλγάρου. Ἡ διαθήκη εἶναι δευτέρα καὶ τελευταία, ὡς ἡ πρώτη ἀφαιρουμένων τῶν εἰς τὰ Ἑλληνικά ἱδρύματα κληροδοτημάτων. Ἐπιβεβαιοὶ ὁ Φιλιππουπόλεως Παῖσιος²⁾. Συνετάχθη ἡ διαθήκη ἐν Χάσκιοι.

1858 Ἀπριλίου 8. Παπᾶ Ἀναστασίου, ἱερέως Ἑλληνοῦ. Ὁλη ἡ μεγάλη κτηματικὴ του περιουσία ἐν τε τῇ πατρίδι του (ποιᾶ;) καὶ ἐν Περιστερᾷ διατίθεται εἰς τὸν υἱὸν του καὶ τὰς τέσσαρας θυγατέρας. Ὑπογράφεται ὁ διαθέτης, μάρτυρες δὲ 1 ἱερεὺς, ἕτεροι ἐκ Περιστερᾶς καὶ 2 πρόκριτοι Φιλιππουπολίται³⁾).

1859 Φεβρουαρίου 26, Τεοδῶρ Πάντσωφ Βουλγάρου ἐν Κοπριφ-στίτη⁴⁾. Συνετάχθη ἡ διαθήκη ἐν Κοπριφστίτη.

1859 Φεβρουαρίου 24 Ἀθανασίου Νικολάου Σιλιτζόβαλη, Ἑλληνοῦ Φιλιππουπολίτου. Ἡ χρηματικὴ του περιουσία ἐξ 29.700 γρ. διατίθεται εἰς τὰ τέκνα του πλὴν 2.700 διατιθεμένων εἰς ἐκκλησίας, τὰ Ἑλληνικά σχολεῖα καὶ νοσοκομεῖον, ὡσαύτως καὶ ἡ κτηματικὴ του (ἀστική) διανέμεται εἰς τὰ τέκνα του. Ὑπογράφονται ὁ διαθέτης, 1 ἱερεὺς καὶ 4 πρόκριτοι ὡς μάρτυρες. Ὁ Φιλιππουπόλεως Παῖσιος ἐπικυροῖ⁵⁾).

1859 Αὐγούστου 10. Χ'' Σταύρου Δάνη Στενιμαχίτου Ἑλληνοῦ. Ἡ χρηματικὴ του περιουσία ἐκ 35.000 γρ. καὶ ἡ κτηματικὴ του ἰκανὴ διατίθενται εἰς τὸν υἱὸν του καὶ τὴν σύζυγον. Ὑπογράφονται ὁ διαθέτης, 1 ἱερεὺς καὶ 3 πρόκριτοι Στενιμαχίται. Συνετάχθη ἡ διαθήκη ἐν Στενιμάχω⁶⁾).

1859 Δεκεμβρίου 9. Ἰωάννου Βάτζιου Ἀμπελινιώτου Ἑλληνοῦ. Ἡ κτηματικὴ του περιουσία διατίθεται εἰς τοὺς υἱοὺς του. Μάρτυρες 14 ἐκ Στενιμάχου⁷⁾).

1860 Φεβρουαρίου 3. Μαρίκας θυγατρὸς Κλαδάκι. Ἡ χρηματικὴ

1) Κώδικος, σελ. 236—237.—2) Αὐτόθι, σελ. 306—307. Ὁ Μίλκογλου ἄρτι ἐπανελθὼν εἰς τὸν ἐθνισμὸν του ἐγένετο Μίλκωφ καὶ συντάσσει τὴν δευτέραν διαθήκην βουλγαριστί, ἥτις καταγράφεται ἐν τῷ κώδικι δι' ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀρχιερατεύοντος τοῦ βουλγαρίζοντος Παῖσιου. Ἡ πρώτη διαθήκη εἶναι ἀπὸ 29 Μαΐου, 1856.—3) Αὐτόθι, σελ. 240.—4) Αὐτόθι σελ. 267—268. Ἡ διαθήκη συνετάχθη βουλγαριστί ἐν Κοπριφστίτη καὶ κατεγράφη βουλγαριστί ἐν τῷ κώδικι. Εἶναι τὸ πρῶτον ἐν τῇ Βουλγαρικῇ γλώσσῃ καταχωριζόμενον ἐν τῷ κώδικι πρὸς τῷ ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου 1857 καταχωρισθέντι δι' ἑλληνικῶν γραμμάτων. Οὕτω ὁ Ἰωαννίτης ἅγιος Παῖσιος ἄρχεται ἐκβουλγαρίζων τὴν Ἑλληνικὴν μητρόπολιν δουλεύων τῷ Μωμώνᾳ.—5) Αὐτόθι, σελ. 272—273.—6) Αὐτόθι, σελ. 283.—7) Ἡ διάθεσις ἐγένετο προφορικῇ πρὸ τῶν μαρτύρων συνταχθέντος τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου.

της περιουσία ἐκ 30.000 γρ. διατίθεται μετὰ τὴν πληρωμὴν χρέους ἐξ 11.000 γρ. ὡς ἐξῆς: 7.000 εἰς τὸν ἀδελφόν, 4.000 εἰς κηδεῖαν καὶ μνημόσυνα καὶ τὰ ὑπόλοιπα εἰς ἐκκλησίας, μοναστήρια, ἱερεῖς, σχολεῖα, νοσοκομεῖον, τὰ δὲ οἰκιακὰ σκεύη καὶ ἐπιπλά ἐκποιούμενα εἰς τοὺς πτωχοὺς. Ἡ διαθέσις ὑπογράφεται ὡς ἀγράμματος διὰ τοῦ Χ' Πέτρου, ὡς μάρτυρες δὲ 7 πρόκριτοι. Ὁ Φιλιππουπόλεως Παῖσιος βεβαιοῖ¹⁾. Ἡ διαθήκη μεταβάλλεται τῇ 26 Ἀπριλίου 1860, ἡ περιουσία ἀνέρχεται εἰς 20.400 πληρωθέντος τοῦ χρέους ὑπὸ τῆς διαθέτιδος.

1860 Ἀπριλίου 24. Κωνσταντίνου Ἰωάννου Κιουτσουκτζόκογλου, Ἕλληνος ἐκ Στενιμάχου. Ἡ κτηματικὴ τοῦ περιουσία ἐκ 30.000 γρ. καὶ ἡ κτηματικὴ τοῦ διατίθενται εἰς συγγενεῖς, τὰ δὲ οἰκιακὰ τοῦ πράγματα εἰς χήρας καὶ ὄρφανὰ, βεβαιοῖ ὁ διαθέτης, μάρτυροισι 7 πολῖται καὶ ὁ ρεφερενδᾶριος ἱερεὺς²⁾. Ἐπικυροῖ ὁ μητροπολίτης.

1860 Ἰουνίου 5. Χ' Γιάγκου Δημητρίου Καλοῦζη, Ἀμπελινιώτου Ἕλληνος. Ὅλη ἡ κτηματικὴ τοῦ περιουσία καὶ τὰ οἰκιακὰ διατίθενται εἰς τὴν θυγατέρα καὶ τὴν σύζυγόν του, ὀλίγα δὲ χρήματα εἰς τοὺς ἀδελφούς του καὶ τὰ σχολεῖα τῆς πατρίδος του. Βεβαιοῖ ὁ διαθέτης, μάρτυροισι 5 πρόκριτοι Στενιμάχου καὶ ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος ἐν Στενιμάχῳ³⁾.

1861 Ἰουνίου 29. Μαρίας Θεοδώρου Φιλιππουπολίτιδος Ἕλληνίδος. Ἡ κτηματικὴ τῆς περιουσία διατίθεται εἰς τὰ τέκνα τῆς. Ὑπογράφεται ἡ διαθέσις διὰ τοῦ Ἀναστασίου Μάρκου, 4 μάρτυρες, ὁ Φιλιππουπόλεως ἐπικυροῖ⁴⁾.

1861 Μαρτίου 2. Κρίστο Σωτήρωφ Βουλγάρου⁵⁾. Ὁ Φιλιππουπόλεως Παῖσιος ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν.

1860 Νοεμβρίου 29. Πέγιου Γεωργίου, πρωτομαστορος τῶν γουναράδων καὶ πρόκριτου Φιλιππουπολίτου, Βουλγάρου ἐξηλληνισμένου. Ἐκ τῆς κτηματικῆς τοῦ περιουσίας διατίθενται 500 τῶ ἀρχιερεῖ, 500 τοῖς ἱερεῦσι, 1000 τῶ Ἑλλ. σχολεῖῳ, 1000 τῶ νοσοκομείῳ, 1500 τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, 1000 τῇ τῆς ἁγίας Κυριακῆς, 1000 τῶ ρουφετίῳ τῶν γουναράδων, εἰς τὰς λοιπὰς ἔξ ἐκκλη-

1) Κώδικος, σελ. 298—299 καὶ 309. Ἡ διαθέσις ὑπογράφεται Μαρίκα Μλάδεν, ἐξ οὗ δηλοῦται ὅτι ὁ σύζυγός τῆς ἦτο Βούλγαρος, αὐτὴ δὲ παρέμεινε Ἕλληνις.—
2) Αὐτόθι σελ. 307—308.—3) Αὐτόθι, σελ. 314—315.—4) Αὐτόθι, σελ. 332—333.—5)
Αὐτόθι, σελ. 334. Ἡ διαθήκη καταγράφεται βουλγαριστὶ ἐν τῷ κώδικι. Ἡ Φιλιππούπολις ὀνομάζεται ἐν αὐτῇ Πλόβδηφ. Εἶναι αὐτὴ ἡ δευτέρα ἐν τῷ κώδικι βουλγαριστὶ γεγραμμένη πρὸς τῇ δι' Ἑλληνικῶν γραμμάτων βουλγαρικῇ ἐκ Χάσκιῳ. Ὁ ἐπικυρῶν αὐτὴν μητροπολίτης Παῖσιος ἦτο ἤδη καθηρημένος ἐκλεγέντος ἀντὶ αὐτοῦ τοῦ ἀπὸ Ξάνθης Παναρέτου.

σίας 1200 καὶ 200 εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Καρσί ἀκᾶ. Εἰς τὸ Βουλγαρικὸν δὲ σχολεῖον τῆς Φιλιππουπόλεως ἐν ἐργαστήριον ἐν Καρσί ἀκᾶ. Ὡσαύτως 20.000 τῆ συζύγῳ του Μαριώρα, 10.000 τῆ θυγατρὶ του Ἑλέγκῳ Χ' Γεωργίου, ἣτις καὶ δεόντως ἐπροικίσθη, τὰ δὲ ἀστικά καὶ ἀγροτικά του κτήματα (μαγαζεῖα, ἐργαστήρια, μύλοι, δοντάδες, μπαχτσέδες, ἀμπέλια) εἰς τοὺς τρεῖς υἱούς του Γιάγκον, Κωστάκην καὶ Χαρίλαον καὶ ἡ οἰκία του μετὰ τῶν ἐπίπλων καὶ λοιπῶν εἰς τοὺς δύο τελευταίους υἱούς του. Ὑπογράφεται ὁ διαθέτης καὶ μαρτυροῦσιν ὁ πρωτομαστῶν τῶν γουναράδων, 5 πρόκριτοι καὶ ἐπιβεβαιοὶ ὁ Φιλιππουπόλεως Παῖσιος¹⁾).

Ὁ ἀπαντῶν ἐν τῷ κώδικι τούτῳ συνήθης τῶν διαθηκῶν τύπος εἶναι: «Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀμήν. Ἐπειδὴ καὶ ἀπροσδόκητος ἔρχεται ὁ θάνατος καὶ εἰς ὦραν, τὴν ὁποῖαν δὲν γνωρίζομεν, ἀνάγκη πᾶσι χριστιανός νά διατάξῃ τὰ τῆς περιουσίας του διὰ νά μὴ γένουν μετὰ τὸν θάνατόν του ἀμφισβητήσεις παρὰ τὸ δίκαιον, ὥστε ἡ ψυχὴ νά ὑποφέρῃ ἀντὶ ὠφελείας βλάβην. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Κύριος ποτὲ μὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγει: «τάξον περὶ τοῦ οἴκου σου, ἀποθνήσκεις γὰρ σὺ καὶ οὐ ζήσης». καὶ ἄλλοτε διὰ τοῦ εὐαγγελίου: «γρηγορεῖτε, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἧ ὡς κλέπτῃς ὁ θάνατος ἔρχεται». Διὰ τοῦτο κάγῳ ὁ ἁμαρτωλὸς ὑποφαινόμενος... τέκνον τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας θέλων νά μεταχειρισθῶ μετὰ θάνατον τὴν περιουσίαν μου κατὰ τὸ δίκαιον καὶ θέλησίν μου, χαρακτηρίζων ταῦτα ἐγγράφως, ὥστε νά μὴ γένουν μετὰ τὸν θάνατόν μου ἀμφισβητήσεις καὶ σῶας ἔχων τὰς φρένας ἐξέθεσα τὴν παροῦσαν διαθήκην μου, τὴν ὁποῖαν ὑπογράφω ἰδιοχείρως. Καὶ πρῶτον μὲν ἀφίημι πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς μου χριστιανοῖς καὶ αὐτοῖς τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσι μετὰ τὴν ἀπὸ καρδίας συγχώρησιν, ἐκζητῶν τὴν ἰδίαν παρ' αὐτῶν, ἔπειτα τὴν περιουσίαν μου... διαθέτω ὡς ἐξῆς: ... ἐκ τῶν ὁποίων τὴν οἰκονομίαν καὶ εὐδιαθέτησιν ἀφίνω παρακλητι-

1) Κώδικος, σελ. 335—336. Ὁ Πέγιος Γεωργίου ἦτο Βούλγαρος τὴν καταγωγὴν ἐγκαταστάς ἐν Φιλιππουπόλει παῖς ἑτι ὢν ἐκ τινος πλησιοχώρου κώμης. Ἡδουκίμησεν ὡς γούναρης καὶ ἐγένετο πολλάκις πρωτομαστῶν τοῦ ρουφετίου του, ἐπίτροπος ἐκκλησιῶν, τοῦ νοσοκομείου καὶ δημογέρον. Νυμφευθεὶς Ἑλληνίδα ἐξηλληνίσθη. Ἐξεπαίδευσεν τὰ τέκνα του ἑλληνοπρεπῶς τὴν θυγατέρα του συνέζευξεν Ἑλληνα καὶ τοὺς υἱούς του Ἑλληνοῖν. Ἀπέθανεν ἔχων Ἑλληνικὴν συνείδησιν καὶ ἀπολαύων φήμης τιμίου καὶ εὐπόληπτου ἀνδρός. Οἱ υἱοὶ του μετὰ τὴν ἀτελευθέρωσιν ἐβουλγάρισαν, οἱ δ' ἔγγονοὶ του νῦν εἶναι γνήσιοι Βούλγαροι δικηγόροι.

κούς επιτρόπους τούς... Ἐφίνω δὲ κατάραν καὶ ἀνάθεμα εἰς ὃν ἤθελεν ἀνατρέψει τὴν παροῦσάν μου οἰκειοθελῆ διαθήκην, ἥτις ἐγένετο τῇ ἰδίᾳ μου ὑπογραφῇ, τῇ τε ἐπιβεβαιώσει τοῦ ἁγίου Φιλιππουπόλεως καὶ τῇ μαρτυρίᾳ τῶν ὑποφαινομένων μαρτύρων εἰς ἔνδειξιν». Ἀπλούστερος δὲ τύπος ἀπαντᾷ ὁ ἀκόλουθος: «Ὁ ὑποφαινόμενος ἁμαρτωλὸς δοῦλος τοῦ θεοῦ... ὑγιῆς ὢν καὶ σώφας ἔχων τὰς φρένας καὶ αἰσθήσεις μου ἔγνων διατάξασθαι τὰ τῆς περιουσίας μου, ὅπως ἐθέλω μετὰ θάνατόν μου γενέσθαι καὶ πρῶτον ζητῶ παρά πάντων τῶν ἀδελφῶν μου χριστιανῶν τὴν ἀπὸ καρδίας συγχώρησιν, καθὼς ἀφίημι τοῖς πᾶσιν ἀμοιβαίως τὴν συγχώρησιν, εἴτα δὲ ἐξ ὅλης τῆς περιουσίας μου χρηματικῆς τε καὶ κτηματικῆς διατάσσω μετὰ θάνατόν μου νὰ διανεμηθῶσιν ὡς ἐξῆς... Ἐφίνω δὲ παρακλητικὸς ἐπιτρόπους μου νὰ πραγματοποιήσωσι μετὰ θάνατόν μου τὴν παροῦσαν διαθήκην μου τούς... Ἀὕτη ὑπάρχει ἡ τελευταία μου διάθεσις καὶ θέλησις· οὐδεὶς τῶν τέκνων μου καὶ συγγενῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαλάσῃ καὶ διασειῇ τὴν διαθήκην μου μέχρι κεραίας· ὁ τολμητίας τῆς καταστροφῆς τῆς θελήσεώς μου ὑπόδικός ἐστι τῇ αἰώνιᾳ κολάσει, κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος, διότι ἐξέδωκα τὴν διαθήκην τῇ ὑπογραφῇ μου καὶ τῇ μαρτυρίᾳ τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων καὶ ἐπικυρώσει τοῦ σεβασμιωτάτου ἁγίου Φιλιππουπόλεως».

§ 8 ζ', *Κληρονομικά*. (Διανομὴ καὶ καταγραφή κληρονομιῶν, διεκδικήσεις κληρονομικῶν δικαιωμάτων, συμβιβασμοὶ καὶ ἐξοφλήσεις).

1850 Φεβρουαρίου 21. Ὁμολογία τῶν ἀπὸ χωρίου Οὐρουμλάρ ἀδελφῶν Πέτκου, Ἠλία καὶ Μαρίας Τζολάκ ἐκ τῆς πρώτης γυναικὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν Τότας καὶ Βελίκας ἐκ τῆς δευτέρας ὅτι συνεβίβασθησαν εἰς τὰς κληρονομικὰς τῶν διαφορὰς καὶ ἐξώφλησαν¹⁾.

1850 Ἀπριλίου 3. Ὁμολογία Ἰωάννου, Ἄννης, Εὐφροσύνης καὶ Θεοφανοῦς ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τῶν Ἀποστόλου Γκέσου ἀσταρτζῆ, Φιλιππουπολίτου ἔλαβεν ἕκαστος τὸ ἀνάλογον κληρονομικόν του μερίδιον καὶ ἐξώφλησαν. Βεβαιοῦσιν οἱ κληρονόμοι, μάρτυρες 12 πρόκριτοι²⁾.

1850 Ἀπριλίου 9. Ὁμολογία τῶν ἀυταδέλφων Βούλτζου καὶ Δημητρίου Φόλη καὶ τῆς ἐπ' ἀδελφῶ τῶν νύμφης Ζωῆς Χ' Νάκου ἐκ Πα-

1) Κώδικος, σελ. 1. Πάντες Βούλγαροι.—2) Αὐτόθι, σελ. 9. Ὁσάκις ἡ πρᾶξις ἀφορᾷ εἰς Ἑλληνας ἢ ἑλληνίζοντας ἀναφέρονται οἱ ὑπογραφόμενοι.

ζαρτζικίου ὅτι ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ των Γιάννη Φόλη συνεβιβάσθησαν πρὸς ἀλλήλους διὰ τὴν κληρονομίαν των. Βεβαιοῦσιν οἱ συμβιβασθέντες, μάρτυρες 3 ἱερεῖς, 6 πρόκριτοι, 1 πρωτομαῖστωρ¹⁾.

1850 Μαΐου 1. Ὁμολογία τῶν ἑτεροθαλῶν πατρώθεν ἀδελφῶν Μιχαὴλ Λάμπρου μπακάλη καὶ Ἀναστασίου Σφέτκου ὅτι συνεβιβάσθησαν διὰ τὰς κληρονομικὰς των διαφορὰς καὶ ἐξώφλησαν²⁾.

1850 Μαΐου 9. Ὁμολογία τῆς Εἰρήνης ἀπὸ Στροέβου ὅτι ἔλαβε τὸ κληρονομικὸν ἀνάλογον μετὰ τῶν τέκνων τῆς ἀπὸ τῶν ἀνδραδέλφων ἐξ Ὁστρα-Μογκίλας ἀποθανόντος τοῦ ἀνδρός τῆς Δημητρίου Γεωργίου³⁾.

1850 Μαΐου 9. Ὁμολογία Κωνσταντίνου Νικολάου καὶ τῆς μητρόθεν ἀδελφῆς του Ἑλένης καὶ τῆς θετῆς των ἀδελφῆς Μαρίκας Νικολάου Φιλιππουπολιτῶν ὅτι διηυθέτησαν τὰς κληρονομικὰς των διαφορὰς. Βεβαίῳ ὁ πρῶτος, μάρτυρες 3 ἱερεῖς, 4 πρόκριτοι⁴⁾.

1850 Ἰουνίου 27 Διανομή τῆς κληρονομίας τοῦ ἀποθανόντος Μήτου μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Νυχτάνου καὶ τῆς γυναικὸς του Βελίκας καὶ τῶν ὄρφανῶν⁵⁾.

1850 Ἰουλίου 22. Διανομή τῆς πατρομητρικῆς κληρονομίας τῶν ἀυταδέλφων Πέτρου, Μαρτῶρας καὶ Ἰωάννου Θεοδώρου Φιλιππουπολιτῶν. Βεβαιοῦσιν οἱ διανεμιόμενοι, 3 ἱερεῖς, 3 πρωτομαῖστορες καὶ 4 πολῖται⁶⁾.

1850 Ἰουλίου 27. Ὁμολογία τῶν ἀυταδέλφων Σπάσου καὶ Κωνσταντίνου πατᾶ Ἰωάννου καὶ τῆς ἐπὶ ἀδελφῶ νύμφης των Ἀναστασίας Πέτρου Γκερτζίκη «ὅτι ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ των Χ' Στόγιου πατᾶ Ἰωάννου διενεμήθησαν μετὰ τῶν τὴν ἐναπολειφθεῖσαν κατάστασιν τοῦ ἀποθανόντος». Βεβαιοῦσιν οἱ διανεμιόμενοι, μάρτυρες 2 ἱερεῖς, 3 πρωτομαῖστορες⁷⁾.

1850 Αὐγούστου 10. Ὁμολογία τῶν αὐτῶν ἀυταδέλφων τῆς ἀδελφῆς τῶν Χρυσῆς ὅτι διενείμαντο τὴν πατρικὴν των περιουσίαν, κινητὴν τε καὶ ἀκίνητον. Βεβαιοῦσιν οἱ αὐτοὶ καὶ μάρτυρες οἱ ἀνωτέρω⁸⁾.

1850 Δεκεμβρίου 18 Ὁμολογία τοῦ Ἀποστόλου Ἀναστασίου

1) Κώδικος, σελ. 9. Οἱ μνημονευόμενοι εἶναι Ἕλληνες, διότι ἐν Παζαρτζικίῳ ὑπῆρχε κοινότης Ἑλληνική, ἀπαρτιζομένη ἐκ μεταναστῶν Ἡπειρωτῶν, Βοσκοπολιτῶν, Στενιμαχιτῶν καὶ ἄλλων, ἔχουσα ἐκκλησίαν καὶ σχολεῖον.—2) Αὐτόθι, σελ. 10. Ὁ πρῶτος Ἕλληνας, ὁ δὲ δεύτερος Βούλγαρος πατρώθεν.—3) Αὐτόθι, σελ. 10. Πάντες Βούλγαροι.—4) Αὐτόθι, σελ. 11—12.—5) Αὐτόθι, σελ. 13 οἱ διανεμιόμενοι Βούλγαροι.—6) Αὐτόθι, —7) Αὐτόθι, σελ. 14. Βούλγαροι ἐξ-ἠλληνισμένοι Φιλιππουπολίται.—8) Αὐτόθι, σελ. 30.

Μουμτζόγλου Φιλιππουπολίτου ὅτι λαβὼν τὸ πατρικόν του μερίδιον ἐξώφλησε πρὸς τὴν μητέρα του καὶ τὰς δύο ἀδελφάς του. Βεβαιοὶ ὁ λαβῶν, μάρτυρες 13 πρόκριτοι ¹⁾).

1851 Ἰανουαρίου 30. Δήλωσις τοῦ Ἰωάννου πατᾶ Νικολάου Φιλιππουπολίτου ὅτι διηυθέτησε τὴν πρὸς τὴν ἀδελφήν του Θεοφανῶ διαφορὰν του ἐπὶ τῆς πατρικομητρικῆς κληρονομίας. Μάρτυρες 4 ἱερεῖς, 3 πρωτομαστορες, 2 πρόκριτοι ²⁾).

1851 Ἰουνίου 1. Ἐξώφλησις τῆς Κυριακῆς Βέλτζιου ἀπὸ τοῦ Ζαχρέτ λαβούσης τὸ μερίδιόν της παρὰ τῆς νύμφης της Μάργας, συζύγου τοῦ ἀποθανόντος ἀκλήρου ἀδελφοῦ της ³⁾).

1851 Ἰουνίου 5. Δήλωσις τοῦ Στάμου καζαντζῆ καὶ τῆς ἐκ τῆς πρώτης του γυναικὸς πενθερᾶς του Ἑλένης Φιλιππουπόλιτων, ὅτι συνεβιάσθησαν διὰ τὴν κληρονομικὴν των διαφορὰν. Μάρτυρες 3 ⁴⁾).

1851 Ὀκτωβρίου 19. Δήλωσις ὅτι ἡ Σμαράγδα Γάτωρ ἀπὸ χωρίου Μανόληδες ἔχουσα κληρονομικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας τῶν γονέων της ἔλαβε τὸ ἀνάλογόν της παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ της Σφετάνου καὶ ἐξώφλησεν ⁵⁾).

1851 Νοεμβρίου 6. Ὁμολογία τῶν ἀπὸ Ζαχρέτ τέκνων τοῦ Ἀποστόλη Γρόζεν ὅτι ἠλικιωθέντα παρέλαβον παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου θείου των τὴν πατρικὴν των κληρονομίαν καὶ ἐξώφλησαν ⁶⁾).

1851 Νοεμβρίου 18. Ὁμολογία τῆς ἐκ τοῦ χωρίου Μιτζκίρ Βελίκας κηδεμόνος τῶν ἀνηλικίων τριῶν τέκνων της ὅτι ἀποθανόντος τοῦ ἀνδρός της Γεωργίου Ταχτζίσκη παρέλαβε τὴν ἀξίαν τῆς κτηματικῆς του περιουσίας παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Στοϊτζου Ταχτζῆ, καρπομένου αὐτὴν ἐπὶ δεκατετραετίαν, καὶ ἐξώφλησαν ⁷⁾).

1852 Ἰανουαρίου 11. Ὁμολογία τοῦ ἐκ Δερμέν-δερέ Φιλίππου Θεοδώρου ὅτι ἀποθανούσης τῆς γυναικὸς του Φωτεινῆς ἔλαβε τὸ ἀνάλογον μερίδιον τοῦ ἀπ' αὐτῆς τέκνου του Μαριώρας καὶ ἐξώφλησε πρὸς τὰ τρία ἄλλα προγόνια του, Βασιλικὴν, Δημήτριον καὶ Μαρίκαν. Βεβαιοῦσιν οἱ κληρονόμοι, μάρτυρες 2 πρόκριτοι, 3 πρωτομαστορες ⁸⁾).

1852 Φεβρουαρίου 5. Ὁμολογία τῆς Στόικας γυναικὸς τοῦ Νικο-

1) Κώδικος, σελ. 31.—2) Αὐτόθι, σελ. 32.—3) Αὐτόθι, σελ. 38. Βούλγαροι οἱ ἀναφερόμενοι.—4) Αὐτόθι, σελ. 39.—5) Αὐτόθι, σελ. 44, Βούλγαροι οἱ ἀναφερόμενοι.—6) Αὐτόθι, σελ. 46. Βούλγαροι πάντες.—7) Αὐτόθι, σελ. 47. Πάντες Βούλγαροι.—8) Αὐτόθι, σελ. 51. Ἡ κώμη Δερμέν-δερέ, νῦν Φερδινάνδοβον, ἦτο μᾶλλον Ἑλληνικὴ ἔχουσα σχολεῖον καὶ ἐκκλησίαν Ἑλληνικὴν. Ἔιχε μύλους πολλούς. Ἐν αὐτῇ ἦτο καὶ τὸ μέγα ἐργοστάσιον ἀμπάδων καὶ σιαγιακίου τῶν ἀδελφῶν Γκεμισγερδάνη.

λάου Δημητρίου Φιλιππουπολίτου ὅτι ἐξώφλησε τὰ κληρονομικά της δικαιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος ἀνδραδέλφου της Ἴλντσα Δημητρίου¹⁾).

1852 Φεβρουαρίου 3. Ὁμολογία τῶν ἀδελφῶν Ἰωάννου καὶ Μιχαήλ Παπαστεφάνου, Φιλιππουπολιτῶν ὅτι ἐξώφλησαν πρὸς τὴν ἀδελφὴν των Ἐλέγκων λαβόντες τὸ ἀνάλογον πατρικομητρικόν των μερίδιον εἰς κτήματα, ὄσπιτικά καὶ χρήματα. Βεβαιοῦσιν οἱ λαβόντες, μάρτυρες 3 πρόκριτοι, 4 πρωτομαῖστορες, 2 πολῖται καὶ ὁ μουκτάρης²⁾).

1852 Ἀπριλίου 30. Ὁμολογία διανομῆς τῆς πατρικῆς περιουσίας τῶν ἀπὸ Καραατζῆ ἀδελφῶν Ἐλένης, Μαρίας, Ζαφείρη, Πέτκου³⁾).

1852 Μαΐου 3. Συμβιβασμὸς τῶν ἀπὸ Στενιμάχου ἀδελφῶν Κοσμᾶ Κωνσταντίνου καὶ Θεοφανοῦς Νικολάουμπογιατζήδων καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σμαράγδας διαφορομένων ἐπὶ πατρικῶν κληρονομικῶν ἀναλόγων⁴⁾).

1852 Ἰουνίου 3. Ὁμολογία τοῦ Χ' Κοσμᾶ Κωνσταντίνου Ζαπράλα ἐξ Ἀμπελίνου ὅτι ἠλικιωθεὶς παρέλαβε τὸ ἀνάλογον τῆς πατρικῆς του κληρονομίας παρὰ τῶν θειῶν του καὶ ἐξώφλησεν⁵⁾).

1852 Ἰουνίου 4. Διανομὴ τῆς πατρικῆς περιουσίας μεταξὺ Εὐθυμῆς Χρήστου ἀπὸ Σαδόβου καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν της Θεοδώρου καὶ Ἀντωνίου⁶⁾).

1852 Μαΐου 24. Δήλωσις ὅτι οἱ αὐτάδελφοι Σταῦρος, Θεοφανῶ καὶ Σεβαστῆ Ἀναστασίου, Φιλιππουπολίται, ἔχοντες διαφορὰν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ των Ἰωάννου Ἀναστασίου μπακάλη διὰ τὴν πατρικὴν των κτηματικὴν κληρονομίαν συνεβιβάσθησαν καὶ ἐξώφλησαν. Μάρτυρες 14 πολῖται⁷⁾).

1852 Ἰουνίου 5. Διευθέτησις τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῶν γνησίων θυγατέρων τοῦ ἀποθανόντος Σταύρου Ἀράπογλου Φιλιππουπολίτου Ἐλένης, Θεοφανοῦς καὶ Μαρίας καὶ τῆς μητρὸς των Ἀναστασίας ἐπὶ τῆς πατρικῆς των κληρονομίας. Βεβαιοῦσιν αἱ θυγατέρες, μάρτυρες 7 πρόκριτοι καὶ 1 πρωτομαῖστωρ⁸⁾).

1852 Ἰουνίου 7. Δήλωσις ὅτι οἱ ἀδελφοὶ Δημήτριος, Βασίλειος,

1) Κώδικος, σελ. 52. Βουλγαρῶνυμος ἢ γυνή, πιθανῶς ἐξηλληνισμένη. "Ἀπασαι αἱ παρ' Ἑλληνικαῖς οἰκογενείαις ὑπηρέτριαι ἦσαν Βουλγαρίδες, αἵτινες προσελαμβάνοντο νεαραὶ ἀπὸ τῶν πέριξ τῆς πόλεως χωρίων καὶ ἐξηλληνίζοντο τελείως καὶ εἶτα ὑπὸ τῶν κυρίων των ἐνυμφεύοντο μεθ' Ἑλλήνων ἢ ἐξηλληνισμένων ὡσαύτως Βουλγάρων μαῖστώρων.— 2) Αὐτόθι.— 3) Αὐτόθι, σελ. 56. Βούλγαροι.— 4) Αὐτόθι, σελ. 59.— 5) Αὐτόθι, σελ. 60.— 6) Αὐτόθι, Βούλγαροι.— 7) Αὐτόθι, σελ. 61.— 8) Αὐτόθι, σελ. 62.

Ἄντωνιος καὶ Κωνσταντῖνος Κοσμᾶ ἀπὸ Βοδενῶν καὶ οἱ Λάμπρος, Ἀναστάσιος καὶ Ἀθανάσιος Θεοφίλου καὶ Ἀργύριος καὶ Βασιλικὴ Ἀθανασίου ἀπὸ Στενιμάχου ἔχοντες κληρονομικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς ἀποθανούσης Χ΄ Χρυσίτσας Λιτζογλου ἐξ Ἀμπελίνου εἰσέπραξαν αὐτὰ παρὰ τῆς θυγατρὸς τῆς Μαριώρας Λάμπρου Χ΄ Χρυσάφογλου καὶ ἐξώφλησαν. Βεβαιοῦσιν οἱ εἰσπράξαντες, μάρτυρες 4 πρόκριτοι ¹⁾).

1852 Αὐγούστου 5. Ἀπόφαισις τῆς πολιτείας, ὅπως ὁ Χ΄ Θεοδόσιος ἀμπατζῆς, γαμβρὸς τοῦ ἀποθανόντος Βασιλείου Τσοχατζῆ ἐπὶ θετῆ θυγατρὶ του, παραχώρησεν μέρος τῆς κτηματικῆς καὶ χρηματικῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος εἰς τὴν Μαρίαν σύζυγον τοῦ πατρὸς Ἀργυρίου ἀπαιτοῦσαν δι' ἀναφορᾶς κληρονομικὰ δικαιώματα, ὡς πλησιεστέραν συγγενῆ αὐτοῦ ὡς θείου τῆς. Ἡ ἀπόφαισις ἐγένετο ἐκατέρωθεν εὐαρέστως δεκτὴ. Πάντες Φιλιππουπολίται Βεβαιοῦσιν οἱ συμβιβασθέντες, μάρτυρες 5 πρόκριτοι ²⁾).

1852 Αὐγούστου 14. Ὁμολογία τῶν ἀπὸ Βοδενῶν ἀδελφῶν Ἐλένης καὶ Εὐφροσύνης Ἀργυρίου ὅτι ἀποθανούσης τῆς ἐξ ἀδελφῆς ἀνεψιᾶς τῶν Μαριώρας γυναικὸς τοῦ Νικολάου μπουτζιακτζῆ ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τὰ κληρονομικὰ τῶν δικαιώματα καὶ ἐξώφλησαν ³⁾).

1853 Ἰανουαρίου 6. Συμβιβασμὸς τοῦ Ἀργυρίου Ἰωάννου Κουκλενιώτου ἔχοντος διαφοράς πρὸς τὸν ἀνεψιὸν του Θεόφιλον Χρυσόβεργην διὰ κληρονομίαν τοῦ πατρὸς του, πάππου δὲ τοῦ Θεοφίλου. Μάρτυρες 6 πρόκριτοι καὶ εἷς τζορπατζῆς Στενιμάχου ⁴⁾).

1853 Ἰανουαρίου 16. Εξώφλησις Γιοβάννη ἀπὸ Κομάτ-κιοῖ πρὸς τὸν γαμβρὸν του Χρηστὸν Καρσιγιακαλῆν διὰ πατρικά του κληρονομικὰ δικαιώματα ⁵⁾).

1853 Ἰανουαρίου 16. Ὁμολογία τῆς Μαριώρας θυγατρὸς Ἀποστόλου Τζαλίκη, συζύγου δὲ τοῦ ἀποθανόντος Ἰωάννου Γοδέρη Στενιμαχίτιδος, ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ Χ΄ Ἀποστόλου Γεωργίου Τσουντα ἀποκαταστάνας ἐπιτρόπου εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ Ἰωάννου τὸ ἀνάλογον πατρικὸν τοῦ παιδὸς τῆς ἀποθανόντος καὶ τὸ μερίδιον τοῦ Ἰωάννου καὶ ἐξώφλησε. Μάρτυρες 10 πρόκριτοι καὶ 2 Στενιμαχίται ⁶⁾).

1853 Ἰανουαρίου 23. Ὁμολογία Σμαράγδας γυναικὸς Ἀποστόλου Τζαλίκη Στενιμαχίτου ὅτι ἔλαβε τὰ κληρονομικὰ τῆς δικαιώματα καὶ τὰς ἄλλας ἀπαιτήσεις τῆς παρὰ τῆς Θεοφανοῦς θυγατρὸς τοῦ

1) Κώδικος.—2) Αὐτόθι, σελ. 63—64.—3) Αὐτόθι, σελ. 66—67.—4) Αὐτόθι, σελ. 73.—5) Αὐτόθι, ἀμφότεροι Βούλγαροι.—6) Αὐτόθι, σελ. 74.

ἀποθανόντος Ἰωάννου Γοδέρη συμβιβασθεῖσα καὶ ἐξώφλησε. Μάρτυρες 6 καὶ ὁ Λεύκης Ἰλαρίων¹⁾).

1853 Φεβρουαρίου 16. Ὁμολογία τῆς Θεοφανοῦς, θυγατρὸς τοῦ ἀποθανόντος Ἰωάννου Γοδέρη Στενιμαχίτου ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ Ἄποστόλου Τσοῦντα ἐπιτρόπου τῆς πατρικῆς τῆς περιουσίας τὸ κληρονομικὸν ἀνάλογον μερίδιόν τῆς καὶ ἐξώφλησε. Βεβαιοῖ ἡ λαβοῦσα, μάρτυρες 12 πρόκριτοι καὶ ὁ μιλέτ-βεκίλης²⁾).

1853 Αὐγούστου 1, Ὁμολογία τῆς Βασιλικῆς Λάμπρου ὅτι ἔλαβε παρὰ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν τῆς Ἑλένης, Λαμπρινῆς καὶ Λάμπρου Φιλιππουπολιτῶν τὸ ἀναλογῆσαν αὐτῇ πατρικὸν μερίδιον εἰς χρήματα, κτήματα καὶ ὀσπιτικά καὶ ἐξώφλησε³⁾).

1853 Ὀκτωβρίου 22. Διευθέτησις τῆς κληρονομίας τοῦ ἀποθανόντος ἐν Στενιμάχω Γιάγκου Πρασσᾶ, μεταξὺ τῶν δικαιούχων κληρονόμων του καὶ ἐξόφλησις μεταξὺ αὐτῶν ἀμοιβαία. Μάρτυρες 4⁴⁾).

1854 Ἰανουαρίου 15. Διευθέτησις τῆς κληρονομικῆς διαφορᾶς ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος πατρὸς τῶν μεταξὺ τῶν τεσσάρων ἀδελφῶν Αἰκατερίνας, Πέτρας, Ἄννας καὶ Φυλλάδας καὶ τῆς ἀδελφῆς τῶν Νεδέλιας Μήκου Τρανταφύλλογλου ἀπὸ τοῦ χωρίου Δερετζήκιοι⁵⁾).

1854 Φεβρουαρίου 2. Ὁμολογία τῶν ἀυταδέλφων Φιλιππουπολιτῶν Χ' Στόγιου καὶ Χ' Σλάβη Γρηγορίου καζαντζήδων ὅτι «οἱ γονεῖς αὐτῶν ἀπεβίωσαν ἐν μεγίστῃ ἐνδείᾳ καὶ ἐσχάτῃ πενίᾳ καὶ δὲν κατέλιπον παντελῶς χρηματικόν τι ἢ περιουσίαν ἢ κτήματα»⁶⁾).

1854 Φεβρουαρίου 23. Ἡ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Σουλτάνας, Νεβένας καὶ Ζωῆς Στόγιου παράληψις τῆς πατρικῆς τῶν κληρονομίας παρὰ τοῦ Γεωργίου Τζεβίρογλου ἀπὸ Κοστιόβου καὶ ἐξόφλησις⁷⁾).

1854 Μαΐου 22. Ὁμολογία τοῦ ἀπὸ Πρασσᾶν Τζάντζιου Θεοδώρου ὅτι παρέλαβε παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Παπα Πραΐκου τὸ ἀναλογοῦν αὐτῷ ἐκ τῆς πατρικῆς κληρονομίας καὶ ἐξώφλησεν⁸⁾).

1854 Ὀκτωβρίου 22. Διανομὴ τῆς κτηματικῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος Φιλιππουπολίτου Θ. Τζάτζικα μεταξὺ τοῦ υἱοῦ του Χ' Δημητρίου καὶ τῆς θυγατρὸς του Θεοδώρας⁹⁾).

1854 Νοεμβρίου 15. Ὁμολογία τοῦ Δημητρίου Νικολάου Φιλιππουπολίτου ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνεψιοῦ του Ἀργυρίου Κού-

1) Κώδικος, σελ. 75.—2) Αὐτόθι, σελ. 76.—3) Αὐτόθι, σελ. 81.—4) Αὐτόθι, σελ. 87.—5) Αὐτόθι, σελ. 90—91, Βούλγαροι.—6) Αὐτόθι, σελ. 93, Βούλγαροι Φιλιππουπολίται.—7) Αὐτόθι, σελ. 95, Βούλγαροι.—8) Αὐτόθι, σελ. 102, Βούλγαροι.—9) Αὐτόθι, σελ. 111.

μα ἔλαβεν ἀπὸ τῆς νύμφης του Μαρίκας καὶ τῶν θυγατέρων της Ζωῆς καὶ Θεοποιῆς τὸ ἀνάλογον κληρονομικὸν δικαίωμά του καὶ ἐξώφλησε. Βεβαιοὶ ὁ λαβῶν, μάρτυρες 6 πρόκριτοι ¹⁾).

1854 Νοεμβρίου 28. Ἡ ὑπὸ τῆς Τενοβίτζας Ἀχλανλοῦς ἔγγραφος διανομὴ τῆς κτηματικῆς της μεγάλης περιουσίας εἰς τὰς θυγατέρας της καὶ τὰ ὄρφανὰ ἀνέψιά της ²⁾).

1855 Φεβρουαρίου 1. Ὁμολογία Γεωργίου Ἐμμανουὴλ περὶ τῆς παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου ἀρχιδιακόνου Ἀνθίμου θείου του παραλαβῆς τοῦ κληροδοτήματός του ³⁾).

1855 Φεβρουαρίου 1. Διανομὴ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος Τάντζου ἀπὸ Κοστιόβου μεταξὺ τῶν τεσσάρων θυγατέρων του καὶ τῆς μητρὸς των λαβούσης τὸ ἕν ὄγδοον ⁴⁾).

1855 Φεβρουαρίου 21. Συμβιβασμὸς τῆς ἐκ Σόποτ Γκάνας Ἀβράμοβα καὶ τοῦ υἱοῦ της Γιobάννη διεκδικούσης κληρονομικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος πρώτεξαδέλφου της Πέτρου Νικολάου διδασκάλου πρὸς τὸν ἐπίτροπον τοῦ μακαρίτου ⁵⁾).

1855 Ἀπριλίου 10. Διανομὴ τῆς κτηματικῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος Κωνσταντίνου Χ'' Γεωργίου ταχτατζῆ μεταξὺ τοῦ ἀδελφοῦ του Δημητρίου καὶ τῆς νύμφης του Σμαράγδας. Βεβαιοῦσιν οἱ διανεϊμάμενοι, 6 μάρτυρες ⁶⁾).

1855 Ἀπριλίου 16. Ὁμολογία τῆς ἐκ Βοδενῶν Μαρίας Ἀναστασίου μετὰ τῆς θυγατρὸς της Θεοφανοῦς ὅτι ἔλαβε τὸ ἀνάλογον κληρονομικὸν μερίδιον τῆς θυγατρὸς της ἐκ τῆς κτηματικῆς περιουσίας τοῦ πενθεροῦ της Κοσμᾶ παρὰ τῶν τριῶν ἀνδραδέλφων της καὶ ἐξώφλησε. Βεβαιοῦσι μήτηρ καὶ θυγάτηρ, μάρτυρες 14 Βοδενῶται ⁷⁾).

1855 Ἰουνίου 19. Ἀνάληψις ὑπὸ τῶν κληρονόμων τέκνων τοῦ μακαρίτου Χ'' Μίλκογλου ἐκ Χάσκιοῦ τοῦ ποσοῦ 20 χιλιάδων μετὰ τοῦ τόκου των ἐκ τῆς χρηματικῆς περιουσίας, ὅπερ «ὁ πρόην Φιλιππουπόλεως καὶ οἱ πρόκριτοι Χάσκιοῦ τότε εἶχον ἀφήσει ἐπὶ λόγῳ ψυχομεριδίου, τῶν ὄρφανῶν ἀνηλίκων ὄντων». Ὑπογράφονται τὰ 3 τέκνα καὶ ἡ σύζυγος τοῦ μακαρίτου, βεβαιοῦσιν 9 πολῖται Χάσκιοῦ καὶ μαρτυροῦσι 5 πρόκριτοι Φιλιππουπολῖται ⁸⁾).

1855 Ἰουνίου 20. Ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς Νικολάου ἐφημερίου

1) Κώδικος, σελ. 112.—2) Αὐτόθι, σελ. 115. Βουλγαρίς.—3) Αὐτόθι, σελ. 122.—4) Αὐτόθι, σελ. 126 Βούλγαροι.—5) Αὐτόθι, Βούλγαροι.—6) Αὐτόθι, σελ. 133.—7) Αὐτόθι, σελ. 134.—8) Αὐτόθι, σελ. 136—137. Βούλγαροι.

τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Κυριακῆς ἢ χρηματικὴ τοῦ καὶ κτηματικὴ περιουσία καὶ τὰ ὀσπιτικά του ἐξετιμήθησαν ὑπὸ τῶν ἐνοριτῶν καὶ τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἀνηλίκων δύο τέκνων τοῦ Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου καὶ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ υἱοῦ Ἰακώβου ἀντὶ γρ. 19.655¹/₂, τὸ δὲ χρέος του εἰς 19.825³/₄. Κατ' ἀπόφασιν τῶν τε ἐπιτρόπων καὶ τῶν ἐνοριτῶν ἀνέλαβεν εὐχαρίστως ὁ Ἰακώβος τὴν τε ἀπότισιν τῶν χρεῶν καὶ τὴν διατροφήν τῆς μητρὸς του καὶ τῶν ἀνηλίκων ἀδελφῶν του μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεώς των ἀπέναντι τῆς καταλειφθείσης περιουσίας, ἦν ἡγόρασε νομίμως διὰ πωλητηρίου γράμματος τῆς πρεσβυτέρας καὶ τῶν ἐπιτρόπων πρὸς αὐτόν 1).

1855 Ἰουνίου 28. Λογαριασμός καὶ διανομὴ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος Δημητρίου Γεωργίου Σμυρναίου, μέλους τῆς ἑταιρείας Στάντσιου Ἰωάννου, ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μακαρίτου μεταξὺ τοῦ ἀνηλίκου υἱοῦ τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς χήρας Θεοφανοῦς Ματζώνη καὶ τὸ μὲν μερίδιον τοῦ παιδὸς 70.169,37 γρ. κηδεμονευομένου ὑπὸ τοῦ Στάντσιου, ἀποξενωθὲν τῆς ἑταιρείας παρεδόθη τῷ κηδεμόνι, ἀνατοκιζόμενον μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεώς του, τὸ δὲ τῆς χήρας 23.389,36 ἀπεσύρθη. Μάρτυρες 4 πρόκριτοι, 4 ἀμπατζῆδες μετὰ τοῦ πρωτομαῖστορος, βεβαιοὶ ὁ ἀδελφὸς Χρῆστος Γεωργίου καὶ ἡ σύζυγος³).

1855 Σεπτεμβρίου 10. Ὁμολογία τῶν ἀπὸ Καλιτζλάρ ἀδελφῶν Ἰβάνη, Μήνιου, Βέλιου καὶ Στάνας διὰ τὸν λαβὸν παρὰ τοῦ γαμβροῦ των Πέτρου Μπάνιου τὴν κληρονομίαν τῆς ἀποθανούσης ἀδελφῆς των Μαρίας παπᾶ Κόλιου³).

1856 Ἰανουαρίου 27. Ὁμολογία τοῦ Στέριου Γκένου διὰ τὴν συνεπιβάσθη πρὸς τοὺς συγγενεῖς του διὰ τὴν ἐκ τοῦ πάππου τοῦ κτηματικὴν κληρονομίαν. Μάρτυρες οἱ 2 μιλέτ-βεκίληδες καὶ 1 πρόκριτος⁴).

1856 Φεβρουαρίου 3. Ὁμολογία τοῦ Κωνσταντίνου Πέτρου Στε-

1) Κώδικος, σελ. 138—140. Ὁ παπᾶ Νικόλαος ἦτο ἐκ τῶν αἰχμαλωτισθέντων κατὰ τὴν ἐπανάστασιν Χίων. Ἐλευθερωθεὶς ὑπὸ τῆς μητροπόλεως καὶ τοῦ ρουφετίου τῶν ἀμπατζῆδων ἐγένετο ὕστερον ἱερεὺς. Ὁ υἱὸς του Ἰακώβος ἐδικηγόρει παρὰ τῷ τουρκικῷ δικαστηρίῳ Φιλιππουπόλεως. Υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ὁ διακεκριμένος δικηγόρος Φιλιππουπόλεως Νικολάκις Ι. Παπαδόπουλλος, ὅστις καὶ ἐπὶ ἔτη διετέλεσεν διερμηνεὺς τῆς ἐν Σοφίᾳ Ἑλλ. Πρεσβείας, ὁ Ὀρφεὺς Ι. Παπαδόπουλλος συνταγματάρχης τοῦ Βουλγ. στρατοῦ καὶ ὁ Παρασκευᾶς Ι. Παπαδόπουλλος ἰατρός ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἀπόγονοι αὐτῶν σφίζονται.—2) Αὐτόθι, σελ. 142—145.—3) Αὐτόθι, σελ. 150. Βούλγαροι.—4) Αὐτόθι, σελ. 166 Βούλγαροι.

νιμαχίτου ὅτι ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Βασιλείου Πέτρου ἀκλήρου συνεβιάσθη μετὰ τῆς νύμφης τοῦ Μελάχρωσ διὰ τὴν κληρονομίαν τοῦ. Μάρτυρες 4 πρόκριτοι μετὰ τοῦ Λεύκης Ἰλαρίωνος ¹⁾. Ἀκολουθεῖ τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξοφλητικῶν τοῦ ἀποθανόντος.

1856 Φεβρουαρίου 10. Ὁμολογία τῶν ἀδελφῶν Χρήστου, Γιobάννας καὶ Ρούζιας τέκνων τοῦ ἀποθανόντος Νεδέλτσιου Καρκαμτζῆ καὶ τῆς μητρειᾶς τῶν Βελίκας ὅτι συνεβιάσθησαν διὰ τὴν κληρονομίαν τοῦ μακαρίτου ²⁾.

1856 Φεβρουαρίου 12. Ὁμολογία τοῦ Θεοδώρου Ζαπράνου Χ' Δήμουλου, μικροῦ ἀνεψιοῦ τοῦ ἀποθανόντος ἐν Ἀμπελίῳ Βασιλείου Γεωργίου, «ὅτι ἔχων ἀπαιτήσεις κληρονομικὰς ἀπὸ τῶν Γιαγκῶν θετὸν υἱὸν τοῦ ρηθέντος θείου τοῦ Βασιλείου, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν γυναικὰ τοῦ Βασιλείου Μαρίκαν» συνεβιάσθη καὶ ἐξώφλησε πρὸς αὐτούς ³⁾.

1856 Φεβρουαρίου 17. Ὁμολογία τῆς ἐκ Μαρασίου Ἀθανασίας θυγατρὸς Γεωργίου Τούρτζογλου, ὅτι ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς τῆς συνεβιάσθη μετὰ τῶν ἀδελφῶν τῆς Βελίτζκου καὶ Γκένου διὰ τὴν κληρονομίαν τῆς ⁴⁾.

1856 Φεβρουαρίου 28. Ὁμολογία τῆς ἐκ Μαρασίου Μήτρας, θυγατρὸς Γεωργίου Τούρτζογλου, ὅτι ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς τῆς συνεβιάσθη μετὰ τῶν ἀδελφῶν τῆς διὰ τὴν κληρονομίαν τῆς καὶ ἐξώφλησε ⁵⁾.

1856 Μαρτίου 13. Ὁμολογία τῆς ἐκ Μαρασίου Μαρίας, συζύγου τοῦ Νικολάου, υἱοῦ τοῦ ἀποθανόντος Γεωργίου Τούρτζογλου ὅτι συνεβιάσθη μετὰ τῶν ἀνδραδελφῶν τῆς Βελίτζκου καὶ Γκένου ⁶⁾.

1856 Μαρτίου 16. Ὁμολογία τῆς ἐκ Μαρασίου Χ' Μαρίας ὅτι ἀποθανόντος τοῦ συζύγου τῆς Χ' Δημητρίου μηχαντζῆ ἀκλήρου συνεβιάσθη μετὰ τοῦ θείου τοῦ Πέτκου Ράγγελ ἐπὶ τῆς κληρονομίας καὶ ἐξώφλησε ⁷⁾.

1856 Μαρτίου 19. Ὁμολογία τῶν ἐκ Μαρασίου Χριστοδοῦλου, Θεοφανοῦς καὶ Ἐλισάβετ, τέκνων τοῦ ἀποθανόντος Γεωργίου Φουτζιτζῆ, ὅτι διενεμήθησαν τὴν πατρικὴν τῶν κληρονομίαν. Μάρτυρες 7 πολῖται μετὰ τοῦ Μιλὲτ βεκίλη ⁸⁾.

1856 Μαρτίου 20. Ὁμολογία τῆς ἐκ Μαρασίου Γκίδδας συζύγου

1) Κώδικος, σελ. 167.—2) Αὐτόθι, σελ. 169. Βούλγαροι.—3) Αὐτόθι, σελ. 170.—4) Αὐτόθι, Βούλγαροι.—5) Αὐτόθι, σελ. 171. Βούλγαροι.—6) Αὐτόθι, σελ. 174—175. Βούλγαροι.—7) Αὐτόθι σελ. 177. Βούλγαροι.—8) Αὐτόθι.

τοῦ ἀποθανόντος Γεωργίου Τούρτζογλου ὅτι ἔλαβε καὶ αὕτη ἀπὸ τῆς περιουσίας του δι' ἀνδρομερίδιον καὶ ἐξώφλησε τελείως μετὰ τῶν υἱῶν της ¹⁾).

1856 Μαρτίου 23. Ὁμολογία τῆς Ἄννης Ἀναστασίου ὅτι ἀποθανόντος τοῦ ἀνδρός της Δημητρίου Θεοδώρου ἀσαρτζῆ, Φιλιππουπολίτου ἔλαβε τὸ ἀναλογοῦν αὐτῇ ἀνδρομερίδιον παρὰ τῶν ἀνδραδέλφων της καὶ ἐξώφλησε ²⁾).

1856 Μαρτίου 23. Ἐξοφλητικὸν τοῦ Γεωργίου Ἀναστασίου Περοστίτζαλη πρὸς τὸν ἀδελφὸν του Κωνσταντῖνον διὰ τὴν πατρικὴν καὶ μητρικὴν κληρονομίαν του ³⁾).

1856 Μαρτίου 30. Ὁμολογία τῶν ἀδελφῶν Ζέλλας, Βελκάνας καὶ Ἰβάνας ὅτι ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς των Γάνια Ἰβάνογλου ἀπὸ χωρίου Τζιαλκιτζῆ συνεβιάσθησαν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ των Νεῖκου διὰ τὴν κληρονομίαν των ⁴⁾).

1856 Ἀπριλίου 9. Ὁμολογία τῆς Ἑλένης Παναγιώτου Στενιμαχιωτίσης ὅτι συνεβιάσθη μετὰ τοῦ γαμβροῦ της Δημητρίου Δέλιου δια κληρονομικὰς ἀπαιτήσεις της ἐπὶ τῆς περιουσίας τῶν ἀποθανουσῶν ἀδελφῆς καὶ μητρὸς της ⁵⁾).

1856 Μαΐου 25. Ὁμολογία Κυριακῆς καὶ Θεοφανοῦς θυγατέρων καὶ Ἄννης συζύγου τοῦ ἀποθανόντος Πέτρου Ἀλευρᾶ Φιλιππουπολίτου ὅτι παρέλαβον παρὰ τοῦ ρουφετίου τὸ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ πρᾶγμα ὡς κληρονόμοι καὶ ἐξώφλησαν. Καταγραφή τοῦ πράγματος. Βεβαιοῦσιν αἱ κληρονόμοι, μάρτυρες ὁ πρωτομαῖστωρ καὶ ἕτεροι ⁶⁾).

1856 Ἰουνίου 26 ἐν Περιστερᾷ. Ὁμολογία τῆς Ἀναστασίας Ἀτανάσσοβα καὶ τῆς θυγατρὸς της ὅτι παρέλαβον τὴν κληρονομίαν τοῦ συζύγου καὶ πατρὸς Κώστου. Βεβαιοῦσιν αἱ κληρονόμοι, μάρτυρες 10 Περιστεριῶται, ἐν οἷς ὁ ἱερεὺς καὶ δύο τζορμπατζῆδες ⁷⁾).

1856 Ἰουνίου 26. Ὁμολογία τοῦ Γεωργίου Ἀθανάσσοφ ὅτι ἐξώφλησε πρὸς τὸν ἀδελφὸν του διὰ τὸ πατρικὸν καὶ μητρικὸν του μερίδιον. Μάρτυρες 9 πολῖται, ἐν οἷς καὶ ὁ μεμλεκέτ τσορπατζῆς ⁸⁾).

1856 Ἰουνίου 16. «Καταγραφή τῶν πραγμάτων τοῦ ἀπὸ μητρὸς ὀρφανισθέντος Κωνσταντίνου, υἱοῦ τοῦ Πέτρου Κοϊμτζῆ καὶ ἐγγόνου τοῦ Πόντζιου Γουνάρεως Φιλιππουπολίτου ⁹⁾).

1) Κώδικος, σελ. 178. Βούλγαροι.—2) Αὐτόθι.—3) Αὐτόθι, σελ. 179. Βούλγαροι.—4) Αὐτόθι, σελ. 181. Βούλγαροι.—5) Αὐτόθι, σελ. 182.—6) Αὐτόθι, σελ. 192—193.—7) Αὐτόθι. Τὸ ἔγγραφο Βουλγαριστὶ καὶ αἱ ὑπογραφαὶ τῶν κληρονόμων, τῶν μαρτύρων ἑλληνιστί.—8) Αὐτόθι, σελ. 194. Βούλγαροι.—9) Αὐτόθι, σελ. 195.

1856 Ἰουλίου 3. Συμβιβασμός τῆς Ζωῆς Ἀντωνίου Φιλιππουπολίτιδος πρὸς τὸν ἀδελφὸν τῆς Θωμᾶ διὰ πατρικὴν κληρονομίαν. Βεβαιοῖ ἢ συμβιβασθεῖσα, μάρτυρες 1 ἱερεὺς, 1 μιλέτ βεκίλης καὶ 1 πρόκριτος ¹⁾).

1856 Ἰουλίου 3. Ἐξόφλησις τοῦ Νικολάου Στοϊάννου ἀπὸ Μικροῦ Λαοῦτ πρὸς τὸν πατέρα Στοϊάννον διὰ τὴν μητρικὴν του κληρονομίαν ²⁾).

1856 Αὐγούστου 16. Συμβιβασμός τῶν ἀδελφῶν Νότας καὶ Μήτας τοῦ μακαρίτου Ἱερωνύμου Σιναΐτου πρὸς τὸν γαμβρόν του ἐπὶ τῇ ἀνεπιῆ Ράδα ἐκτελεστὴν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου διὰ τὰ κληρονομικὰ τῶν δικαιώματα ³⁾).

1856 Αὐγούστου 31. Συμβιβασμός τῶν ἀδελφῶν Δημητρίου, Ἀργυρίου καὶ Βασιλείου, υἱῶν τοῦ ἀποθανόντος Μάρκου Ἀσταρτζῆ Φιλιππουπολίτου διὰ τὴν πατρικὴν κληρονομίαν ⁴⁾).

1856 Σεπτεμβρίου 7. Συμβιβασμός Βασιλικῆς Νικολάου ἐξ Ἀμπελίνου μετὰ τῆς μητρὸς τῆς Ἀθανασίας διὰ τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς πατρικῆς τῆς περιουσίας ⁵⁾).

1856 Αὐγούστου 30. Συμβιβασμός τῆς Νίτσας Κώστα Δουλγέρη καὶ ἀνεπιῆς τοῦ ἐν Στενιμάχῳ ἀποθανόντος Σταύρου Μουδη μετὰ τοῦ Ἀργυρίου ἀνεπιῶ τοῦ Σταύρου καὶ πλησιεστέρου κληρονόμου διὰ τὰ κληρονομικὰ τῆς δικαιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ θείου τῆς. Μάρτυρες 3 ἱερεῖς Στενιμάχου, 1 πολίτης καὶ ὁ μιλέτ βεκίλης ⁶⁾).

1856 Ὀκτωβρ. 23. Ὁμολογία τῆς Σμαράγδας, συζύγου τοῦ ἀποθανόντος Ἰωάννου Παπαδάτη ἱατροῦ, ὅτι παρέλαβε παρὰ τοῦ προγόνου τῆς Κωνσταντίνου Παπαδάτη τὸ ἀνάλογόν τῆς ἀνδρομερίδιον καὶ διάφορα οἰκιακὰ καὶ ὀλόκληρον τὸ φαρμακεῖον, πρὸς δὲ καὶ εἰς μετρητὰ 7.000 γρ. καὶ ἐξώφλησε. Μάρτυρες 8 πρόκριτοι ⁷⁾).

1856 Νοεμβρίου 1 Παράληψις παρὰ τοῦ ἐνηλικιωθέντος Νικολάου Ἀργυρίου Φιλιππουπολίτου τῆς πατρικῆς του περιουσίας ἀπὸ τοῦ ἐσναφίου τῶν τσιμλεκτζήδων ⁸⁾).

1856 Νοεμβρίου 10. Διανομὴ τῆς περιουσίας τοῦ ἐν Ροῦσεν μαχαλὲ ἀποθανόντος Κούμτζου μεταξὺ τοῦ ὄρφανοῦ του καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του Χ' Ράδου Ἰωάννου ⁹⁾. Ἔπεται ἢ ἐκκαθάρισις τῆς περιουσίας.

1) Κώδικος, σελ. 194.—2) Αὐτόθι. Βούλγαροι.—3) Αὐτόθι, σελ. 198.—4) Αὐτόθι.—5) Αὐτόθι, σελ. 199.—6) Αὐτόθι.—7) Αὐτόθι, σελ. 225.—8) Αὐτόθι, σελ. 201.—9) Αὐτόθι, σελ. 207. Βούλγαροι.

1856 Δεκεμβρίου 20. Διευθέτησις τῆς κληρονομικῆς διαφορᾶς τῆς Γιώνας ἀπὸ Στροέβου καὶ Γεωργ. Γκάντζιου ἀπὸ Τζαρδάκι¹⁾).

1857 Φεβρουαρίου 9. Ὁμολογία τῆς Βελίκας συζύγου τοῦ ἐν Μιτωκιοῦρ ἀποθανόντος Σπάσου ὅτι συνεβιβάσθη πρὸς τοὺς προγόνους τῆς διὰ τὰς κληρονομικὰς ἀπαιτήσεις τῆς²⁾.

1857 Φεβρουαρίου 13. Διανομὴ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος Ράλλη Δοῖτζογλου εἰς Ἄτζ-κιοῖ μεταξὺ τῆς γυναικὸς τοῦ Μάρας καὶ τῶν τέκνων τοῦ Χρήστου, Πέτρου καὶ Πέτρας³⁾).

1857 Φεβρουαρίου 15. Ὁμολογία τῶν ἀδελφῶν Γεωργίου καὶ Ἀποστόλου Παπᾶ Δόξη Στενιμαχιτῶν ὅτι ἔχοντες ἀπαιτήσεις κληρονομικὰς ἀπὸ τοῦ ἀποθανόντος συγγενοῦς των Ἰακώβου Δημητρίου συνεβιβάσθησαν μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Βασιλικῆς⁴⁾).

1857 Μαρτίου 16. Διανομὴ τῆς περιουσίας τοῦ ἐν Βοδενοῖς ἀποθανόντος Γεωργίου μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν τοῦ μεταξὺ τῶν τέκνων τοῦ Ἰωάννου, Δημητρίου, Ἀργυρίου καὶ Βασιλικῆς⁵⁾).

1857 Μαρτίου 29. Συμβιβασμὸς τῆς Ράδας ἀδελφῆς τοῦ ἀποθανόντος φρενοβλαβοῦς ἐκ Καλοφεριῦ Νέδου πρὸς τὴν ἀτεκνον γυναικὰ αὐτοῦ Ράδαν διὰ τὰ κληρονομικὰ τῆς δικαιώματα⁶⁾).

1857 Μαΐου 25. Συμβιβασμὸς τῆς Φανῆς Νικολάου, νύμφης ἐξ ἀδελφοῦ τοῦ ἀποθανόντος Δημητρίου Νεσεσεντζῆ, μετὰ τῆς συννυφάδας τῆς Ἑλένης διὰ τὰ κληρονομικὰ τῆς δικαιώματα⁷⁾).

1857 Μαΐου 25. Διανομὴ τῆς περιουσίας τῆς ἀποθανούσης μητρὸς των μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν Μιχαὴλ καὶ Ἰωάννου Χ΄ Σκαρλίδου καὶ τῆς Εὐρυδίκης, συζύγου τοῦ Κωνσταντίνου Ἀργυρίου, συγκειμένης ἐξ οἰκίας ἐν τῇ συνοικίᾳ Χότζια Ρουμάν καὶ ἐνὸς ἐργαστηρίου ἐν Βεζεστενίῳ⁸⁾).

1857 Ἰουλίου 25. Διανομὴ τῆς περιουσίας τῆς ἀποθανούσης Φιλιππουπολίτιδος Ζωῆς Προδρόμου εἰς μαχαλὲ μέγα Λαοῦτ μεταξὺ τῶν δύο τέκνων τῆς Γεωργίου καὶ Εὐφροσύνης καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ τῆς ἐπὶ θυγατρὶ Ἰακώβου. Βεβαιοῦσιν οἱ διανειμάμενοι. Μάρτυρες 1 ἱερεὺς καὶ 3 πρόκριτοι⁹⁾).

1857 Ὀκτωβρίου 23. Ὁμολογία τῆς Φιλιππουπολίτιδος Σμαράγδας συζύγου τοῦ ἀποθανόντος Ἰωάννου Παπαδάτη ἱατροῦ ὅτι

1) Κώδικος, σελ. 213. Βούλγαροι.—2) Αὐτόθι, σελ. 217. Βούλγαροι.—3) Αὐτόθι, σελ. 218. Βούλγαροι.—4) Αὐτόθι, σελ. 227.—5) Αὐτόθι, σελ. 221.—6) Αὐτόθι, σελ. 220. Βούλγαροι.—7) Αὐτόθι, σελ. 226.—8) Αὐτόθι, σελ. 249.—9) Αὐτόθι, σελ. 229.

παρέλαβε παρά τοῦ προγόνου της Κωνσταντίνου Παπαδάτη τὸ ἀνάλογόν της ἀνδρομερίδιον καὶ λοιπὰ καὶ ἐξώφλησε. Βεβαιοὶ ἢ παραλαβοῦσα, μάρτυρες 8 πρόκριτοι ¹⁾).

1857 Ὀκτωβρίου 30. Ὁμολογία τῶν πέντε τέκνων τῶν ἀποθανόντων Λάμπρου καὶ Μαρίας συζύγου του ἐν Πασᾷ μαχαλὲ ὅτι διενείμαντο τὴν οἰκιακὴν καὶ κτηματικὴν περιουσίαν τῶν γονέων τῶν ²⁾).

1857 Νοεμβρίου 8. Ἀπάντησις Δημ. Ι. Βαφέα εἰς πατριαρχικὴν πρὸς τὴν μητρόπολιν ἐπιστολὴν ἐπὶ τῆς ἐκκρεμοῦς κληρονομικῆς διαφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐν Κων]πόλει πενθερόν του Περβάνογλου μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του ³⁾).

1858 Φεβρουαρίου 15. Λήψις τοῦ ἀναλόγου κληρονομικοῦ δικαίωματος ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος Κωνσταντίνου Φιλιππουπολίτου, θείου· ἐκ πατρός τοῦ Γιάγκου καὶ τῆς Γιάννας ⁴⁾. Ὁ Λεύκης μάρτυς καὶ 2 πολῖται.

1858 Φεβρουαρίου 17. «Καταγραφή τῶν πραγμάτων τῆς ἀποθανούσης εἰς Μαράσι Εὐγενῆς, τὰ ὅποια ἔμειναν εἰς χεῖρας τοῦ Ἀντωνίου Ἀθανασίου» ⁵⁾).

1858 Ἰανουαρίου 31. Συμβιβασμὸς τῆς ἐκ Βοδενῶν Βασιλικῆς, γυναικὸς τοῦ ποτε παπᾶ Ἀλέξι πρὸς τοὺς υἱοὺς της Σωτήριον, Ἀναστάσιον καὶ Θεόφιλον διὰ κληρονομικᾶς διαφορᾶς ⁶⁾).

1858 Ἀπριλίου 12. Διανομὴ τῆς κτηματικῆς καὶ χρηματικῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος εἰς Καραζόβαν Πέγκου μετὰ τῶν τέκνων του Τάνιου, Κρήστου, Λόζας καὶ Μήτρας ⁷⁾).

1858 Ἀπριλίου 20. Καταγραφή τῶν εὐρεθέντων πραγμάτων εἰς τὴν κάσσαν τοῦ ἀποθανόντος συγκέλλου Σεραφεῖμ ⁸⁾).

1858 Ἀπριλίου 20. Παράδοσις ὑπὸ τοῦ Φιλιππουπολίτου Κωνστ. Χ' Ἰωάν. Κοϊμτζόγλου εἰς τὴν μητριάν του Σμαράγδαν τῆς κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ πατρός του ὀρισθείσης κληρονομίας της. Βεβαιοῦσιν ὃ τε παραδοὺς καὶ ἡ παραλαβοῦσα· μάρτυρες 3 πρόκριτοι, 1 ἐπίτροπος τοῦ γένους καὶ 1 ἱερεὺς ⁹⁾. Ὁ Φιλιππουπόλεως Χρῦσανθος βεβαιοῖ.

1858 Ἀπριλίου 29. Συμβιβασμὸς τῆς Θεοποιῆς Ἀρναούτογλου μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ της Ἰακώβου Φιλιππουπολιτῶν ἐπὶ τοῦ πωληθέντος πατρικοῦ ὀσπιτίου των καὶ ἐξώφλησις ¹⁰⁾).

1) Κώδικος, σελ. 225.—2) Αὐτόθι, σελ. 234. Βούλγαροι.—3) Αὐτόθι, σελ. 235.—4) Αὐτόθι, σελ. 239.—5) Αὐτόθι.—6) Αὐτόθι, σελ. 238.—7) Αὐτόθι, σελ. 241. Βούλγαροι.—8) Αὐτόθι, σελ. 242.—9) Αὐτόθι σελ. 243.—10) Αὐτόθι, σελ. 244.

1858 Μαΐου 26. «Ἀναφορά τοῦ Δημητρ. Βαφέως πρὸς τὸν ἅγιον Φιλιππουπόλεως», ἐπὶ τῆς κληρονομικῆς διαφορᾶς τοῦ πρὸς τὸν πενθερόν του Περβάνογλου¹⁾).

1858 Ἰουνίου 6. Διανομὴ τῆς πατρικῆς περιουσίας καὶ ἀμοιβαία ἐξόφλησις μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν Ἀθανασίου, Χρήστου, Νικολάου, Μαρτίκας καὶ Ζωῆς, Φιλιππουπολιτῶν²⁾). Βεβαιοῦσιν οἱ διανεμιμάμενοι, μάρτυρες 3 πρόκριτοι.

1858 Ἰουνίου 17. Δήλωσις ὅτι ἡ Πετκάνα ἐκ Βελασίτσης ἐκάνονισε τὰ κληρονομικά της δικαιώματα πρὸς τὸν ἐκεῖ Δόπρη διὰ τὸν ἀποθανόντα ἀνεψιόν της Ἰβάνην³⁾).

1858 Σεπτεμβρίου 12. Συμβιβασμὸς τῆς Μήτηρας καὶ Μαρίας, θυγατέρων τοῦ ἀποθανόντος Βούλκου ἀπὸ Ράγους μετὰ τῶν ἀδελφῶν τῶν Κρήστου καὶ Γεώργι διὰ τὴν πατρικομητρικὴν κληρονομίαν τῶν⁴⁾).

1858 Ὀκτωβρίου 28. Ὁμολογία τῆς Κάρας ἀπὸ Ζιρτμεσλή, μητρὸς τοῦ ἀποθανόντος Ζλατάν ὅτι διένειμε τὴν περιουσίαν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν του καὶ τέκνων της⁵⁾).

1859 Ἰανουαρίου 21. Ὁμολογία τῶν ἐκ Στενιμάχου θυγατέρων τοῦ μακαρίτου Θεοφίλου ὅτι συνεβίβασθησαν μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν τῶν διὰ τὰς κληρονομικὰς διαφορὰς τῶν καὶ ἐξώφλησαν⁶⁾).

1859 Ἰανουαρίου 27. Διανομὴ τῆς περιουσίας τοῦ Χ' Ζλατάν Καζανλικῆ μετὰ τῆς γυναικὸς του Μάσκας καὶ τῶν τέκνων του ἐκ τοῦ χωρίου Τουρτλήκιοϊ⁷⁾).

1859 Μαρτίου 11. «Ἀποθανούσης τῆς Ραλλοῦς γυναικὸς Νικολάου Καπητάνη (Φιλιππουπολίτου) καὶ αὐταδέλφης τοῦ Δημητρίου Καλίτζη γαμβρὸς καὶ γυναικάδελφος ἐξώφλησαν» πρὸς ἀλλήλους. Μάρτυρες 4 πρόκριτοι⁸⁾).

1859 Μαρτίου 22. Καταγραφή τῆς περιουσίας τῆς ἀποθανούσης Σμαράγδας, χήρας Χ' Ἰωάννου Κοϊμτζόγλου, Φιλιππουπολίτου, παρρηφθείσης παρὰ τῶν ἀδελφῶν της Γεωργ. Κεντιντένογλου καὶ Χρυσῆς Βατσκόβαλη ἀπὸ τοῦ προγονοῦ της Χ' Κωστάκι Χ' Ἰωάν.

1) Κώδικος, σελ. 245—246. ἴδε καὶ τὴν ἀπὸ 8 Νοεμβρ. 1857.—2) Αὐτόθι, σελ. 247.—3) Αὐτόθι, σελ. 248. Βούλγαροι.—4) Αὐτόθι σελ. 254. Βούλγαροι.—5) Αὐτόθι, σελ. 258. Βούλγαροι.—6) Αὐτόθι, σελ. 264.—7) Αὐτόθι σελ. 273.—Ἡ πρᾶξις εἶναι συντεταγμένη βουλγαριστί. Ἐκ τῶν μαρτύρων 3 ὑπογράφονται ἑλληνιστί, 3 βουλγαριστί ἐν οἷς εἷς ἱερεὺς καὶ «ὁ Λεῦκης Ἰλαρίων βεβαιοῖ ἐπιτροπικῶς».—8) Αὐτόθι, σελ. 266.

Κοϊμτζόγλου. Βεβαιουσιν οί παραλαβόντες, μάρτυρες οί 2 επίτροποι τοῦ γένους καί 2 πρόκριτοι¹⁾).

1859 Ἰουνίου 12. Ὁμολογία τοῦ Βούλκου Τόνιου γούναρη ὅτι ἀποθανούσης τῆς γυναικός του Ἄννης, θυγατρὸς τοῦ Γεωργίου Βίντζη παρέλαβε πάντα τὰ πράγματα ἀπὸ τοῦ πενθεροῦ του καί ἐξώφλησεν²⁾).

1859 Ἰουνίου 14. Ὁμολογία τῶν τριῶν ἀδελφῶν Ἄννης, Κούλας καί Βασίλως ἐκ Καρλόβου, θυγατέρων τῆς Τάνας ὅτι συνεβιάσθησαν μετὰ τοῦ ἐξαδέλφου τῶν Χ΄ Ἀγγέλου Τόμωφ διὰ τὰς κληρονομικὰς ἀπαιτήσεις τῶν³⁾).

1859 Ἰουλίου 24. Ὁμολογία τοῦ Μιχαήλ Χ΄ Σκαρλίδου καί τοῦ γαμβροῦ του Κωνσταντίνου Ἀργυρίου ὅτι τὰς χρονίας διαφορὰς τῶν περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων διεκανόνισαν καί ἐξώφλησαν. Βεβαιουσιν ἀμφότεροι, μάρτυρες 20, ἐν οἷς καί εἷς ἐπίτροπος τοῦ γένους⁴⁾).

1859 Νοεμβρίου 17. Ὁμολογία τοῦ Ἀθανασίου Πρίμου ἐκ Γιαβρόβου ὅτι ἐκανόνισε τὰς κληρονομικὰς διαφορὰς του πρὸς τοὺς ἀδελφούς του Παναγιώτην καί Ἀγγελῆν καί ἐξώφλησεν⁵⁾).

1860 Ἀπριλίου 16. Δήλωσις ὅτι ἀποθανόντος τοῦ ἐν Στενιμάχῳ Ἀποστόλου Ἀδάμογλου οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Κωνστ. καί Χριστόδουλος Ἀδάμογλου κηδεμόνες τῶν ὄρφανῶν τοῦ ἀδελφοῦ τῶν καί ἀφ' ἑτέρου ὁ Κωνστ. Χ΄ Κίμογλου ἐπίτροπος καί ἀντιπρόσωπος τῶν ὄρφανῶν ἐλθόντες εἰς τὴν μητρόπολιν παρόντων τῶν εὐγενεστάτων προκρίτων» διεκανόνισαν τὰ τῶν χρεῶν τοῦ μακαρίτου καί τὰ τῆς κληρονομίας. Ἀκολουθεῖ ἡ ἐκκαθάρισις τῆς περιουσίας. Βεβαιουσιν οἱ μνημονευθέντες, μάρτυρες 4 πρόκριτοι, ὁ Φιλιππουπόλεως Παῖσιος προσεπιβεβαίωσι⁶⁾).

1860 Ἰουλίου 28. Διευθέτησις τῶν κληρονομικῶν διαφορῶν μετὰ τῶν τέκνων τοῦ ἐκ Τσηπροχωρίου μακαρίτου Μήτσκογλου Ἀγγέλου, Δημητρίου, Θεοφίλου καί Νεδέλιας. Ἀκολουθεῖ ὁ ἰσολογισμὸς τῆς περιουσίας⁷⁾).

1860 Ἰουλίου 29. Ὁμολογία τῆς Πέτρας Πέτκου ἀπὸ Κοστιόβου ὅτι συνεβιάσθη μετὰ τοῦ προγονοῦ τῆς Γεωργίου Τζεβίζογλου διὰ τὸ ἀνδρομερίδιόν τῆς⁸⁾).

1) Κώδικος, σελ. 270.—2) Αὐτόθι, σελ. 279. Βούλγαρος.—3) Αὐτόθι, σελ. 280. Βούλγαροι.—4) Αὐτόθι, σελ. 289. Ἴδε καί ἀνωτέρω 1857 Μαΐου 25.—5) Αὐτόθι, σελ. 291.—6) Αὐτόθι, σελ. 303—304.—7) Αὐτόθι, σελ. 316—317.—8) Αὐτόθι, σελ. 317. Βούλγαροι.

Ὁ συνήθης τύπος τῶν περὶ διευθετήσεως τῶν κληρονομικῶν δικαιωμάτων πράξεων εἶναι: «Διὰ τοῦ παρόντος ἐκκλησιαστικοῦ ἐξοφλητικοῦ ἀποδεικτικοῦ ἐμμαρτύρου γράμματος δηλὸν γίνεται ὅτι παραστάντες ἐνώπιον ἡμῶν καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς ἐντίμων κληρικῶν καὶ λοιπῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων ἢ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς μητροπόλει παρόντων τῶν ἐντιμοτάτων κληρικῶν καὶ εὐγενεστάτων προϋχόντων ὁ . . . ἢ οἱ . . . ὡμολόγησαν ἰδίους αὐτῶν χεῖλεσιν ὅτι ἀποθανόντος ἢ ἀποθανόντων τῶν . . . λαβόντες τὸ ἀνάλογον . . . μερίδιον . . . ἐξώφλησαν κατὰ τελείαν ἐξόφλησιν . . . Οὕτως ὡμολόγησαν . . . ἰδίους αὐτῶν στόμασιν διὸ ἐγένετο τὸ παρὸν . . . ὡς ἔθος ἐπιβεβαιωμένον καὶ μεμαρτυρημένον διπλοῦν ὁμοιον ἢ ἐπιβεβαιώσῃ ἡμετέρα καὶ μαρτυρία τῶν ὑπογεγραμμένων ἀξιοπίστων μαρτύρων καταστρωθὲν καὶ ἐν τῷ κώδικι τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως εἰς ἔνδειξιν ἀσφαλῆ».

(Ἀκολουθεῖ)

Κ, ΜΥΡΤ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ